

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΣΤ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1999

ΑΡΙΘ. 2

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΚΟΠΙΑ

5. Χρόνος και Αιωνιότητα

Μέσα στα θεανθρώπινα χριστιανικά και εκκλησιαστικά πλαίσια οί πιστοί, πού συνδέουν στην ζωή τους τὸ ἐνδοκοσμικὸ καὶ τὸ ὑπερβατικὸ, τὸ γήινο καὶ τὸ οὐράνιο, τὸ χρονικὸ καὶ τὸ αἰώνιο, βιώνουν τὰ πάντα ὑπὸ τὸ πρῶσιμα τῆς αἰωνιότητος (sub specie aeternitatis), ἡ ὁποία, κατὰ τὸν ἱερὸν Αὐγουστίνον, εἶναι αὐτὴ ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἔχει

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

τίποτε τὸ μεταβλητὸ καὶ στην ὁποία οὔτε παρελθόν, οὔτε μέλλον, ἀλλὰ μόνον παρὸν ὑπάρχει (Enarrationes in Psalmos 101, 2, 10, Migne P.L. 37,1311). Στὸν Θεό, ὅπως ἔλεγεν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «οὔτε χρόνος, οὔτε χρόνου τι μέρος, οὐδὲ γὰρ μετρητόν (ἔστιν)» (Λόγος λη', Migne Ἐ.Π. 36,320). Ἡ αἰωνιότης τοῦ Θεοῦ, ὅπως προϋποθέτει καὶ ὁ κλασικὸς ὀρισμὸς τοῦ Βοηθίου (Boëthius), εἶναι ἡ χωρὶς ἀρχὴν καὶ τέλος ἀμετάβλητη τελεία κατοχὴ τῆς θείας ζωῆς (intermitabilis vitae tota simul et perfecta possessio) (De consolatione philosophiae V, 6, Migne P.L. 63,858). Ὡς ἐπισημαίνει πάλιν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ὁ Θεὸς «ἀεὶ ἐστίν» (ἐνθ' ἄνωτ., 317). Ὁ Θεὸς ὑπάρχει καὶ ἐνεργεῖ μὲ τις ἀκτιστες θεῖες ἐνεργειές Του ὄχι σὲ ἓνα ρέον νῦν (nunc fluens), ἀλλὰ σ' ἓνα σταθερὸ καὶ ἀμετάβλητο «νῦν» (nunc stans).

6. Ἡ ἔννοια τοῦ «λειτουργικοῦ χρόνου»

Ἀκριβῶς ὑπὸ τις ἀνταύγειες τοῦ φωτὸς τῆς αἰωνιότητος τοῦ Θεοῦ οἱ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ μέσα στην Λατρεία τους δὲν περιορίζονται στὸ νὰ ἀναπλάσσουν νοησιαρχικῶς μικρὰ ἢ μεγάλα τμήματα τοῦ φυσικοῦ ἢ τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου, ἀλλὰ ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν ὑπερκόσμια ὑπερβατικὴ σφαῖρα τῆς θείας Χάριτος, καὶ ἀναβαθμίζοντας καὶ μεταμορφώνοντας τὸν βιωματικὸν χρόνον μέσα στα θεανθρώπινα πλαίσια, βιώνουν μέσα στὴ λατρευτικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἔννοια τοῦ «λειτουργικοῦ» ἢ «συμπεπυκνωμένου χρόνου».

Στὰ πλαίσια τῆς βιώσεως αὐτῆς ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι ὁ χρόνος παύει νὰ ὑφίσταται ὑπὸ τὴ μορφή τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ὅτι ἡ αἰωνιότης γίνεται αἰσθητὴ στὸ παρὸν. Στὴ λατρεία συμπεκνώνονται καὶ βιώνονται μυστηριωδῶς ὡς ζῶντα καὶ ὑπάρχοντα μπροστὰ μας τὰ παρελθόντα, τὰ παρόντα, τὰ μέλλοντα καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἔσχατα, δηλαδὴ ἡ προϊστορία καὶ οἱ κύριοι σταθμοὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καὶ τὰ σωτηριώδη ἀγαθὰ, πού ἀπέρρευσαν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκτείνονται ἕως τις ἔσχατες ἡμέρες. Κι ἐπειδὴ ἀκριβῶς γιὰ τοὺς ὀρθόδοξους πιστούς, πού συμμετέχουν στὴ λατρεία, τὸ παρελθόν καὶ τὸ αἰώνιο μέλλον εἶναι συγχρόνως καὶ ἄμεσο παρὸν, γι' αὐτὸ μέσα στα λειτουργικὰ καὶ ὑμνολογικὰ κείμενα συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως ἀντηχεῖ τὸ «σήμερον» ἢ γίνεται χρῆσις ἐνεστωτικῶν ἐκφράσεων (λ.χ. «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου» ἢ «Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ ἢ παρούσα ἡμέρα... ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ»). Οἱ πιστοὶ συμμετέχουν ἢ καλοῦνται νὰ συμμετέχουν μυστικῶς ὡς πα-

ρόντες στις «Χριστοφάνειες» ή «Θεοφάνειες», που αναμένονται προς έορτασμόν ή ήδη έορτάζονται ή πολύ προσεχώς θα έορταστούν. Έτσι ό χρόνος συμπυκνώνεται και ό Χριστός, που είναι «χθές και σήμερα ό αυτός και είς τούς αιώνας» (Έβρ. ιγ', 8), έρχεται σέ άμεση προσωπική αντιπαράστασι προς τόν καθένα μας στο έκάστοτε παρόν, όπως ήλθε και προς τούς συγχρόνους Του. Για να χρησιμοποιήσωμε τή διατύπωσι του Kierkegaard ή αντιπαράστασις αυτή συμβαίνει με τόν «συγχρονισμόν» («*Gleichzeitigkeit*») και με τήν υπερπήδησι τών ιστορικών άποστάσεων. «*Η σκέψις αυτή —όμολογεί ό έπιφανής Δανός θεολόγος και φιλόσοφος— είναι ή σκέψις τής ζωής μου*». Όπως συνεχίζει ό ίδιος στο έργο του «*Krankheit zum Tode*» (Άσθένεια προς τόν θάνατον), ή έπίγεια ζωή του Χριστού «*ποτέ δέν μπορεί να γίνη παρελθόν*», έφ' όσον ύπάρχει άκόμη έστω και ένας πιστός, διότι μπορεί να πιστευή μόνον όποιος είναι σύγχρονος με Αυτόν. «*Αυτός ό συγχρονισμός —λέγει— είναι ή προϋπόθεσις τής πίστεως και, για να μιλήσωμε άκριβέστερα, αυτός είναι ή πίστις*».

Μέ τίς έπισημάνσεις του αυτές ό Kierkegaard ήθελε να υποδείξη διέξοδον σέ όλους όσοι νοιώθουν τήν χρονική άπόστασι, που τούς χωρίζει από τούς αυτόπτες και άτηκούς μαθητές του Χριστού και γι' αυτό, ενώ θέλουν, δυσκολεύονται να πιστεύσουν στον Υίο του Θεού και έπαναλαμβάνουν τήν περιφημη άγωνιώδη έκκλησι, τήν όποίαν είχε κάμει ό Λέσσινγκ (Gotthold Ephraim Lessing). Ό έπιφανής αυτός Γερμανός ποιητής, κριτικός και φιλόσοφος τó 1777 στο φυλλάδιο, που έγραψε με τόν τίτλο «*Περί τής άποδείξεως του Πνεύματος και τής δυνάμεως*» (*Über den Beweis des Geistes und der Kraft*), de profundis έφερε στα χείλη του και κατέγραψε τά γεμάτα από έσωτερικήν άγωνία λόγια, που συνεκίνησαν βαθύτατα τόν Kierkegaard:

«*Αυτό, αυτό (δηλ. ή μεγάλη χρονική άποστασις από τά χρόνια του Χριστού) είναι ή άποκρουστική (ρουπαρή) τάφρος, πάνω από τήν όποία δέν μπορώ να περάσω, όσάκις και μάλιστα με πολύν ξήλο έχω έπιχειρήσει τó πήδημα. Άν κάποιος μπορεί να με βοηθήσει να υπερπήδησω τή χωριστική τάφρο, άς τó κάμη. Τόν παρακαλώ, τόν έξορκίζω ίκετεύον-*

τας. Του άξιζει μιá άμοιβή έκ μέρους του Θεού άν με βοηθήσει».

Άν ό Kierkegaard ύποδεικνύη θεωρητικώς τή δυνατότητα τής υπερπήδησεως τής τάφρου τών χρονικών άποστάσεων με τόν «συγχρονισμό» τής πίστεως, ή Έκκλησία, στα πλαίσια τής λατρευτικής και μυστηριακής ζωής, έξασφαλίζει τή δυνατότητα τής πραγματοποίησης του σχετικού άλματος και τής γεφυρώσεως τών χρονικών άποστάσεων.

Με τόν «συγχρονισμό» τής «έν Χριστώ» ζωής μπορεί να πραγματώνεται τó όρθόδοξο μορφωτικό ιδεώδες, όπως αυτό διατυπώθηκε από τόν άγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο με τούς έπιγραμματικούς λόγους Του: «*Χριστώ συνταφήναι με δεί, Χριστώ συναναστήναι, συγκληρονομήσαι Χριστώ, υίόν γενέσθαι Θεού, Θεόν αυτόν*» (Είς Καισάριον έπιτάφιος λόγος 7,23, Migne Έ.Π. 35,785).

Στήν «έν Χριστώ» ζωήν γινόμεθα όχι μόνον σύγχρονοι αλλά και σύντοποι με τόν Χριστό, για να ισχύη έτσι ή φιλοσοφική φράσις, που άκούεται στον «*Πάρισαλ*» του Βάγνερ (Richard Wagner): «*Έδώ ό χρόνος μεταβάλλεται είς τόπον*» (*Zum Raum wird hier die Zeit*). Ό συγχρονισμός και ό συνεντοπισμός αυτός επιτρέπει να ψιθυρίζωμε ως σύνθημά μας τούς λόγους «*Έρχου, Κύριε Ίησού*» (Άποκ. κβ', 20) ή «*Ίδου νύν καιρός εύπρόσδεκτος, ίδου νύν ήμέρα σωτηρίας*» (Β' Κορ. στ', 2)*.

* Για τή σύνταξι του έκτενούς μας άρθρου χρησιμοποιήσαμε προς μορφοποίησι μερικών σημείων αυτού τά έξής βοηθήματα: Ευαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Κριτική Είσαγωγή είς τó ζήτημα τών σχέσεων Θρησκείας και Γνώσεως, Άθήναι, 1956. Του ίδίου, Η Αιώνια Άλήθεια, έν Άθήναις 1960. Του ίδίου, Η φιλοσοφία τής θρησκείας του Karl Jaspers, έν Θεσσαλονίκη 1963. Eugen Biser, Einweisung ins Christentum, Düsseldorf 1998. O. Cullmann, Christus und die Zeit, Zurich 1963. Adolf Darlap, Zeit-theologisch, Lexikon für Theologie und Kirche (= LThK), τόμ. 10, Freiburg 1965, στ. 1332-1334. Martin Heidegger, Sein und Zeit, Halle 1927. Johannes Hessen, Existenzphilosophie, Essen 1948. F. Kümmerle, Über den Begriff der Zeit, Tübingen 1962. L. Lavelle, Du temps et de l'éternité, Paris 1945. W. Mayer (έκδ.), Das Zeitproblem im 20. Jahrhundert, Bern 1964. H. Rolling, Zeit-naturwissenschaftlich, LThK, τόμ. 10, στ. 1324-1326. R. Schaeffler, Zeit-philosophisch, LThK, τόμ. 10, στ. 1326-1339. Alexander Ulfing, Lexikon der philosophischen Begriffe, Wiesbaden 1997.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 27ῆ Ἰανουαρίου 1999

Ἀριθμ. Πρωτ. 396
 Διεκπ. 194

Πρὸς
 τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν
 Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
 κ. Γεράσιμον Ἀρσένην
 Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐκ Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 20ῆς λήγοντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., ἐγνωσμένου ὄντος τοῦ Ὑμετέρου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἐπίλυσιν προβλημάτων τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, γνωρίζομεν Ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Νόμου 1700/1987 (ΦΕΚ 61 τ. Α' τῆς 6.5.1987) ὠρίσθησαν τὰ κάτωθι:

«Κληρικοὶ κάθε βαθμοῦ καὶ μοναχοὶ κατηγοροῦμενοι ἐνώπιον οἰουδήποτε Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ν. 5383/1932 παρίστανται μὲ συνήγορο κληρικὸ ἢ δικηγόρο. Τῆς συνεδρίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ἐπιτρέπεται νὰ παρακολουθοῦν κληρικοὶ καὶ μοναχοί. Κάθε ἀντίθετη σχετικὴ διάταξις καταργεῖται».

Διὰ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως, ἡ ὁποία προωθήθη πρὸς ψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τελικῶς ἐψηφίσθη χωρὶς νὰ ζητηθῆ κἂν ἡ γνώμη τῆς Ἐκκλησίας, ἐτροποποιήθησαν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 119 καὶ 118 ἐδ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», αἵτινες διελάμβανον τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 118: «Διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ Γραμματέως. Ἡ συζήτησις διεξάγεται προφορικῶς μὲν ἀλλ' οὐχὶ δημοσίᾳ. Ἀναγινώσκεται πρῶτον ἡ μήνυσις ἢ ἡ ἐντολὴ τοῦ Μητροπολίτου πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην, αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις, ἢ ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου καὶ προσκαλεῖται ὁ κατηγορούμενος εἰς προφορικὴν ἀπολογίαν καὶ ἀναγινώσκεται ὅλος ὁ σχετικὸς φάκελλος».

Ἄρθρον 119: «Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ παρῶσθαι μετὰ συνηγόρου κληρικοῦ. Ἐὰν ὁ κατηγορού-

μενος δὲν ἔχη συνήγορον, δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως διορισθῆ αὐτῷ ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορος κληρικός. Τὸν συνήγορον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διορίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου».

Οὕτω, διὰ τῶν ἐπελθουσῶν κατὰ τὰ ἄνω τροποποιήσεων ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰσήχθη ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ δίκῃ ἢ παρὰστασις «λαϊκοῦ συνηγόρου» (δικηγόρου), καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπετράπη ἡ περιορισμένη δημοσιότης αὐτῆς.

Διὰ τῶν ρυθμίσεων ὁμως τούτων τῆς προειρημένης διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Ν. 1700/1987, παρεισέφρυσεν εἰς τὸν ἱερὸν χώρον τῆς Κανονικῆς Διαδικασίας, ἡ ὁποία κεῖται ἐντὸς τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, ἡ μεθοδολογία τῆς κοινῆς ποινικῆς δίκης, ἀντιβαίνουσα προδήλως εἰς τὸν ἐξόχως πνευματικὸν χαρακτήρα καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαδικασίας.

Ὡς ἔχει ἤδη κριθῆ (Σ.τ.Ε. 2800/1972, Ὁλομέλεια) τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια εἶναι ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῶν ὁποίων Αὕτη ἐνεργοῦσα ὄχι ὡς Ν.Π.Δ.Δ. τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ διοικήσιν, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ συνεπῶς πνευματικοῦ καθαρῶς ὀργανισμοῦ, πειθαναγκάζει τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τῆς κληρικῆς καὶ μοναχῆς, καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον αὐτοὶ φέρουν τὰς ἐν λόγῳ ιδιότητες, νὰ ἐκπληροῦν τὰ χρῆμα καὶ τὰ καθήκοντα ἅτινα ἀπορρέουν ἐκ τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν καὶ καθορίζονται ἀπὸ τοὺς διέποντας τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροῦς Κανόνας. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια ἐπιβάλλουν ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς, αἵτινες ἔχουν χαρακτήρα καθαρῶς πνευματικὸν καὶ ἀποβλέπουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν, κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας, βελτίωσιν τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν. Ὡς ἐκ τούτου τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια, ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐννομον τάξιν τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι δικαστήρια τῆς Πολιτείας, ὡς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 95 ἐπ. τοῦ Συντάγματος, διότι δὲν ἀπονέμουν τὴν κατὰ κόσμον δικαιοσύνην, αἱ δὲ ἀποφάσεις των,

Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ (20-24 Νοεμβρίου 1998)*

Γεύμα Συνδέσμου Ἑλληνο-αἰγυπτιακῆς Φιλίας

Τὸ μεσημέρι τοῦ Σαββάτου 21 Νοεμβρίου ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνο-αἰγυπτιακῆς Φιλίας παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου στὸ παραθαλάσσιο κέντρο «Ζεφύρειον» τοῦ Ἑλληνα γιατροῦ Περικλῆ Τσάπαρη στὸ προάστιο τοῦ Ἀμπούκρη [ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὸν ἀμποῦ (πατέρα) Κύρου τοῦ Ἀναργύρου ποὺ ἔζησε ἐκεῖ], ὅπου κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Πολέμου εἶχε δημιουργηθεῖ ἀξιόλογη ἑλληνικὴ παροικία λόγῳ τῆς λειτουργίας ἐκεῖ πολεμικῆς βιομηχανίας, ὅπου ἐργάζονταν πολλοὶ Ἕλληνες. Μοναδικὸ κατάλοιπο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κέντρο, εἶναι ὁ ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ποὺ συντηρεῖται χάρις στὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Τσάπαρη καὶ λειτουργεῖται μὲ μέρριμα τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τὸν Πρωτ. π. Μελέτιο Γιαννιδό (πανηγυρίζει τὴν 1η Ἰουλίου καὶ 1η Νοεμβρίου).

Στὸ γεῦμα παρακάθησαν ἐκτὸς τῶν δύο Προκαθημένων Μακ. κ.κ. Πέτρου καὶ Χριστοδούλου, οἱ Πρόεδροι τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Κύπρου κ. Κ. Ἀσημακόπουλος καὶ Χ. Καφός, ὁ Γ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδας στὴν Ἀλεξάνδρεια κ. Γρ. Παπαδόπουλος, ὁ Πρόξενος τῆς Κύπρου κ. Γ. Κυριακίδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων (Ἀθήνα) κ. Φίλιππος Κοσσέννας, ὁ Ἀκόλουθος Τύπου στὴν Ἑλλιν. Πρεσβεία Καΐρου κ. Κ. Παππᾶς, τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΣΕΑΦ, οἱ κ. Σπ. Καμαλάκης, Πρόεδρος, Γ. Φλωρεντῆς, Ἀντιπρόεδρος, Γ. Ξενουδάκης, Εἰδ. Γραμματέας, Ἰω. Χατζηφώτης, μέλος, ὁ κ. Χ. Κατσιμπρῆς, Ἀ' Ἀντιπρόεδρος καὶ ἐκπροσωπῶν τὴν Κοινότητα Ἀλεξανδρείας.

Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ παροικία οἱ Πρόεδροι τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος, τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τῆς Ἐνώσεως, τοῦ «Πτολεμαίου» κ.

Χ. Κουμίδης, Β. Βαφειάδης, Μ. Στεφανόπουλος καὶ Ν. Παπαντώνης, οἱ Κοινοτικοὶ Ἐπίτροποι κ. Χ. Χαραλαμπίδης, Γ. Γραμματεὺς, ὁ κ. Ἰ. Ζάχος, Οἰκονομικὸς Ἐπόπτης καὶ Δ. Βαφειάδης, Ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ἐπιχειρηματίες κ. Δ. Γαβαλάς καὶ Γ. Σιόκας, οἱ Σύμβουλοι τῆς Κοινότητος κ. Μ. Μιχαηλίδης καὶ Ἀπ. Κουτσούκος, οἱ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι κ. Γ. Χριστοδουλίδης καὶ δ. Δ. Τσόχα κ.ἄ., καθὼς καὶ οἱ συνοδεύοντες τὸν Ἀρχιεπίσκοπο ἐξ Ἑλλάδος δημοσιογράφοι κ.ἄ. ἐκπρόσωποι τῶν μέσων ἐνημερώσεως.

Κατὰ τὴν παράθεση τῶν ἐπιδορπίων, ὁ Πρόεδρος τοῦ ΣΕΑΦ κ. Καμαλάκης καλωσόρισε τοὺς δύο Προκαθημένους ἐξαίροντας τὴς προσωπικότητές τους καὶ ὑπογραμμίζοντας τὴν πατροπαράδοτη φιλία μεταξὺ τοῦ αἰγυπτιακοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Στὸ τέλος τοὺς πρόσφερε ἀναμνηστικὰ δῶρα, ἐγκόλπιο καὶ ποιμαντορικὴ ράβδο μὲ τὸν δικέφαλο ἀετό.

Σὲ σύντομο λόγο του ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐπαίνεσε τὴ βοήθεια ποὺ παρέχει ὁ Πρόεδρος τοῦ ΣΕΑΦ στὸν Ἀλεξανδρινὸ Θρόνο. Κατόπιν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν κ. Καμαλάκη γιὰ τὸ ὡραῖο ἀναμνηστικὸ δῶρο, ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του ποὺ ἐπισκέπτεται τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ τὸν Ἑλληνισμό της καὶ λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὸν δικέφαλο ἀετὸ τοῦ ἀναμνηστικοῦ δῶρου τοῦ κ. Καμαλάκη καὶ τοῦ δικέφαλου ἀετοῦ ποὺ ἦταν χαραγμένος στὸ δικό του ἀναμνηστικὸ δῶρο πρὸς τὸν Πρόεδρο τοῦ ΣΕΑΦ, ἀναφέρθηκε στὸ Βυζάντιο καὶ στὸν Βυζαντινὸ Πολιτισμὸ καὶ στὴν παραγνωρισμένη ἀπὸ πολλοὺς στίς μέρες μας ἀξία του καὶ τόνισε ὅτι οἱ ρίζες μας οἱ θρησκευτικὲς καὶ οἱ ἐθνικὲς εἶναι ριζωμένες στὸ Βυζάντιο καὶ στὸν «ἐνδοξὸ μας Βυζαντινισμό», ὅπως λέγει ὁ μέγας Ἀλεξανδρινὸς ποιητὴς Κ.Π. Καβάφης.

Ἀναφέρθηκε ἀκόμη ὁ Μακαριώτατος καὶ

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 24 τοῦ προηγούμενου τεύχους.

στον Έλληνισμό τής Αιγύπτου και ύπογράμμισε ότι ό Έλληνας μετανάστης στην χώρα του Νείλου ύπήρξε πάντα συναδελφωμένος με τόν αυτόχθονα και ούδέποτε οί Έλληνες συμπεριφέρθηκαν πρός τό ίθαγενές στοιχείο με άποικιοκρατικό και σκληρό τρόπο.

Κατόπιν ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, περαίνοντας, αναφέρθηκε στον έν Χριστώ περιλημένο άδελφό του, τόν Πάπα και Πατριάρχη Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής κ. Πέτρο και τόν εύχαρίστησε για τήν εύγενική του πρόσκληση και για τό θεάρεστο έργο του και τήν προσφορά του πρός τήν Όρθοδοξία και τήν Ίεραποστολή.

Στήν Πατριαρχική Βιβλιοθήκη

Τό άπόγευμα ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος συνοδευόμενος άπό τόν Πατριάρχη Πέτρο έπισκεφθηκε τούς χώρους τού Πατριαρχείου και τήν περίπυστη Πατριαρχική Βιβλιοθήκη και τό Πατριαρχικό Σκευοφυλάκιο, πού βρίσκονται τώρα στην Τοσιτσαία σχολή. Στήν Π. Βιβλιοθήκη τόν Μακαριώτατο ύποδέχθηκε ό νέος Διευθυντής της Πανιερ. Μητροπολίτης Κανώπου κ. Φιλίμων, ό όποιος τόν έννημέρωσε με τούτα τά λόγια για τή Βιβλιοθήκη και τούς πνευματικούς θησαυρούς της:

Μακαριώτατε, Θειότατε και Παναγιώτατε, Πάπα και Πατριάρχα Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής Κύριε Πέτρε

Με τās πατρικās εύχās και εύλογίās Σας και τήν πολύτιμον συγκατάθεσίν Σας θά έννημερώσω σχετικώς και έν όλίγοις τόν διαπρεπή Σεπτόν μας Μεγάλον έπισκέπτην και Προκαθημένον τής Έκκλησίας τής Ελλάδος Κύριον Χριστόδουλον και τήν διακεκριμένην έκλεκτήν Συνοδείαν του, περι τής Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης εις τούς χώρους τής όποιās ιστάμεθα τήν ώραν αυτήν.

Μακαριώτατε Πρωθιεράρχα και Σεπτέ Άρχιεπίσκοπε Άθηνών και πάσης Ελλάδος Κύριε Χριστόδουλε

Η Βιβλιοθήκη τού Πρεσβυγενούς Πατριαρχείου Άλεξανδρείας άποτελεί όντως «Ίατρείον Ψυχής», δι' όσους βεβαίως έγκύπτουν και έντροφούν εις τούς πολυτίμους πνευματικούς της θησαυρούς.

Η Πατριαρχική Βιβλιοθήκη συμπορεύεται με τό πρεσβυγενές αυτό Πατριαρχείον τού άγίου ένδόξου Άποστόλου και Εύαγγελιστού

Μάρκου άπό τής ίδρύσεώς του κατά τό Σωτήριον έτος Κυρίου 63. Άπό τού έτους όμως 952, και επί Άραβοκρατίας έχομεν τήν σαφή μαρτυρίαν ότι ή έν λόγω Βιβλιοθήκη είχεν ήδη αρχίσει νά διοργανώνεται και νά έμπλουτίζεται με χειρόγραφα. Έκτοτε οί πνευματικοί της θησαυροί μεταφέρονται εις τό Κάϊρον μετά τήν ίδρυσιν ύπό τών Άράβων τής πόλεως αυτής πλησίον τής αρχαίας φαραωνικής Μέμφιδος.

Τό 1253 ή Βιβλιοθήκη μεταφέρεται εις τήν συνοικίαν τών Έλλήνων, τό άραβιστί «Χάρετ ελ Ρούμ», ήτοι εις τήν συνοικίαν τών Ρωμηών. Επί πατριαρχίας Μητροφάνους Κριτοπούλου, τού Μακεδόνας, έμπλουτίζεται άκόμη περισσότερο και ό πρώτος της κατάλογος συντάσσεται επί πατριαρχίας Παρθενίου τού Β', τού Πατμίου. Επί πατριαρχίας Ίεροθέου τού Α', τού έκ Θεσσαλίας (1830), ή Βιβλιοθήκη μεταφέρεται εις τήν έδραν τού Πατριαρχείου τότε, εις τήν συνοικίαν Χαμζάουι, όπου και ό Καθεδρικός Πατριαρχικός Ί. Ναός τού Άγίου Νικολάου. Τό έτος 1928 επί πατριαρχίας Μελετίου τού Β' Μεταξάκη, τού Κρητός, μεταφέρεται εις Άλεξανδρείαν. Τό 1947 εκδίδεται διά πρώτην φοράν ό τρίτομος κατάλογος τών βιβλίων τής Βιβλιοθήκης, και τό 1948 επί πατριαρχίας Χριστοφόρου τού Β', τού Θρακός, έορτάζεται με κάθε λαμπρότητα και μεγαλοπρέπειαν ή πρώτη χιλιετηρίς τής Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης.

Η Πατριαρχική Βιβλιοθήκη άποτελεί πνευματικόν κόσμημα τού Πατριαρχείου μας και σεπτή έπιθυμία τού ίκανού μας Πνευματικού Ήγέτου Πατρός ήμών και Ποιμενάρχου Κυρίου Πέτρου θά άναδιοργανωθή έκ βάθρων και θά λάβη τήν πρέπουσαν θέσιν εις τήν έλληνίδα ταύτην Πόλιν, πλησίον τής άνεγειρομένης ήδη ύπό τού Αίγυπτιακού Κράτους μεγάλης ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, τήν φυσιολογικήν συνέχειαν τής περιλάμπρου και παγκοσμίως φημισμένης εκείνης Έλληνικής Βιβλιοθήκης τών έλληνοιστικών χρόνων.

Η Χάρις τού Κυρίου και Θεού μας νά εύοδώνη και νά καθοδηγή τόν άγώνα μας διά νά φέρωμεν εις αίσιον πέρας τό έπίμοχθον, αλλά και πάννυ ψυχωφελές τούτο έργον εις δόξαν Θεού και εις δόξαν τού Παλαιφάτου ήγιασμένου και κατηξιωμένου Πατριαρχικού Θρόνου Άλεξανδρείας και τού Θεοπροβλήτου και λαοπροβλήτου Προκαθημένου Αυτού και Πατρός ήμών Κυρίου Πέτρου τού Ζ'. Σās εύχαριστώ.

Άπό τὸ Συλλείτουργο στὸν Ἱ. Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ Ἀλεξανδρείας, στὸ ὁποῖο προεξήρχαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Πέτρος καὶ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Τὸ βράδυ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο δεξιώθηκε στὴ θαυμάσια προξενικὴ κατοικία στὴν ἑπαυλὴ Βολονάκη, ποὺ μαρτυρεῖ τὴν αἴγλη τῆς ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴν πόλη κ. Γρηγόριος Παπαδόπουλος. Προσῆλθαν ὁ Μακ. Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Πέτρος, οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Π. Θρόνου, οἱ κληρικοί, οἱ διπλωματικοί, οἱ κοινοτικοί, ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν φορέων, τῆς παροικίας, ὁμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ ξένοι ἐπίσημοι.

Ἡ Θεία Λειτουργία στὸν Εὐαγγελισμό

Προεξαρχόντων τῶν δύο Προκαθημένων καὶ μετὶ τῆ συμμετοχῆ τῶν Ἀρχιερέων τῶν δύο Ἐκ-

κλησιῶν, τελέσθηκε στὸν μεγάλο Ἱ. Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀλεξανδρείας τὴν Κυριακὴ 22 Νοεμβρίου Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία παρέστησαν οἱ Πρόσβεις Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, οἱ Πρόεδροι τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας μετὰ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Κ.Ε., τῶν ἄλλων σωματείων καὶ ἀδελφοτήτων, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες τῆς παροικίας, ἐκπρόσωποι τῶν Ἀραβορθοδόξων, ἀντιπροσωπεῖες τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν Προσκόπων καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας οἱ δύο Προκαθημένοι ἀντάλλαξαν ἀναμνηστικά δῶρα. Ὁ Μακ. Πάπας καὶ Πατριάρχης κ. Πέτρος προσφώνησε τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, περισπούδαστε καὶ λίαν ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, κύριε ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΕ,

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἡμετέρας Μετροπόλεως, μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἀδελφῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἐνταῦθα λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑποδέχεται σήμερον, μετὰ μεγίστης χαρᾶς, βαθείας τιμῆς καὶ πολλῆς ἀγάπης, τὴν Ὑμετέραν φίλην Μακαριότητα, ἐπισκεπτομένην ἐπισήμως ἡμᾶς, τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς θεῆς βουλῆς ἀναρρήσεως Αὐτῆς ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν Θρόνον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἀποκαλύπτει τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, ἣτις, τελοῦσα ἐν ἐνότητι φρονήματος, νοός, πίστεως καὶ ἀγάπης, ἀνευ θελήσεων κτιστῶν, εἰς μίαν ἐποχὴν ραγδαίων ἐξελίξεων καὶ μεταβολῶν ὄλων τῶν σχημάτων τοῦ παρόντος βίου, προσλαμβάνει ὅπως ἰδιαιτέραν σημασίαν.

Εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται διὰ τῆς κοινωνίας ἡμῶν σήμερον ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲν ὑπάρχει πλέον ἡ ἔννοια τῆς τραγωδίας, ἀλλὰ τὸ Φῶς τῆς Θεότητος καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, τὸ ἔργον ἡμῶν δύναται νὰ καταξιωθῇ ὡς ὑψίστη διακονία εἰς τὸ ἱστορικὸν παρόν, ὡς οὐσιαστικὴ ἀπάντησις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀσέληνον αὐτὴν νύκτα τὴν ὁποία διέρχεται ἡ ἀνθρωπότης, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπουλωθῇ ἀπὸ τὰς πληγὰς καὶ τὰ τραύματα, διὰ νὰ ζήσῃ τοὺς καρπούς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ ἐν Ἀ-

γίω Πνεύματι τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐσχατολογικὴν του ἐλπίδα.

Βεβαιούμεν καὶ ἐπαγγέλλομεν σήμερον, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν καὶ τῇ λειτουργικῇ προσευχῇ, τὸ μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας, καθιστάμεθα κοινωνοὶ τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ζωῆς, ζῶμεν τὰ ἔσχατα ὡς παρόντα καὶ ταυτοχρόνως πορευόμεθα πρὸς αὐτά, πρὸς τὴν Βασιλείαν, ἀναμένοντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴν τὴν βεβαίωσιν, αὐτὴν τὴν ἐπαγγελίαν, αὐτὴν τὴν προσδοκίαν χρειάζεται ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος.

Εὐρισκόμεθα σήμερον, Μακαριώτατε ἅγιε Ἀδελφέ, ἐνώπιον ἰδιαίτερος ὀξέων καὶ ἐπιγόντων προβλημάτων, ἅτινα ἀντιμετωπίζει ὁ ἄνθρωπος καὶ σύμπασα ἡ κτίσις.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐσωτερικὴ διάρθρωσις τῆς ψυχῆς ἀλλάσσει, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἄφρονος πλουσίου τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀθείας καὶ τῆς μισανθρωπίας. Ἡ σκληρότης διαδέχεται τὴν τρυφερότητα, ἡ ἔλλειψις τῆς διαλεκτικῆς τοῦ συναισθήματος καὶ ἡ ἀσέβεια τὴν διαφάνειαν καὶ τὴν λεπτότητα. Ἡ διαύγεια τοῦ νοῦς δίδει τὴν θέσιν τῆς εἰς τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν φαντασίωσιν. Τὸ μεγαλεῖον εἰς τὴν ἀθλιότητα. Ὁ διάλογος εἰς τὴν ἀμυντικὴν ἐσωστρέφειαν, εἰς τὸν φανατισμὸν καὶ εἰς τὴν ἰδεολογικὴν μισαλλοδοξίαν. Ἡ σταθερότης εἰς τὴν ἀστάθειαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν. Ἡ τόλμη εἰς τὴν δειλίαν. Ἡ ἀνδρεία εἰς τὴν φοβίαν, μίαν φοβίαν ἢ ὁποία κατακλύζει τὰς κοινωνίας καὶ εἰς τὴν ρίζαν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἄγρυπνος ὁ φόβος τοῦ θανάτου. Ἡ φιλανθρωπία εἰς τὴν πείνα, τὸν λοιμὸν καὶ τὴν ἀπώλειαν. Τὸ μυστήριον τοῦ ἀδελφοῦ εἰς ἀδελφοκτόνους ἐνεργείας. Ἡ ἀγάπη εἰς τὴν ἀδιαφορίαν, εἰς τὸ μῖσος, εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν καὶ εἰς τὴν βίαν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἄνθρωποι, κατὰ τὸν λόγον τοῦ ποιητοῦ, εἶναι φοβερὰ ἀλλοιωμένοι¹.

Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια, οὐδὲ ἔλεος, οὐδὲ ἐπίγνωσις Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς².

Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικότης τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν διάστασιν τοῦ ἀκτίστου καὶ τοῦ κτιστοῦ, τὴν κρίσιν τῆς δικαιοσύνης ἐν τοῖς

πράγμασιν τῆς ἱερότητος καὶ αὐτοτελείας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὴν ἐμπειρίαν τῆς ἀρνήσεως, τῆς πτώσεως, τῆς φαντασιώσεως τῆς ἰσοθείας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπαρχὴν διὰ ριζικὴν μεταστροφὴν, δι' οὐσιαστικὴν καὶ ἠθελημένην μετανοίαν, διὰ τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν, διὰ πνευματικὴν ἀναγέννησιν, διὰ τὴν λάμπιν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο, μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ πολλὰς εἶπον εἶναι τὰς ἐπηρείας, φοβηθῆτε. Καὶ γὰρ καὶ οὕτως ἐκλάμψετε, καὶ ἀπάντων περιέσεσθε³.

Διὰ τοῦτο συνεχίζομεν τὴν εὐαγγελικὴν πορείαν ἡμῶν, ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα, ἐν ἐκτιμῆσει τῶν αἰτημάτων τῆς ἐποχῆς, καὶ εἰς διακονίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης. Δὲν ὀμιλοῦμεν ἀσφαλῶς περὶ μεταφυσικῆς ἢ περὶ προκατασκευασμένων ἰδεολογικῶν ἀρχῶν. Τὸ Εὐαγγέλιον ἀποκαλύπτει τὸν Θεόν, ὁ Ὅποιος σαρκοῦται, πτωχεύει, ὑποφέρει, σταυροῦται, ἀνίσταται καὶ ἀναλαμβάνεται, διὰ νὰ συναντήσῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ τὸν εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χαρὰν τῆς Βασιλείας Του. Καὶ εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς Τριαδικῆς ἀγάπης, τὸ ἔργον τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου, ἔχομεν κληθῆ ὡς συνεργοὶ καὶ διάκονοι. Καί, ὡς ὁ προκάτοχος ἡμῶν Ἅγιος Κύριλλος, Μακαριώτατε Ἀδελφὲ κύριε Χριστόδουλε, γράφει: Ἡμεῖς οἱ ταῖς τῆς ἱερωσύνης λειτουργίαις πεφορτισμένοι, οὐχ ὑπὲρ μόνον ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ πάντων τῶν πιστευόντων εἰς Χριστὸν ἀπολογησώμεθα⁴.

Ἡ συνέχεια τῆς διακονίας αὐτῆς πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ ἐγκεντρισμοῦ τῶν κτιστῶν πραγματικότητων τοῦ κόσμου ἡμῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῶν εἰς Σῶμα Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μόνον ἄφθαρτον, ἀπειρον καὶ αἰώνιον στοιχεῖον τοῦ κόσμου ἡμῶν. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐπραγματοποίησαν αὐτὴν τὴν πρόσληψιν τῶν κτιστῶν πραγματικότητων τῶν ἐποχῶν τῶν εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω διέσωσαν αὐτάς.

Ἡ Ἀλεξανδρινὴ θεολογικὴ παράδοσις ἐκαλλιέργησε τὴν πρόσληψιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τοῦτο ἦτο μία συνεπὴς λειτουργία τῆς σχέσεως Ἐκκλησίας καὶ κόσμου, ἀπεδείχθη δὲ εὐεργετικὴ δύναμις ὄχι μόνον διὰ

1. Ραῖνερ Μαρία Ρίλκε, "Ἄνθρωποι μέσα στὴ νύχτα.

2. Ἠσαῖα 4,1.

3. Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Ὁμιλία ΜΣΤ' εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, P.G. 58,478.

4. P.G. 77,61.

την μορφοποίησιν τῆς διδασκαλίας τῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μυσταγωγικὴν διαδικασίαν προσλήψεως τοῦ κόσμου εἰς τὸ οἰκουμενικὸν αὐτῆς σῶμα. Ἡ οἰκουμενικὴ ἀναφορὰ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ οἰκουμενικὴ λειτουργία τῆς ἑλληνικῆς διανοήσεως προέβαλαν τὴν παγκοσμιότητα τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος ὄχι μόνον εἰς τὸ περὶ τοῦ Θεοῦ ἐρώτημα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς γράφει: Ἦν μὲν οὖν πρὸ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας εἰς δικαιοσύνην Ἕλλησιν ἀναγκαῖα φιλοσοφία, νυνὶ δὲ χρησίμη πρὸς θεοσεβειαν γίνεται, προπαιδεῖα τις οὕσα τοῖς τὴν πίστιν, δι' ἀποδείξεως καρπουμένους... Τάχα δὲ καὶ προηγουμένως τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη τότε πρὶν ἢ τὸν Κύριον καλέσαι καὶ τοὺς Ἕλληνας. Ἐπαιδαγωγεῖ γὰρ καὶ αὕτη τὸ Ἕλληνικόν, ὡς ὁ νόμος τοὺς Ἑβραίους εἰς Χριστόν⁵.

Οὕτως ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολὴ λειτουργεῖ μὲ τὸ ὅλον ἱεραποστολικὸν ἔργον αὐτῆς ὡς μία προσληπτικὴ δύναμις δι' ὅλας τὰς ἐθνικάς, τὰς θρησκευτικὰς καὶ τὰς γλωσσικὰς παραδόσεις ἀπορρίπτουσα οἰαδήποτε θεσμικὴν παρέκκλισιν πρὸς μίαν ἀθέμιτον ἢ καὶ βιαίαν ἐπιβολὴν τῆς πίστεως. Ἄλλως τε ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως εἶναι ὁ ἐσώτατος πυρὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἶναι ἐν θεμελιώδεις ἀνθρώπινον δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διευκολύνει τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν καὶ ζωὴν τῶν λαῶν.

Τὸ ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν τῇ Ἀφρικανικῇ ἡπείρῳ, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖται καὶ διὰ τῆς πολυτίμου συναντιλήψεως τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ προσωπικῶς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἐκφράζει καὶ ἀποκαλύπτει τὸ μυστήριον τῆς καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι σημαντικόν, ἐν προκειμένῳ, ὅτι ἡ καθολικότης τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι συνάρτησις τῆς γεωγραφικῆς ἐπεκτάσεως αὐτῆς διὰ τῆς ἱεραποστολῆς, ἀλλ' εἶναι σύμφυτος πρὸς τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς. Σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἢ εἰς Χριστὸν προσέλκυσιν ἢτοι ἐνσωμάτωσις τῶν πιστῶν εἰς ἐαυτὴν καὶ ἡ σωτηρία πάντων τῶν ἀνθρώπων. Οὕτως ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐπιδιώκει νὰ καταστή καθολικὴ διὰ τῆς ἱεραποστολικῆς δραστηριότητος αὐτῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ τυγχάνει ἐκ φύσεως καθολικὴ καὶ παγκόσμιος, ἀνα-

πτύσσει ἱεραποστολικὴν δραστηριότητα. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἀληθὴς καθολικότης εἶναι ἢ ἔσω καθολικότης, ἐσωτερικὴ ιδιότης τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἢ ἔξω καθολικότης οὐδόλως εἶναι ἀντίληψις χώρου ἢ ἐκτάσεως⁶.

Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν διακηρύσσει τὸ Δευτερόθρονον Πατριαρχεῖον καὶ ὑπὲρ αὐτῆς θὰ ἀγωνίζεται καὶ, κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς τὴν τρίτην χιλιετίαν. Αὐτὴν τὴν ἀγγελίαν φέρει εἰς τὰς καρδίας τῶν ὀλίγων πλέον Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Διασποράς, ἐν τῇ Ἀφρικῇ, οἱ ὅποιοι αἰῶνας τώρα διαφυλλάσσουν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ αὐτοσυνειδησίαν, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ταυτότητα των, τὴν δημιουργικὴν των παρουσίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οἱ ὅποιοι, εἰς μίαν ἐποχὴν διαρκoῦς προόδου, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ κενόν, τὸ ἐγὼ καὶ ἡ ψυχρὰ λογικὴ ἀποτελοῦν τὴν τριαδικότητα τοῦ ἀνθρώπου, ἀγωνίζονται, εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἱστορίας αὐτοῦ τοῦ κόσμου, μέσα ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν πληγῶν των, διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν εἰρήνην, τὴν καταλλαγὴν, τὴν διατήρησιν τοῦ συναισθήματος καὶ τῆς ἐσωτερικότητος των, πεινοῦν καὶ διψοῦν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ ἔργον μέγα καὶ δύσκολον. Ὁ θερισμὸς πολὺς. Οἱ ἐργάται ὀλίγοι. Γνωρίζομεν ὁμῶς, ὅτι ἡ διακονία ἡμῶν εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου καὶ ὄχι ὑπὸ τὴν λεοντὴν τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ δοξάζομεν τὸ ἅγιον Ὄνομα Αὐτοῦ, ὅτι εἴμεθα συμπολίται τῶν Ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ⁷.

Ἐλπίζομεν καὶ εἰς τὴν ἀρχοντικὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοθυσίας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀδελφῶν Αὐτῆς, ἅτινα ἀποτελοῦσιν ἐκκλησιολογικὰ γνωρίσματα τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ ἦθους Αὐτῆς.

Εὐχόμεθα, ὅθεν, καὶ προσευχόμεθα διαπύρως ὅπως ὁ ἅγιος Θεὸς ἀξιῶσῃ ἡμᾶς, ἵνα συνεχίσωμεν συμβιούντες καὶ συνεργαζόμενοι κατὰ τὸ θέλημα Ἐκεῖνου, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινῆς ἡμῶν Μητροῦς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ κόσμου παντός.

5. Στωματεῖς, Α' κεφ. V, 1-15, ΒΕΠΕΣ, τόμος 7ος, σελ. 245.

6. Γ. Φλωρόφσκυ, Τὸ σῶμα τοῦ ζῶντος Χριστοῦ, σελ. 43.
7. Ἐφεσ. 2, 19-23.

Παρακαλοῦμεν δὲ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅπως δεχθῆ τοῦτο τὸ ἐλάχιστον ἀντιδῶρον ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς.

Χριστοδούλου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀδελφοῦ καὶ τιμωτάτου συλλειτουργοῦ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, πολλὰ τὰ ἔτη καὶ μάλα εὐφρόσυνος ἢ ἐν ἡμῖν παρουσία.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος εὐχαρίστησε τὸν Μακ. Πατριάρχη κ. Πέτρο με τοὺς ἀκόλουθους λόγους:

Μακαριώτατε Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας,
«πάσης γῆς Αἰγύπτου καὶ πάσης Ἀφρικῆς»
κύριε Πέτρε,
Σεπτῆ τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,

«Οὗς ἡ χάρις συνήψεν, οὐ διύστησι τόπος» διακηρύσσει ὁ ἐν ἀγίοις ἐνδοξος ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ἀποστολικοῦ τούτου Θρόνου καὶ Μέγας πρόκατοχος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος Ἀθανάσιος, προκειμένου νὰ ἐξάρῃ τὴν κεχαριτωμένην ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα καὶ κοινωνίαν, παρὰ τὰς ἀποστάσεις τοῦ τόπου, τῶν ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ, ὅτε, πάλιν, αἱ τοπικαὶ ἀποστάσεις ὑπερβαίνονται καὶ ἡ αὐτὴ χάρις τοῦ Κυρίου συνάγει «ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό», ὁμολογεῖται παρὰ πάντων ὅτι τοῦτο εἶναι «σεμνὸν καὶ τερπνὸν» (Ψαλμ. ρλβ' 1).

Τοιαύτην τερπνότητα πνευματικὴν ἐν Κυρίῳ αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον εὐρισκόμενοι ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ἐν τῇ πίστει καὶ τῷ Γένει προσφιλῶν, μακρὰν τοπικῶς ἀλλ' ἐγγὺς πνευματικῶς, ἴδια δὲ ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ τόπῳ «εὐχαριστοῦμεν τῷ Κυρίῳ», συλλειτουργοῦντες ἐπὶ τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου τοῦ παγέντος παρὰ τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν τῶν Ἀλεξανδρέων ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

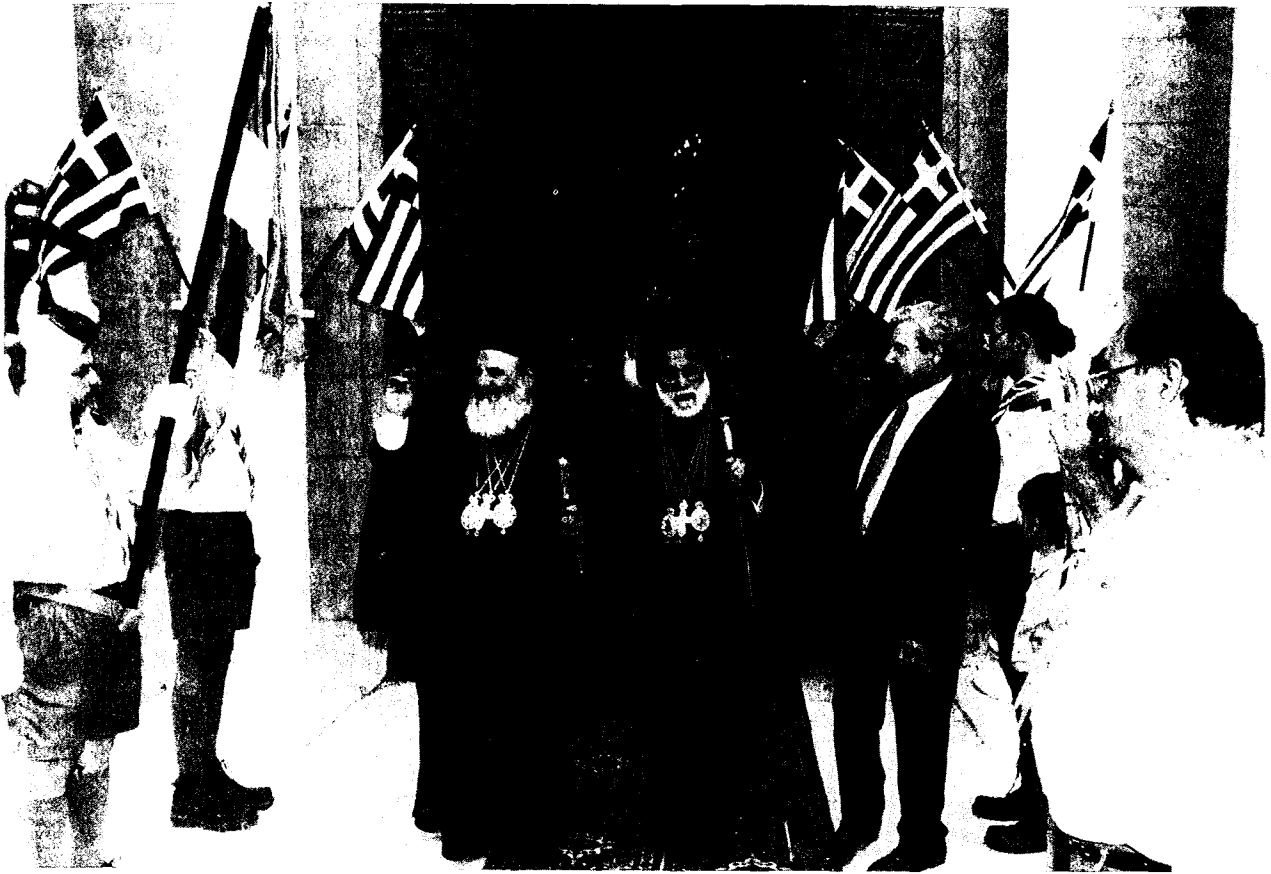
Ἡ Ἐκκλησία ζῆ ἐν τῇ Εὐχαριστίᾳ καὶ θριαμβεῦει διὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς χάριτος τῆς Εὐχαριστίας, μεταδίδουσα εἰς τὰ μέλη αὐτῆς τὴν λυτρωτικὴν ἐμπειρίαν, ἐν ἐνότητι πνεύματος καὶ καρδίας. Ἐπεβεβαιώσαμεν ἐνώπιον Κλήρου καὶ Λαοῦ τὸ τοῦ ἀφρικανοῦ ἱεροῦ Πατρὸς Ἀγνουστίνου ὅτι: «εἴμεθα ἐν σώμα ἀποτελούμενον ἀπὸ πολλὰ μέλη, ὅπως ὁ ἄρτος τῆς Εὐχαριστίας δὲν ἔγινε μόνον ἀπὸ ἑνα κόκκον σίτου ἀλλὰ ἀπὸ πολλοὺς καὶ ὁ οἶνος αὐτῆς εἶναι ἀπόσταγμα πολλῶν ραγῶν σταφυλῆς. Οὕτως ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ ἀνήκωμεν εἰς Αὐτὸν ὅλοι ἡμεῖς ἐν τῷ

θυσιαστηρίῳ, συστήσας τὸ μυστήριον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος ἡμῶν» (Λ.Π. 38. 1247. 1116).

Ὅμως, ἐπειδὴ «ἡ Εὐχαριστία πρέπει νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν διδασκαλίαν καὶ ἡ διδασκαλία νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Εὐχαριστίαν», κατὰ τὸν Εἰρηναῖον (Κατ' αἰρέσεων, 4,28), στοιχῶμεν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἔθος τῶν διακεκριμένων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐρμηνευτῶν τῶν Γραφῶν, ὥστε μετὰ τὴν «σωστικὴν τροφήν» τῆς πασχάλιου Τραπέξης ἵνα γευθῶμεν, ὡς ἱερὰ οἰκογένεια, καὶ τῶν «ρημάτων ζωῆς αἰωνίου», τὰ ὅποια σήμερον παρετέθησαν ἐν τῇ τραπέξῃ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, διὰ τῶν περικοπῶν ἐκ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Ἐφεσ. β' 14-22) καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (ιβ' 16-21).

«Εὐλογημένε» Λαὲ τοῦ Θεοῦ «ὁ ἐν Αἰγύπτῳ».

Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἀποκαλυπτικὸν νοημάτων καὶ ὅταν ὁ Κύριος «λαλεῖ ἐν παραβολαῖς», ὅπως σήμερον μετὰ τὴν διήγησιν περὶ «τοῦ ἄφρονος πλουσίου». Τὸ ἀψευδὲς στόμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σκιαγραφεῖ εἰς τὴν παραβολὴν τὸ σκοτεινὸν πρόσωπον ἐνὸς ἀνωήμου ὑλοζωιστοῦ καὶ κατ' ἐπέκτασιν τὴν ἐπικούρειον νοστοροπίαν ἀνθρώπων καὶ συστημάτων μετὰ τὴν ἀκρόεστον εὐδαιμονιστικὴν ἐπιδιώξιν. Οἱ «ἄφρονες» ὄλων τῶν ἐποχῶν περιφρονοῦν τὴν μεγαλοδωρίαν τοῦ Θεοῦ καὶ οἰκειοποιοῦνται τὰ ἀγαθὰ, προθυμῶνται εἰς τὴν συλλογὴν καὶ ἀποθήκευσίν των καὶ λίαν ἀδιάφοροι εἰς τὴν ἐκδαπάνησίν των, ὡς ἀντιδῶρον, πρὸς τὸν πλησίον. Συνήθως «δεδουλωμένοι τοῖς πάθεσιν» μακρὰν τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου, διαλογίζονται μόνον τὴν σαρκικὴν ὑπερτροφίαν καὶ ἱκανοποίησιν. Διαιώνιος σκέψις των: «τὸ φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκωμεν» (Ἡσαΐας, κβ' 15). Παραβλέπουν τὴν συμβουλὴν τῆς «Σοφίας» λεγουσῆς: «μὴ ἀπληστεύου ἐπὶ πάσῃ τρυφῇ καὶ μὴ ἐκχυθῆς ἐπὶ ἐδεσμάτων» (Σοφ. Σειρᾶχ λζ' 29) καὶ ὅτι: «ὁ πεπορθῶς ἐπὶ πλούτῳ πεσεῖται» (Παρ. ια' 28). Καὶ τοῦτο διότι ὑπάρχουν γεγονότα τοῦ βίου μὴ ἀγοραζόμενα καὶ μὴ προβλεπόμενα, ὅπως ὁ θάνατος, ἅτινα πιστοποιοῦν τὸ τέλημα κάθε ὕλης, τὸ φθαρτὸν τοῦ πλούτου, τὸ πρόσκαιρον πάσης κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὑπεροχῆς, τὴν ματαιότητα τῆς ἐγκοσμίου καταξιώσεως. Ἡ ἀλαζονεία τοῦ πλούτου εἶναι ἀχαριστία πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλὰ καὶ ἀσπλαγχνία καὶ ἀκοινωνησία πρὸς τὸν πλησίον. Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦ «ἄφρονος πλουσίου»: «τί ποιήσω»; ὁ Μέγας Βασιλεὺς

Οἱ δύο Προκαθήμενοι ἐξέρχονται ἀπὸ τὸν Ἰ. Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες Πρόσκοποι Ἀλεξανδρείας τοὺς ἀποδίδουν τιμές.

ἀπαντᾷ: «Μνήσθητι σαυτοῦ τίς εἶ, τί οἰκονομεῖς, παρὰ τίνος ἔλαβες, διατί τῶν πολλῶν προεκρίθης», ἀλλὰ καὶ ὅτι: «γυμνὸς εἰσήλθες εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν καὶ γυμνὸς θὰ ἐξέλθης» (Περὶ πλεονεξίας λόγος Ε.Π., τ. 31, ἀριθμ. 6)! Διὰ τοῦτο: «οὐχὶ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου τοὺς πιστεύοντας διατηρεῖ» (Σοφ. Σολ. ιστ' 26).

Καὶ τὸ «ῥῆμα» τοῦτο τοῦ Κυρίου διευκρινίζει σήμερον ὁ μακάριος ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, γράφων πρὸς Ἐφεσίους: «οὐκέτι (ἐσμὲν) ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (β' 19-20). Ἐνώπιον τοῦ ἀκορέστου εὐδαιμονισμοῦ καὶ τῆς ἀντιπνευματικῆς ζωῆς ὑπάρχει ἡ ζωσα ἐν Χριστῷ κοινωνία, συγκροτουμένη ἀπὸ μὴ «παροδικὰ» μέλη, ἀλλὰ συναρμοζόμενα συμφυῶς καὶ ἀδιασπᾶστος, ὡς ἁρμονικοὶ καὶ στερεοὶ λίθοι, εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτοὶ συμπολιτεύονται μετὰ τῶν ἡγιασμένων «οἰκειῶν τοῦ Θεοῦ» καὶ συνάπτονται ἀπολύτως καὶ ἀποκλειστικῶς ἐπὶ προφητικῶν καὶ ἀποστολικῶν κρηπίδων.

Ὁ Μεσσιανισμὸς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Καινῆς Διαθήκης συνηνώθησαν ἀρρήκτως ἐπὶ τοῦ «ἀκρογωνιαίου λίθου», τοῦ συνδέοντος τοὺς δύο τοίχους εἰς «κεφαλὴν γωνίας» (Ἦσ. η' 14). Οἱ δύο οὗτοι «τοῖχοι» εἶναι: ὁ Μονοθεϊσμὸς τῶν Ἰουδαίων καὶ ἡ προσδοκία τοῦ «Ἀγνώστου Θεοῦ» τῶν ἐθνικῶν.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς οἰκοδομὴ συνάξεως (Α' Κορ. ιδ' 12), εἶναι «ἐρριζωμένη καὶ ἐποικοδομημένη» εἰς τὸν «ἀκρογωνιαῖον λίθον» τοῦ Χριστοῦ, «τὸν τῆς θεότητος δόξη καὶ ὑπεροχῇ διαπρέποντα. Ὅτι δὲ Αὐτὸς κρηπίς τε καὶ ἐρεισμα καὶ ἀκλόνητος ὑποβάθρα γέγονε τῇ νοητῇ Σιών, τοῦτ' ἔστι τῇ Ἐκκλησίᾳ... Ἀκρογωνιαῖον δὲ εἶναι φησιν, ὡς διὰ πίστεως μᾶς κατασφίγγοντα πρὸς ἐνότητα πνευματικὴν», κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Κύριλλον (Ε.Π. 70).

Μακαριώτατε,

Ἡ πέτρα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός (Α΄ Κορ. ι' 4)! Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὸν ἅγιον Συμεῶν Θεσσαλονίκης εἶναι: «θεμέλιος καὶ ἀρχέτυπον παντός ἀγαθοῦ ἐν τῇ Ἐαυτοῦ Ἐκκλησία, ὁ τελετάρχης καὶ τελεσιουργός καὶ τελῶν καὶ τελούμενος, ἡ ἀπαρχὴ καὶ πηγὴ τῶν μυστηρίων» (Ε.Π. 155,181 Α). Ὁ Κύριος «ἐνετείλατο ἡμῖν» (Ματθ. κη' 20) ἵνα γινώμεθα μάρτυρές Του «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πραξ. α' 8). Ἡ μαρτυρία τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας συνδέεται ἀμέσως μὲ τὴν ἀποστολικότητα τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν. Εἴμεθα διάδοχοι τῶν ἰδρυτῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν. Ὁ μακάριος Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ ἀρχικὸς συνεργάτης του Ἰωάννης - Μάρκος, ὁ γενόμενος μετὰ ταῦτα «ἐρμηνευτὴς τοῦ Πέτρου» (Εὐσεβίου, Ἐκκλ. Ἰστ. Γ' 39,15) καὶ «σύλος» τῶν Ἀλεξανδρέων, μᾶς προτρέπουν εἰς ἀποστολικὴν διακήρυξιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἀποκαλύψεως καὶ δόξης τοῦ Ἐνὸς Τριαδικοῦ Θεοῦ (Ἰω. ιζ' 22, κ. 24). Ἡ ἀποστολικότης εἶναι ἔννοια πορευομένη πρὸς τὸν κόσμον καὶ τοὺς ἐπιποθοῦντας νὰ γνωρίσουν «τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα» καὶ τὴν ἀληθῆ σωτηρίαν.

Ὁ Ἀπόστολος Μάρκος «ἐβρόχησεν ὡς λέων» εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου του τὴν τελειότητα τῆς θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν, πορευθεὶς πρὸς «θερισμὸν ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου». Κατέλειπεν εἰς τοὺς διαδόχους του βαρύτερον Σταυρὸν φερόμενον «ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ,... διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας... ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι... ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ τὰ πάντα κατέχοντες» (Β' Κορ. στ' 8-10). Ἄλλ' οὐ μόνον οἱ ἰδρυταὶ τῶν ἡμετέρων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν σφυρηλατοῦν τοὺς στενοὺς δεσμοὺς μετὰ τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ, μετὰ τὸ Ἀυτοκέφαλον τῆς τελευταίας, διαπρεπεῖς Ἱεράρχαι τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, κατ' ἀντίδοσιν εἰργάσθησαν ἐν ἑκατέρῳ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν. Μνημονεύω ἐνδεικτικῶς τῶν αἰοιδίμων προκατόχων ἡμῶν Γερμανοῦ τοῦ Καλλιγᾶ καὶ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, οἵτινες ἐπὶ ἔτη, πρὸ τῆς ἀναρρήσεώς των εἰς τὸν Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, ἐθήτευσαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τοῦ προκατόχου τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος Μελετίου Β', τοῦ Μεταξάκη, προϋπάρξαντος Μητροπολίτου Ἀθη-

νῶν, ἵνα καταλήξω εἰς τὸν ἐπιφανέστερον πάντων, τὸν ἐν ἀγίοις Νεκτάριον Κεφαλᾶν, Μητροπολίτην Πενταπόλεως, τὸν λαβόντα τοὺς βαθμοὺς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τοῦ ἐπισκόπου ἐν Αἰγύπτῳ, θεοφιλῶς ἐργασθέντα τὸ πρῶτον ἐν αὐτῇ καὶ εἶτα ἐν Ἑλλάδι, καὶ δὴ ἐπὶ ἐν τέταρτον αἰῶνος ἐν Ριζαρείῳ καὶ Αἰγίνῃ, κειμέναις ποτὲ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας, τῆς τότε δηλονότι Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Ἄλλὰ καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐσπούδασε καὶ διηκόνησεν ἐν Ἀθήναις, καθὼς καὶ οἱ πλείστοι τῶν Ἱεραρχῶν καὶ κληρικῶν τοῦ Θρόνου καὶ κατήλθατε εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπιποθοῦντες ἔργον εὐαγγελισμοῦ ὁμογενῶν καὶ ἰθαγενῶν, γηγενῶν καὶ παροίκων, πρώην «ἐκκελυμένων καὶ ἐρριμένων ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένας» (Ματθ. θ' 36) τῆς μεγάλης ἀφρικανικῆς ἡπείρου, διερχομένης κρίσιμον καμπὴν τῆς θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς Ἱστορίας της. Ἡ μεγάλη αὕτη πόλις τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἀπασα ἡ ἀφρικανικὴ ἡπείρος ἐγνώρισαν τὴν εὐεργετικὴν παρουσίαν Ἑλληνισμοῦ καὶ Ὁρθοδοξίας, μᾶς παρουσίας ἡ ὁποία ἐπὶ αἰῶνας ἐσφράγισε τὴν ζωὴν καὶ τὴν πορείαν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὴν ἐπροίκισε μὲ τοὺς θησαυροὺς τοῦ πνεύματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἐκμεταλλεῦται τῶν ἀδυνάτων καὶ οὐδέποτε μετήλθομεν τὴν παντοειδῆ δύναμιν ὡς ὄχημα προωθήσεως εὐτελῶν συμφερόντων. Ἡ ἑλληνορθόδοξος παράδοσις ἡμῶν ἐπέβαλλεν εἰς ἡμᾶς τὸν σεβασμὸν πρὸς πάντα ἄνθρωπον καὶ πρὸς πάντα λαὸν ἀλλογενῆ καὶ ἀλλόφυλον, ἀλλόθρησκον ἢ ἀλλόπιστον. Καὶ οἱ Ἕλληνες Χριστιανοὶ δὲν μετέσχομεν ποτε εἰς ἐκστρατείας καθυποτάξεως τῶν λαῶν μετὰ τῶν ὁποίων ἐζήσαμεν. Διὸ καὶ δικαιούμεθα σήμερον νὰ κανχόμεθα διὰ τὴν συμπεριφορὰν ἡμῶν ταύτην καὶ νὰ διαχωρίζωμεν τὰς εὐθύναις ἡμῶν ἀπὸ ἐκείνων οἵτινες ἐκαλλιέργησαν τὸν ρατσισμόν, τὰς διακρίσεις καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ἡ ἀφρικανικὴ θρησκευτικότης, λόγῳ τῆς πολυπλοκότητος αὐτῆς, ἀπαιτεῖ σοβαρὸν καὶ ὑπεύθυνον ἱεραποστολικὸν ἔργον. Ἐχει ἀντοχὴν εἰς τὸ «παλαιὸν» τῶν «χρόνων τῆς ἀγνοίας», ἀλλὰ καὶ ροπὴν εἰς διδαχὰς χθαμαλοῦς καὶ αἰρετικῆς «εὐσεβείας», ὑποθαλπτομένας ἀπὸ φυλετικούς ἀνταγωνισμοὺς καὶ τὸν ἀδιάκριτον φανατισμὸν. Τὸ κήρυγμα τῶν Ὁρθοδόξων ἱεραποστόλων,

κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ὡς ἐρμηνεύον φιλανθρωπῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὑπερμαχεῖ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσιν λευκῶν καὶ ἐγγρῶμων τέκνων τοῦ ἐνὸς Πατρὸς καὶ τοῦ ἐνὸς Γένους τῶν ἀνθρώπων, καταδικάζον πᾶσαν φυλετικὴν ἢ ταξικὴν ἢ ἄλλην διάκρισιν. Ἡ ἐλληνοφωνία καὶ ἡ πολυφωνία τοῦ ἀφρικανικοῦ πληρώματος, ὡς χάρισμα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ κληρονομία τῆς εὐρύτητος τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ ἐλληνιστικοῦ πνεύματος, διευκολύνει τὴν εὐαγγελικὴν σπορὰν εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν Λαῶν, ἀλλὰ καὶ διανοίγει τὸν ἱεραποστολικὸν ὀρίζοντα τοῦ δευτεροθρόνου τούτου ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου, μὲ τὴν ἀνεκτίμητον καὶ δυσπερίγραφτον πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν προσφορὰν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Διὰ τὴν Χριστιανοσύνην ἡ Ἀλεξάνδρεια ὑπῆρξεν τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Θεολογίας, τὸ χωνευτήριον τῶν χρυσῶν ψηγμάτων τῆς πατερικῆς σοφίας, ἀλλὰ καὶ τὸ στάδιον τῶν ἀγώνων διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς ἀκριβοῦς Παραδόσεως. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ὑμῶν διεμορφώθη σπουδαία λειτουργικὴ Τάξις, ἀγιάσασα μυριάδας ἀγίων ψυχῶν καὶ ἐκθρέψασα τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ ἦθος γενεῶν Χριστιανῶν. Εἶναι ἡ Τάξις ἡ ἐπιδράσασα μεγάλως τὴν λατρείαν τῆς Παλαιᾶς Ρώμης, κειμένη ὡς πολύτιμος παρακαταθήκη εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν. Ἐδῶ ἠκούσθησαν αἱ φωναὶ τῶν Ἀλεξανδρέων Πατέρων, οἵτινες ἐστήριζαν τὸ αἰώνιον καὶ οὐσιῶδες τῆς πίστεως καὶ ἐγένοντο οἱ θεμελιῶται τῆς ἐν Χριστῷ μυστικῆς ζωῆς, ὀρωμαλαία ἐκφρασις τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἀρχαῖος μοναχισμός.

Ὁ «πολύτιμος μαργαρίτης» δὲν ἐκρατήθη «ἐν τοῖς ταμείοις» τῆς «μεγάλῃς πόλεως» ὑμῶν, Μακαριώτατε, ἀλλὰ «ἀπεταμιεύθη» καὶ εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν ἐνδοχώραν, εἰς πνευματικὸν πλουτισμὸν τῆς οἰκογενείας Ἑλλήνων καὶ Αἰγυπτιωτῶν (Κοπτῶν) Χριστιανῶν, τῆς ὁποίας ἡ ἀδελφότης διεσπάσθη, «κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ Κύριος» οὐχὶ μόνον ἐκ λόγων δογματικῆς διατυπώσεως τῆς ἀκριβοῦς Ὀρθοδόξου πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ δευτερευουσῶν πολιτικῶν καὶ ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν τῆς τότε ἐποχῆς. Δυστυχῶς τὸ ὄραμα τοῦ Ἀλεξανδρείας Πέτρου, διὰ τὸν αἰμάσσοντα Χριστόν, μὲ τὸν διερρηγμένον «χιτῶνα», εἶναι ἀκόμη πραγματικότης ὀδυνηρὰ διὰ τὴν κατ' ἀνατολὰς Μίαν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν ἡμῶν. Δεόμεθα, τὸ εἰρηνικὸν φῶς τῆς ἰριδος τῆς

καταλλαγῆς νὰ φωτίσῃ τὰς ὁδοὺς τῶν διαλεγόμενων Ἐκκλησιῶν ἡμῶν εἰς ἄρσιν τῆς μακροτάτης ἀκοινωνησίας αὐτῶν, «ἵνα ὤμεν ἐν» εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἐν μέσῳ ψυχῶν «ἐν πλάνῃ διαπορευομένων διὰ τὸν ἀληθῶς Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα» Θεάνθρωπον Κύριον.

Μακαριώτατε,

Ἡ Θεία Εὐχαριστία τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου ἐτελέσαμεν καὶ μετελάβομεν ἐκ τοῦ ἐνὸς Ἄρτου καὶ ἐκ τοῦ ἐνὸς Ποτηρίου, εἶναι ἡ ἀγιωτέρα καὶ θειοτέρα «κοινωνία» μετὰ τοῦ «ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν» Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὕτη ἀποτελεῖ τὸ παραδοθὲν ἐκκλησιαστικώτερον «τέλεσμά» Του διὰ τὴν στερέωσιν καὶ διαιώνισιν τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπερνεκῶ τὸν χρόνον καὶ τὰς ἀποστάσεις, ἐνώνει γῆν καὶ οὐρανὸν καὶ συνάπτει εἰς ἐν μετὰ τοῦ Σωτῆρος, Κλήρον καὶ Λαόν. Ἀτενίζοντες ὁ εἶς τὴν καρδίαν τοῦ ἄλλου, ἀναγνωρίζομεν πόσον ὅμαιμοι καὶ ἀλληλοεξαρτώμενοι εἴμεθα ὡς ἐν Χριστῷ γνήσιοι ἀδελφοί. Ἡ Θεοφανία αὐτῆ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, φωταγωγεῖ τὴν ποιμαντικὴν συνείδησιν εἰς ἐξαιρετικὴν καὶ ὑπεύθυνον διακονίαν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀλεξανδρέων διελθοῦσα πολλὰς περιπετείας εἰς δισέκτους χρόνους τῆς ἱστορικῆς πορείας ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκράτησεν ὀρθιον τὸν Τίμιον Σταυρόν, εἰς τὸν ὀμφαλὸν τοῦτον τοῦ οἰκουμενικοῦ ἐλληνιστικοῦ πνεύματος. Τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἐκρατήθη ἀνέσπερον. Ὁ φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας δὲν ἐσβέσθη! Καὶ δὲν ἐσβέσθη διότι οἱ κατὰ καιροὺς «φαροφύλακες» παρέμειναν ἄγρυπνοι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου αὐτῶν, φωτοδοῦντες «πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ πᾶσαν Ἀφρικὴν». «Τὸ ὄνομα Κυρίου εἶη εὐλογημένον καὶ κατευθύναι ἡμᾶς ἐν πᾶσι».

Μακαριώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ,

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ προσφέρω εἰς Ὑμᾶς τὸ ἐπιβλητικὸν τοῦτο ἐπιτραχήλιον, τὴν μορφὴν ἔχον τοῦ «Κριτάτου» φιλοτεχνηθὲν μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας διὰ χειρῶν ταπεινῶν μοναζουσῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ προσφέρω ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, εἰς ἐνδειξιν τιμῆς καὶ ἀγάπης πρὸς Ὑμᾶς καὶ τὴν πατροπαράδοτον Ὑμῶν θέσιν ἐντὸς τοῦ κανονικοῦ συστήματος τῶν ἀγίων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 103/1998

«Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὴν διάταξιν τῆς παρ. 5, ἄρθρου 45 τοῦ Ν. 590/1977.
2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1490/313/14.5.1997 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Τιμοθέου.
3. Τὴν ἀπὸ 8.10.1997 γνωμάτευσιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
4. Τὴν ἀπὸ 9.10.1997 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.
5. Τὴν ἀπὸ 12.10.1998 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

τὸν ὑπ' ἀριθμ. 103/1998 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 103/1998
«ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΣΥΣΤΑΣΙΣ, ΕΔΡΑ, ΣΦΡΑΓΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Ἄρθρον 1

1. Συνιστάται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Ἐκκλησιαστικὸν - Βυζαντινὸν Μουσεῖον Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες», τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ εἰς τὸν ἱστορικὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Πατέρων Κερκύρας καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήκει κατὰ πλήρη κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν εἰς τὸ Νομικὸν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἶναι δὲ Ν.Π.Ι.Δ. εὐαγοῦς χαρακτῆρος.

2. Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Πατέρων, εἰς τὸν ὁποῖον στεγάζεται τὸ Μουσεῖον, θὰ λειτουργῆ ὡς Ἱερὸς Ναὸς κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς λοιπὰς μεγάλας ἑορτὰς καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν του, τὰς δὲ ὑπολοίπους ἡμέρας καὶ ὥρας θὰ λειτουργῆ ὡς Μουσεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν - Βυζαντινὸν Μουσεῖον Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» ἔχει τὴν ἰδικήν του σφραγίδα, ἣ ὁποία φέρει κυκλικῶς τὰς λέξεις «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ - ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ»», εἰς δεῦτερον κύκλον τὸν τίτλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμένης Συνόδου.

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς καὶ ἀποστολὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου εἶναι κυρίως ἡ συγκέντρωσις, διαφύλαξις καὶ κατάλληλος ἐκθεσις καὶ ἀνάδειξις παλαιῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, Ἱερῶν Σκευῶν, Ἀμφίων, Βιβλίων, Ἐγγράφων, καθὼς καὶ παρομοίων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἱστορικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι διεσπαρμένα εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς, τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, τὰ Παρεκκλήσια καὶ τὰ Ἐξωκκλήσια τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων καὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας καὶ τῆς φθορᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ

Ἄρθρον 4

1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν - Βυζαντινὸν Μουσεῖον Κερκύρας «Οἱ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ» τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτην Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ὡς Πρόεδρον, ἀπὸ δύο Κληρικοὺς καὶ ἀπὸ δύο λαϊκοὺς, ἄνδρας ἢ γυναῖκας, κατοίκους Κερκύρας, ὡς Μέλη του, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

2. Τὰ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, ἢ θητεία των εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῆ τῇ προτάσει τοῦ Σεβασμιω-

τάτου Προέδρου, και τὸ ἀξίωμά των εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Άρθρον 5

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται μετὰ ἀπὸ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ἢ μετὰ ἀπὸ ἐγγραφον αἴτησιν τριῶν, τουλάχιστον μελῶν, τὰ ὅποια ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναφέρουν καὶ τὰ θέματα, διὰ τὰ ὅποια ζητοῦν τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται εἰς νόμιμον ἀπαρτίαν καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως, ὅταν παρίστανται, τουλάχιστον, ὁ Πρόεδρος καὶ δύο Μέλη.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχῆς ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου.

4. Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἄκυρος, ἐὰν δὲν παρίσταται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀναπληρωτής του.

5. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγεται μετὰξὺ τῶν μελῶν του ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Ταμίας, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Κοσμήτωρ, τῆ προτάσει τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 6

1. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον, μετὰ ἀπὸ ἐγγραφον ἐξουσιοδότησιν τοῦ Προέδρου.

2. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες», εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τηρεῖ ὅλα τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ τὰ παραστατικὰ ἐγγράφα πληρωμῶν.

3. Ὁ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ὁποίαν θέτει ὑπ' ὄψει τοῦ Προέδρου, τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ τὸ Πρωτόκολλον.

4. Ὁ Κοσμήτωρ ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐπρεπείας τοῦ Μουσείου.

Άρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει ἀρμοδιότητα διὰ τὴν ἐν γένει διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες». Εἰδικώτερον:

1. Παρακολουθεῖ τὴν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ διοικητικῆς ἐπόψεως λειτουργίαν τοῦ Μουσείου.

2. Ἀποδέχεται τὰς κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ Μουσείου.

3. Συντάσσει τὸν Ἀπολογισμὸν καὶ Προϋπολογισμὸν τοῦ Μουσείου.

4. Ἀποφασίζει διὰ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπισκέψεων τοῦ Μουσείου, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐκθέσεων.

5. Γενικῶς ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα, τὸ ὁποῖον

ἀνάγεται εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Μουσείου.

Άρθρον 8

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες», ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται διὰ πράξεως αὐτοῦ νὰ ὀρίσῃ, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου, μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, προκειμένου νὰ ἐκπροσωπήσῃ ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς Ἀρχῆς τὸ Μουσεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ - ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ», ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Άρθρον 9

Πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» εἶναι:

1. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

2. Εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

3. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες».

4. Εἰσφοραὶ τῆς Τοπικῆς καὶ τῆς Νομαρχιακῆς Αυτόδιοικησεως ἢ Ὁργανισμῶν.

5. Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις.

6. Ἔσοδα, τὰ ὅποια προέρχονται ἀπὸ κάθε νόμιμον πηγῆν.

7. Ἔσοδα ἀπὸ εἰσιτήρια εἰσόδου εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ ἀπὸ πωλήσεις εἰκόνων, βιβλίων καὶ ἄλλων συναφῶν ἀντικειμένων.

Άρθρον 10

1. Ἡ διοίκησις καὶ ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Διὰ πάσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου καὶ καταχωρίζεται, ὡς ἔσοδον, εἰς τὸ Βιβλίον Ταμείου. Δι' οἵανδήποτε ἄλλην εἰσφορὰν εἰς εἶδος (κινήτων ἢ ἀκινήτων) γίνεται σχετικὴ καταχώρησις εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τοῦ Μουσείου.

Άρθρον 11

Οἱ πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» διατίθενται:

1. Διά τόν εξωραϊσμόν, τήν συντήρησιν καί τά ἔξοδα λειτουργίας τοῦ Μουσείου.

2. Διά τήν κατασκευήν εἰδικῶν ἐπίπλων φυλάξεως τῶν ἐκθεμάτων.

3. Διά τήν συντήρησιν τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, Ἱερῶν Σκευῶν καί λοιπῶν ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου.

4. Διά πᾶν ἄλλο ἔξοδον, τὸ ὁποῖον προβλέπεται ἀπό τόν Προϋπολογισμόν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου.

Ἄρθρον 12

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν - Βυζαντινὸν Μοσεῖον Κερκύρας «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» τηρεῖ ἠριθμημένα καί τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τήν τελευταίαν σελίδα Βιβλίου Πρακτικῶν, Βιβλίου Ταμείου, στέλεχος Γραμματίων Εἰσπράξεων καί Ἐνταλμάτων Πληρωμῶν, Πρωτόκολλον εἰσερχομένης καί ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας καί Βιβλίον Ἐκθεμάτων.

Ἄρθρον 13

1. Ἱερὰ Κειμήλια (Ἱερὰ Εἰκόνες, Ἱερὰ Σκεύη, Ἄμφια κ.λπ.), τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν ὑπὸ Ἱερῶν Μονῶν, Ναῶν καί ἰδιωτῶν πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν - Βυζαντινὸν Μοσεῖον «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» δι' ἔκθεσιν καί φύλαξιν, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς παραχωρήσαντας αὐτά, παρά μόνον εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες».

2. Διά τήν διάλυσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» ἀπαιτεῖται ἠτιολογημένη ἀπόφασις τοῦ Προέδρου καί τῶν τριῶν τουλάχιστον μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ περιουσία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντι-

νοῦ Μουσείου «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες», εἰς περίπτωσιν διαλύσεώς του, περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 14

Μετὰ τήν δημοσίευσιν τοῦ Κανονισμοῦ διορίζονται ἀμέσως τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 15

Διά πᾶν θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, ἐπιλαμβάνεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ - Βυζαντινοῦ Μουσείου «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες».

Ἄρθρον 16

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 17

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νά προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλῆς

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 104/1998

«Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς»

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1) Τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 5, ἄρθρου 45 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 793/10.11.1997 Πρότασιν τοῦ

Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος.

3) Τὴν ἀπὸ 8.12.1997 Γνωμάτευσιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4) Τὴν ἀπὸ 9.12.1997 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

5) Τὴν ἀπὸ 12.10.1998 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

τὸν ὑπ' ἀριθμ. 104/1998 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 104/1998
«ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΣΥΣΤΑΣΙΣ, ΕΔΡΑ, ΣΦΡΑΓΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ

Άρθρον 1

1. Συνιστάται εις την Ίεράν Μητρόπολιν Άττικής Ίδρυμα υπό την έπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ», με έδραν την πόλιν της Κηφισιάς. Το Ίδρυμα στεγάζεται εις ειδικόν διασκευασμένον χώρον του Ίπισκοπείου της Ίεράς Μητροπόλεως Άττικής.

2. Το Έκκλησιαστικόν Μουσείον ανήκει κατ' αποκλειστικήν κυριότητα, νομήν και κατοχήν εις την Ίεράν Μητρόπολιν Άττικής και διοικείται κατά τας διατάξεις του παρόντος.

3. Το Έκκλησιαστικόν Μουσείον έχει κυκλικήν σφραγίδα, φέρουσαν εις το κέντρον δικέφαλον άντόν και περίξ τας λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ».

4. Σκοπός του Μουσείου είναι: α) ή συγκέντρωσις, διαφύλαξις, συντήρησις, έκθεσις και προβολή των πάσης φύσεως έκκλησιαστικών κειμηλίων, ήτοι ιερών εικώνων, σκευών, άμφίων, χειρογράφων, εντύπων, βιβλίων, έγγραφων και λοιπών, ύποκειμένων εις κινδύνους φθοράς. β) Η όργάνωσις έκδηλώσεων, πραγματοποιήσις έκδόσεων και πάσαν έτέρα δραστηριότητα σχετιζόμενη προς την έκκλησιαστικήν τέχνην και ιστορίαν της Ίεράς Μητροπόλεως Άττικής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΥΤΗΣ**

Άρθρον 2

1. Το Έκκλησιαστικόν Μουσείον τελεί υπό την άμεσον έποπτεϊαν της Ίεράς Μητροπόλεως Άττικής και ως έξηρητημένη Ύπηρεσία αύτης διοικείται από πενταμελή Διοικητικήν Έπιτροπήν, αποτελουμένην από τον έκάστοτε Μητροπολίτην Άττικής, ως Πρόεδρον, ένα Κληρικόν της Ίεράς Μητροπόλεως Άττικής ως Έφορον - Διευθυντήν και τρία έτερα μέλη, κληρικούς ή λαϊκούς, διοριζόμενα υπό του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ίεράς Μητροπόλεως Άττικής με πρότασιν του οικείου Μητροπολίτου.

2. Ός μέλη της Δ.Ε. προτιμώνται τὰ έχοντα ειδικήν κατάρτισιν ή άσχολούμενα με θέματα έκκλησιαστικής τέχνης και ιστορίας. Η θητεία αύτων εί-

ναι τριετής, δυναμένη να άνανεωθή, και το άξιωμα τυγχάνει τιμητικόν και άμισθον.

Άρθρον 3

1. Η Δ.Ε. συνεδριάζει κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου αύτης, εύρίσκεται εν άπαρτία όταν παρίστανται τουλάχιστον τέσσαρα μέλη και άποφασίζει επί των όριζομένων δια της προσκλήσεως θεμάτων της ήμερησίας διατάξεως, δυναμένη να έπιληφθή τοιούτων έκτός ήμερησίας διατάξεως μόνον κατόπιν όμοφώνου άποφάσεως.

2. Η Δ.Ε. κατά την πρώτην συνεδριάσιν της όρίζει μεταξύ των μελών αύτης τον Γραμματέα και τον Ταμία.

3. Αί άποφάσεις της Δ.Ε. λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Εις περίπτωσην ίσοψηφίας ύπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου.

Άρθρον 4

1. Ο Πρόεδρος εκπροσωπεί το Μουσείον ενώπιον πάσης διοικητικής και δικαστικής άρχής, συγκαλεί την Δ.Ε. εις συνεδριάσιν, όρίζων την ήμερησίαν διάταξιν, ύπογράφει μετά του Γραμματέως τὰ έγγραφα, έποπτεύει της λειτουργίας του Ίδρύματος και μεριμνά δια την έφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος και των άποφάσεων της Διοικητικής Έπιτροπής.

2. Η εκπροσώπησις του Μουσείου εναντι παντός τρίτου δύναται να άνατεθή και εις οιονδήποτε μέλος δι' άποφάσεως της Δ.Ε., μετά προηγουμένην πρότασιν του Προέδρου.

3. Ο Γραμματεύς διεξάγει την άλληλογραφίαν, την όποιαν συνυπογράφει με τον Πρόεδρον, τηρεί τὰ Πρακτικά των συνεδριάσεων της Δ.Ε., καθώς και το Πρωτόκολλον άλληλογραφίας.

4. Ο Ταμίας διαχειρίζεται την περιουσίαν του Έκκλησιαστικού Μουσείου, είναι ύπόλογος εναντι της Δ.Ε. και τηρεί τὰ σχετικά βιβλία και τὰ παραστατικά έγγραφα πληρωμών και εισπράξεων.

Άρθρον 5

Η Δ.Ε. διοικεί και διαχειρίζεται το Έκκλησιαστικόν Μουσείον και ειδικώτερον:

1. Ορίζει την χρῆσιν των χώρων του Μουσείου, τον άριθμόν και τον τρόπον έκθέσεως των κειμηλίων, τας ήμέρας και ώρας έπισκέψεως του Μουσείου.

2. Άποφασίζει την έκτέλεσιν οίκοδομικών και λοιπών έργων, την έκδοσιν βιβλίων, φωτογραφιών, διαφανειών, άντιγράφων των κειμηλίων κ.λπ.

3. Άποφασίζει περι της όργανώσεως έκδηλώσεων, προγραμμάτων, λατρευτικών συνάξεων και πάσης δραστηριότητας του Μουσείου.

4. Συντάσσει τον Προϋπολογισμόν και Άπολογι-

σμών τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

5. Ἀποδέχεται τὰς κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ Μουσείου.

6. Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναφερομένου εἰς τὸ Μουσεῖον.

Ἄρθρον 6

Γενικῶς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπομάκρυνσις κειμηλίων ἐκ τοῦ Μουσείου. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν μόνον εἰς εἰδικὰ περιπτώσεις καὶ μετ' ἠτιολογημένην ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Δ.Ε. καὶ ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΠΟΡΟΙ, ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου εἶναι:

1. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

2. Αἱ εἰσφοραὶ Δήμων, Κοινοτήτων, Ὄργανισμῶν καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

3. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

4. Αἱ διατιθέμεναι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους ἰδιωτῶν κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαί.

5. Αἱ εἰσπράξεις ἐξ εἰσπηρίου εἰσόδου εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐκ πωλήσεως βιβλίων, καρτῶν, διαφανειῶν, ἀντιγράφων κειμηλίων καὶ παντὸς ἑτέρου σχετικοῦ ἀντικειμένου.

6. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ πάσης φύσεως ἐκδηλώσεων ὀργανουμένων ὑπὸ τοῦ Μουσείου.

Ἄρθρον 8

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Δ.Ε.

2. Πρὸς εἰσπραξιν παντὸς ἐσόδου ἐκδίδεται γραμμάτιον εἰσπράξεως, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου καὶ καταχωριζόμενον εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου.

3. Πρὸς παραλαβὴν οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου, προερχομένου ἐκ δωρεᾶς, ἀγορᾶς ἢ ἄλλης αἰτίας, συντάσσεται πρωτόκολλον παραλαβῆς, καταχωριζόμενον εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον τοῦ Μουσείου.

4. Πᾶσα πληρωμὴ διενεργεῖται βάσει ἐντάλματος πληρωμῆς ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 9

Οἱ πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου διατίθενται:

1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν καὶ ἀποζημιώσεως τοῦ προσωπικοῦ.

2. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κειμηλίων τοῦ Μουσείου.

3. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξωραϊσμοῦ καὶ συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεών του.

4. Διὰ τὴν κατασκευὴν εἰδικῶν ἐπίπλων φυλάξεως καὶ ἐκθέσεως τῶν κειμηλίων.

5. Διὰ τὰς δαπάνας κλιματισμοῦ, φωτισμοῦ καὶ τηλεφωνικῆς συνδέσεως τοῦ Μουσείου.

6. Διὰ πᾶσαν δαπάνην προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Μουσείου.

7. Διὰ τὴν ἀγορὰν ἐξ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων πρὸς ἐμπλουτισμὸν τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΒΙΒΛΙΑ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ, ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 10

1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον τηρεῖ ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε. τὰ ἐξῆς βιβλία: α) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Δ.Ε., β) Βιβλίον Ταμείου, γ) Πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας, δ) Βιβλίον Μητρώου κειμηλίων, παρέχον πλήρη περιγραφὴν αὐτῶν, ε) Στελέχη Γραμματίων Εἰσπράξεως, στ) Στελέχη Ἐνταλμάτων Πληρωμῶν, ζ) Βιβλίον καταγραφῆς ἀκινήτου περιουσίας καὶ η) Βιβλίον καταγραφῆς κινητῆς περιουσίας εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Ἴδρυμα πάσης φύσεως κινητὰ πράγματα.

2. Τὰ στοιχεῖα τῶν ἀνωτέρω Βιβλίων δύνανται νὰ καταχωρίζωνται καὶ εἰς προσκτηθησόμενον ἠλεκτρονικὸν ὑπολογιστὴν, μὴ ἐπιτρεπομένης ὁμως τῆς καταργήσεως τῶν Βιβλίων εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Ἄρθρον 11

1. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἢ ἀκινήτος καὶ κινητῆς περιουσίας αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς. Κειμήλια παραχωρηθέντα ὑπὸ σχετικῶν εἰδικῶν ὄρων, ἐπιστρέφονται εἰς τὰ νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἅτινα παρεχώρησαν ταῦτα.

2. Ἡ ἀπόφασις περὶ διαλύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου δεόν νὰ εἶναι ἠτιολογημένη καὶ ληφθῆ διὰ τεσσάρων τουλάχιστον ψήφων, περιλαμβανομένης ἐκείνης τοῦ Προέδρου καὶ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

Άρθρον 12

1. Διά τήν αντιμετώπισιν τών αναγκών λειτουργίας του Μουσείου συνιστώνται αἱ ἑξῆς θέσεις:

α) Μία (1) θέσις Ἐφόρου - Διευθυντοῦ, καταλαμβανομένη ὑπό κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

β) Μία (1) θέσις Ἐπιμελητοῦ, καταλαμβανομένη ὑπό πτυχιούχου Ἀνωτάτης Σχολῆς, διαθέτοντος σχετικὴν ἐμπειρίαν καὶ ἐπιστημονικὸν ἔργον.

γ) Μία (1) θέσις φύλακος - γραφέως, καταλαμβανομένη ὑπό ἀποφοίτου Μέσης Παιδείας.

δ) Μία (1) θέσις καθαριστρίας - κλητῆρος, καταλαμβανομένη ὑπό ἀποφοίτου Στοιχειώδους Παιδείας.

2. Ἡ πλήρωσις μιᾶς ἢ πλειόνων θέσεων γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. καὶ ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται οἰκονομικὴ δυνατότης.

3. Εἰς περίπτωσιν οἰκονομικῆς ἀδυναμίας πληρώσεως δι' ἐμμίσθου προσωπικοῦ τῶν θέσεων τούτων, ὁ μὲν Ἐφορος - Διευθυντῆς προσφέρει ἀμισθὶ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς θέσεις διορίζονται πρόσωπα ἐπιθυμοῦντα νὰ προσφέρουν δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας των.

4. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἐποχικὴ καὶ δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα πλήρωσις τῶν ἀνωτέρω θέσεων.

Άρθρον 13

1. Ὁ Ἐφορος - Διευθυντῆς διευθύνει τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος, μεριμνᾷ διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Μουσείου, τὴν μελέτην, προβολὴν καὶ ἐμπλουτισμὸν τῶν κειμηλίων αὐτοῦ, ἐποπτεύει τῶν ἐκδόσεων καὶ λοιπῶν δραστηριοτήτων αὐτοῦ, εἰσηγείται πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ τὰς δραστηριότητας αὐτοῦ.

2. Ὁ Ἐπιμελητῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταγραφήν καὶ μελέτην τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Μουσείου, τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐκδόσεων καὶ λοιπῶν δραστηριοτήτων αὐτοῦ.

3. Ὁ φύλαξ - γραφεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξιν τῶν κειμηλίων, τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν, τὴν ἐκδοσὴν εἰσιτηρίων εἰσόδου καὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἀντιτίμου, τὴν δακτυλογράφησιν τῶν ἐγγράφων τοῦ Μουσείου καὶ διὰ πᾶσαν συναφῆ ἔργασίαν.

4. Ἡ καθαρίστρια - κλητῆρ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ἀνατιθεμένης αὐτῇ παρὰ τοῦ Ἐφόρου.

Άρθρον 14

Ἄρμοδιὰ διὰ τὴν ρύθμισιν παντὸς θέματος μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος εἶναι ἡ Δ.Ε.

Άρθρον 15

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Άρθρον 16

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολογισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 105/1998

«Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἐνορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιᾶς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν»

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 5, ἄρθρου 45 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 127/16.3.1998 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴ-

νουσσῶν κ. Διονυσίου.

3. Τὴν ἀπὸ 30.3.1998 Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὴν ἀπὸ 7.4.1998 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

5. Τὴν ἀπὸ 12.10.1998 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

τὸν ὑπ' ἀριθμ. 105/1998 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 105/1998
«ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΕΝΟΡΙΑΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΣΥΣΤΑΣΙΣ, ΕΔΡΑ, ΣΦΡΑΓΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ

Άρθρον 1

1. Συνιστάται εις τόν 'Ιερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιάς 'Ιδρυμα υπό τήν έπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ». Διά τήν στέγασιν του 'Ιδρύματος παραχωρείται πρός τούτο ή χρήσις του ύπογειου χώρου τών Γραφείων του 'Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιάς άνήκοντος εις τήν κυριότητα του Ναού.

2. Τό 'Εκκλησιαστικόν Μουσείον άνήκει κατ' άποκλειστικήν κυριότητα, νομήν και κατοχήν εις τόν 'Ιερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιάς και διοικείται κατά τās διατάξεις του παρόντος.

3. Τό 'Εκκλησιαστικόν Μουσείον έχει κυκλικήν σφραγίδα, φέρουσαν εις τό κέντρον τήν εικόνα τής Θεοτόκου και περίξ τās λέξεις «ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΣΙΑΣ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ».

4. Σκοπός του Μουσείου είναι: α) ή συγκέντρωσις, διαφύλαξις, συντήρησις, έκθεσις και προβολή τών πάσης φύσεως εκκλησιαστικών κειμηλίων του 'Ιερού Ναού, τών Παρεκκλησίων και τών κτητορικών τοιούτων τής 'Ενορίας Καλλιμασιάς, ήτοι ιερών εικόνων, σκευών, άμφίων, χειρογράφων, έντύπων, βιβλίων, έγγραφων, άρχιτεκτονικών μελετών, έπιτυμβίων έπιγραφών και λοιπών, ύποκειμένων εις κινδύνους φθοράς. β) 'Η όργάνωσις έκδηλώσεων, πραγματοποιήσις έκδόσεων και πάσα έτέρα δραστηριότης σχετιζομένη πρός τήν εκκλησιαστικήν τέχνην και Ιστορίαν του 'Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιάς, τών Παρεκκλησίων του καθώς και τών κτητορικών τοιούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΥΤΗΣ

Άρθρον 2

1. Τό 'Εκκλησιαστικόν Μουσείον τελεί υπό τήν άμεσον έποπτείαν του 'Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του 'Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιάς και ώς έξηρητημένη 'Υπηρεσία αυτού διοικείται από πενταμελή Διοικητικήν 'Επιτροπήν, άποτελουμένην από τόν έκάστοτε Πρόεδρον του 'Εκκλησιαστικού

Συμβουλίου, ώς Πρόεδρον, και τέσσερα λαϊκά μέλη, προτεινόμενα υπό του Προέδρου τής Δ.Ε.

2. Τά μέλη τής Δ.Ε. διορίζονται υπό του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής 'Ιεράς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρών και Οίνουσσών δι' άποφάσεως αυτού, προτιμωμένων όσον άφορά εις τὰ λαϊκά τοιαύτα, τών έχόντων ειδικήν κατάρτισιν ή άσχολουμένων με θέματα εκκλησιαστικής τέχνης και Ιστορίας. 'Η θητεία αυτών είναι τριετής, δυναμένη να άνανεωθή, και τό άξίωμα τυγχάνει τιμητικόν και άμισθον.

Άρθρον 3

1. 'Η Δ.Ε. συνεδριάζει κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου αυτής, εύρίσκεται έν άπαρτία όταν παρίστανται τουλάχιστον τρία μέλη και άποφασίζει επί τών όριζομένων δια τής προσκλήσεως θεμάτων τής ήμερησίας διατάξεως, δυναμένη να έπιληφθή τοιούτων έκτός ήμερησίας διατάξεως μόνον κατόπιν όμοφώνου άποφάσεως.

2. 'Η Δ.Ε. κατά τήν πρώτην συνεδρίασίν τής όρίζει μεταξύ τών μελών αυτής τόν Γραμματέα και τόν Ταμίαν.

3. Καθήκοντα 'Εφόρου - Διευθυντού του Μουσείου ανατίθενται δι' άποφάσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου εις τόν 'Εφημέριον του 'Ιερού Ναού.

4. Αί άποφάσεις τής Δ.Ε. λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Εις περίπτωσιν ίσοψηφίας υπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου.

Άρθρον 4

1. 'Ο Πρόεδρος εκπροσωπεί τό Μουσείον ένώπιον πάσης διοικητικής και δικαστικής άρχής, συγκαλεί τήν Δ.Ε. εις συνεδρίασιν, όρίζων τήν ήμερησίαν διάταξιν, ύπογράφει μετά του Γραμματέως τὰ έγγραφα, έποπτεύει τής λειτουργίας του 'Ιδρύματος και μεριμνά δια τήν έφαρμογήν τών διατάξεων του παρόντος και τών άποφάσεων τής Διοικητικής 'Επιτροπής.

2. 'Η εκπροσώπησις του Μουσείου έναντι παντός τρίτου δύναται να άνατεθή και εις οιονδήποτε μέλος δι' άποφάσεως τής Δ.Ε., μετά προηγουμένην πρότασιν του Προέδρου.

3. 'Ο Γραμματεύς διεξάγει τήν άλληλογραφίαν, τήν όποιαν συνυπογράφει με τόν Πρόεδρον, τηρεί τὰ Πρακτικά τών συνεδριάσεων τής Δ.Ε., καθώς και τό Πρωτόκολλον άλληλογραφίας.

4. 'Ο Ταμίας διαχειρίζεται τήν περιουσίαν του 'Εκκλησιαστικού Μουσείου, είναι ύπόλογος έναντι τής Δ.Ε. και τηρεί τὰ σχετικά βιβλία και τὰ παραστατικά έγγραφα πληρωμών και εισπράξεων.

Άρθρον 5

'Η Δ.Ε. διοικεί και διαχειρίζεται τό 'Εκκλησιαστικόν Μουσείον και ειδικώτερον:

1. Όρίζει την χρήση των χώρων του Μουσείου, τον αριθμόν και τον τρόπον έκθέσεως των κειμηλίων, τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπισκέψεως τοῦ Μουσείου.

2. Απόφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν καὶ λοιπῶν ἔργων, τὴν ἐκδοσιν βιβλίων, φωτογραφιῶν, διαφανειῶν, ἀντιγράφων τῶν κειμηλίων κ.λπ.

3. Απόφασίζει περὶ τῆς ὀργανώσεως ἐκδηλώσεων, προγραμμάτων, λατρευτικῶν συνάξεων καὶ πάσης δραστηριότητος τοῦ Μουσείου.

4. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

5. Απόδεχεται τὰς κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ Μουσείου.

6. Απόφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναφερομένου εἰς τὸ Μουσεῖον.

Ἄρθρον 6

Γενικῶς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπομάκρυνσις κειμηλίων ἐκ τοῦ Μουσείου. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν μόνον εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις καὶ μετ' ἠτιολογημένην ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Δ.Ε. καὶ ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΠΟΡΟΙ, ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἄρθρον 7

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Δ.Ε.

2. Πρὸς εἰσπραξιν παντὸς ἐσόδου ἐκδίδεται γραμματίον εἰσπράξεως, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου καὶ καταχωριζόμενον εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου.

3. Πρὸς παραλαβὴν οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου, προερχομένου ἐκ δωρεᾶς, ἀγορᾶς ἢ ἄλλης αἰτίας, συντάσσεται πρωτόκολλον παραλαβῆς, καταχωριζόμενον εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον τοῦ Μουσείου.

4. Πᾶσα πληρωμὴ διενεργεῖται βάσει ἐντάλματος πληρωμῆς ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου εἶναι:

1. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιάς.

2. Αἱ εἰσφοραὶ Δήμων, Κοινοτήτων, Ὄργανισμῶν καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

3. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

4. Αἱ διατιθέμεναι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους ἰδιωτῶν κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαί.

5. Αἱ εἰσπράξεις ἐξ εἰσιτηρίου εἰσόδου εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐκ πωλήσεως βιβλίων, καρτῶν, διαφανειῶν, ἀντιγράφων κειμηλίων καὶ παντὸς ἑτέρου σχετικοῦ ἀντικειμένου.

6. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ πάσης φύσεως ἐκδηλώσεων ὀργανουμένων ὑπὸ τοῦ Μουσείου.

Ἄρθρον 9

Οἱ πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου διατίθενται:

1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν καὶ ἀποζημιώσεως τοῦ προσωπικοῦ.

2. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κειμηλίων τοῦ Μουσείου.

3. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξωραϊσμοῦ καὶ συντήρησης τῶν ἐγκαταστάσεών του.

4. Διὰ τὴν κατασκευὴν εἰδικῶν ἐπίπλων φυλάξεως καὶ ἐκθέσεως τῶν κειμηλίων.

5. Διὰ τὰς δαπάνας κλιματισμοῦ, φωτισμοῦ καὶ τηλεφωνικῆς συνδέσεως τοῦ Μουσείου.

6. Διὰ πᾶσαν δαπάνην προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Μουσείου.

7. Διὰ τὴν ἀγορὰν ἐξ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων πρὸς ἐμπλουτισμὸν τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΒΙΒΛΙΑ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ, ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 10

1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον τηρεῖ ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν τὰ ἐξῆς βιβλία: α) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Δ.Ε., β) Βιβλίον Ταμείου, γ) Πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας, δ) Βιβλίον Μητρώου κειμηλίων, περιέχον πλήρη περιγραφὴν αὐτῶν, ε) Στελέχη Γραμματίων Εἰσπράξεων, στ) Στελέχη Ἐνταλμάτων Πληρωμῶν, ζ) Βιβλίον καταγραφῆς ἀκινήτου περιουσίας καὶ η) Βιβλίον καταγραφῆς κινητῆς περιουσίας εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Μουσεῖον πάσης φύσεως κινητὰ πράγματα.

2. Τὰ στοιχεῖα τῶν ἀνωτέρω Βιβλίων δύνανται νὰ καταχωρίζωνται καὶ εἰς προσκτηθησόμενον ἠλεκτρονικὸν ὑπολογιστὴν, μὴ ἐπιτρεπομένης ὁμως τῆς καταργήσεως τῶν Βιβλίων εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Ἄρθρον 11

1. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστι-

κού Μουσείου ή ακίνητος και κινητή περιουσία αυτού περιέρχεται εις τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιάς. Κειμήλια παραχωρηθέντα ὑπὸ σχετικὸν εἰδικὸν ὄρον, ἐπιστρέφονται εἰς τὰ νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἅτινα παρεχώρησαν ταῦτα.

2. Ἡ ἀπόφασις περὶ διαλύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημένη και ληφθῆ διὰ τεσσάρων τουλάχιστον ψήφων, περιλαμβανομένης ἐκείνης τοῦ Προέδρου και ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν και Οἰνουσσῶν.

Ἄρθρον 12

1. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας τοῦ Μουσείου συνιστῶνται αἱ ἐξῆς θέσεις:

α. Μία (1) θέσις Ἐφόρου - Διευθυντοῦ, ἣτις εἶναι ἀμισθος και πληροῦται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παραγρ. 3 ὀριζόμενα.

β. Μία (1) θέσις φύλακος - γραφέως.

γ. Μία (1) θέσις καθαριστρίας.

2. Ἡ πληρωσις τῶν θέσεων τῶν β' και γ' περιπτώσεων γίνεται δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε. και ἐγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν και Οἰνουσσῶν, και ἐφ' ὅσον ὑφίσταται οἰκονομικὴ δυνατότης.

3. Εἰς περίπτωσιν οἰκονομικῆς ἀδυναμίας πληρώσεως δι' ἐμμίθου προσωπικοῦ τῶν θέσεων τούτων, και ἐνῶ ὁ Ἐφορος - Διευθυντῆς προσφέρει ἀμισθὶ τὰς ὑπηρεσίας του, εἰς τὰς ἐτέρας θέσεις διορίζονται πρόσωπα ἐπιθυμοῦντα νὰ προσφέρουν δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας των.

4. Αἱ θέσεις β' και γ' δύνανται νὰ πληροῦνται και δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 13

1. Ὁ Ἐφορος - Διευθυντῆς διευθύνει τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος, μεριμνᾷ διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Μουσείου, τὴν μελέτην, προβολὴν και ἐμπλουτισμὸν τῶν κειμηλίων αὐτοῦ, ἐποπτεύει τῶν ἐκδόσεων και λοιπῶν δραστηριοτήτων αὐτοῦ, εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὸ Μουσεῖον και τὰς δραστηριότητας αὐτοῦ.

2. Ὁ φύλαξ - γραφεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξιν τῶν κειμηλίων, τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν, τὴν δακτυλογράφησιν τῶν ἐγγράφων τοῦ Μουσείου και διὰ πᾶσαν συναφῆ ἐργασίαν.

3. Ἡ καθαρίστρια εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ἐγκαταστάσεων και τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἐργασίας ἀνατιθεμένης παρὰ τοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 14

Ἄρμοδιὰ διὰ τὴν ρύθμισιν παντὸς θέματος μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος εἶναι ἡ Δ.Ε.

Ἄρθρον 15

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και τοῦ περιοδικοῦ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 16

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιμασιάς Χίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 106/1998

«Περὶ λειτουργίας, διοικήσεως και διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ρηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου τοῦ Λεβαδέως, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν και Λεβαδείας»

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 του Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 592/6.3.1998 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν και Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 93/12.3.1997 πρότασιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

4. Τὴν ἀπὸ 2.3.1997 Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν ἀπὸ 1.4.1998 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

6. Τὴν ἀπὸ 8.10.1998 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

τὸν ὑπ' ἀριθμ. 106/1998 Κανονισμὸν Αὐτῆς, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 106/1998**«ΠΕΡΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΡΗΓΙΝΟΥ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΚΟΠΕΛΟΥ ΤΟΥ ΛΕΒΑΔΕΩΣ, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ»****Άρθρον 1**

Ο έν τή πόλει τής Λεβαδείας Ίερὸς Ναός, ὁ τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ίερομάρτυρος Ρηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου τοῦ Λεβαδέως, καὶ ὁ ὁποῖος ἀνεκηρύχθη Προσκυνηματικὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 592/1997 Ἀποφάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ίερωνύμου, ἀποτελεῖ Ν.Π.Ι.Δ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1 παρ. 4, καὶ 59 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», μὲ τὴν ἐπισημάνειαν: «Ἱερὸν Προσκύνημα Ἁγίου Ρηγίνου ὁ Ίερομάρτυς, Ἐπίσκοπος Σκοπέλου ὁ Λεβαδεύς». Ἐχει κυκλικὴν σφραγίδα, ἡ ὁποία εἰς τὸ κέντρον φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ γύρωθεν, εἰς δύο κύκλους, τὰς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ, ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΑΓΙΟΣ ΡΗΓΙΝΟΣ Ο ΛΙΒΑΔΕΥΣ». Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα ὑπάγεται πνευματικῶς καὶ διοικητικῶς εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

Άρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων τοῦ Ἁγίου Ίερομάρτυρος Ρηγίνου εἶναι:

α) Ἡ ἀνέγερσις καὶ ἀποπεράτωσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

β) Ἡ προαγωγή καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ πνευματικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καὶ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

Άρθρον 3

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ εἶναι:

α) Ἡ ἀνελλιπής τέλεσις τῶν Ἁγίων Μυστηρίων καὶ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Ἡ διοργανώσις διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν ἐκδηλώσεων θεολογικοῦ, λατρευτικοῦ, ποιμαντικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπιμορφωτικοῦ κ.λπ. περιεχομένου.

γ) Αἱ διάφορα ἐκδηλώσεις.

Άρθρον 4

1. Ἡ Διοίκησις τοῦ ἀνωτέρω Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ἀσκεῖται ἀπὸ πενταμελῆ Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην, ὡς Πρόεδρον, ἀπὸ τὸν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἐφημέριον τοῦ Προσκυνημάτων, ὁ ὁποῖος ἀ-

ναπληρῶνει τὸν Πρόεδρον ἀπουσιάζοντα, καὶ τρία μέλη προτεινόμενα καὶ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ἐντὸς 20ημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου διορισμοῦ, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν καὶ ἐκλέγει τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτῆς.

3. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει τακτικῶς μὲν μίαν φορὰν τὸν μῆνα, εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παραστῆι ἀνάγκη, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων.

4. Ἡ λειτουργία τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν ἀναλογικῶς διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν.

5. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς εἶναι τριετής, συμπίπτουσα ἀπολύτως μὲ αὐτὴν τῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν ἐνοριῶν τῆς πόλεως τῆς Λεβαδείας, τὸ ἀξίωμα τῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον, δύναται δὲ νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

Άρθρον 5

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

1. Ἐργάζεται καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

2. Μεριμᾷ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν χρηστὴν διαχείρισιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων.

3. Καταρτίζει τὸν Προϋπολογισμόν, Ἀπολογισμόν καὶ Ἰσολογισμόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

4. Ἀποφασίζει διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἐσόδων, συμφώνως πρὸς τὰ προβλεπόμενα διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 7 τοῦ παρόντος.

5. Τηρεῖ τὰ ἀπαιτούμενα διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ βιβλία (Πρωτόκολλον, Βιβλίον Πράξεων Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, Βιβλίον Ταμείου, Βιβλίον Ἀφιερωμάτων καὶ Τιμαλφῶν, Βιβλίον Κτηματολογίου, Βιβλίον Πρακτικῶν καταμετρήσεων, Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῆς), τὰ ὁποῖα προηγουμένως θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

6. Προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει τὸ μὴ κληρικὸν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον κρίνεται ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἀρτίαν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου καὶ τῶν λοιπῶν δραστηριοτήτων του.

7. Ἀποφασίζει ἐπὶ θεμάτων μὴ προβλεπομένων εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀλλοίωσιν διατάξεων αὐτοῦ.

8. Διαχειρίζεται τὸ φιλόπτωχον ταμείον τοῦ Προσκυνήματος.

Άρθρον 6

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος εἶναι:

1. Αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τὴν διάθεσιν κηρίων, ἐλαίου καὶ ἀφιερωμάτων, τὴν περιφορὰν δίσκων, τὸ προϊόν κυτίων, τὴν τέλεσιν Ἀκολουθιῶν καὶ Μυστηρίων.

2. Ἡ εἰσπραξις μισθωμάτων.

3. Αἱ προσφοραὶ, κληρονομία, δωρεαὶ καὶ ἀφιέρωσεις τῶν πιστῶν.

4. Αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὸ Δημόσιον, Νομικὰ Πρόσωπα, Τραπεζας, Ὁργανισμοὺς κ.λπ.

5. Τὰ κατὰ τὴν ἑναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπάρχοντα χρηματικὰ ὑπόλοιπα, τιμαλφῆ, ἀκίνητα καὶ κινητὰ, ὡς καὶ πᾶσα ἐκκρεμῆς εἰσπραξις ἀπὸ προηγουμένης χρήσεως.

6. Πᾶσα ἄλλη πρόσδοδος ἀπὸ νόμιμον καὶ χρηστικήν πηγὴν.

Άρθρον 7

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος διατίθενται μετὰ ἀπὸ σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἐγκεκριμένον προϋπολογισμόν διὰ τοὺς κάτωθι σκοποὺς:

1. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν, τὴν ἀποπεράτωσιν, τὴν συντήρησιν, τὸν ἐξοπλισμόν καὶ τὸν ἐξωραϊσμόν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

2. Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀξιοποίησιν τῆς κινήσεως καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

3. Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

4. Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων εἰσφορῶν.

5. Διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶ σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ

Προσκυνήματος, ὅπως αὐτοὶ καθορίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος.

6. Διὰ τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ.

Άρθρον 8

Αἱ δαπάναι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος προβλέπονται δι' ἀναγραφῆς κονδυλίων εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν δύνатаι νὰ γίνῃ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καὶ διὰ τὴν καλυτέραν πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 9

Τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης Ἀρχῆς ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ἢ ἀπὸ τὸ μέλος, τὸ ὁποῖον ὀρίζει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης εἰδικῶς πρὸς τοῦτο.

Άρθρον 10

Διὰ τὰς τυχόν ἐκποιήσεις κινητῶν, ἀκινήτων καὶ τιμαλφῶν, τὴν ἀποδοχὴν ἢ ἀποποίησιν δωρεᾶς, κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, τὴν σύστασιν ἢ παραίτησιν ἀπὸ δικαιώματος ἢ ὑποχρεώσεως εἰς ἀκίνητον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος καὶ τὴν ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ Προσκυνημάτων.

Άρθρον 11

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δύνатаι νὰ συμπληρωθῇ ἢ νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Διοικήσεως - Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ἀπόφασιν τῆς ὁποίας τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Άρθρον 12

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 13

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύνатаι νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Δημητρίου Τρακατέλλη, μητροπολίτου Βρεσθῆνης,
ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ. Ἀπόψεις
Πατερικῆς Βιβλικῆς Ἑρμηνείας. Ἀθήνα 1996,
σχῆμα 14,5X22,5 ἑκατ., σσ. 256.

Ἡ Ἁγία Γραφή ἀποκαλύπτει στὸν ἄνθρωπο —ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Σεβ. συγγραφεὺς— ἕναν θαυμαστό, μοναδικὸ καὶ ὑπέροχο κόσμο: τὸν κόσμο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ ὁποῖος, ὅμως, δὲν προσεγγίζεται πρόχειρα καὶ εὐκόλα. Στὴν ἐξερευνησὴ του καὶ στὴν κατανόησὴ του χρειάζονται ὀδηγοὶ προικισμένοι μὲ σοφία καὶ ἀγιότητα. Τέτοιοι ὀδηγοὶ εἶναι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Πλευρῆς τοῦ ὑπέροχου ἐρμηνευτικοῦ ἔργου τους παρουσιάζει τὸ θαυμάσιο καὶ σὲ ἐμφάνισι αὐτὸ βιβλίον, παραθέτοντας δείγματα τῆς κολοσιαίας, πολυσύνθετης καὶ ἀκτινοβόλου ἐξηγητικῆς προσφορᾶς τους.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 107/1998

«Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν Τρικάλοις Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθρον 3

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4/28.6.1995 Πράξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 706/22.9.1997 Πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλεξίου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

4) Τὴν ἀπὸ 8.10.1997 Γνωμάτευσιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5) Τὴν ἀπὸ 9.10.1997 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

6) Τὴν ἀπὸ 8.10.1998 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

τὸν ὑπ' ἀριθμ. 107/1998 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 107/1998

«ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΡΙΚΑΛΟΙΣ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ»

Ἄρθρον 1

Ὁ ἐν Τρικάλοις Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Βησσαρίωνος, πολιούχου τῆς πόλεως, ἀνεγερθεὶς ἐπὶ οἰκοπέδου δωρεᾶς Μερόπης Λιόλιου πρὸς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Τρίκκης καὶ Σταγῶν, προνοία καὶ μερίμνη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀλεξίου, ἀποτελεῖ Ἱερὸν Προσκύνημα καὶ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4, καὶ 59 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ».

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα κέκτηται ἰδίαν κυκλοτερῆ σφραγίδα, φέρουσαν εἰς τὸ μέσον εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος, κύκλῳ δὲ «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ - ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ».

1. Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης α) ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ὡς Προέδρου, ἀναπληρωμένου ὑπὸ Κληρικοῦ, μέλους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον ὀρίζει ὁ Πρόεδρος διὰ Πράξεώς του, β) ἐκ δύο Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, καὶ γ) δύο λαϊκῶν μελῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των ἐξ εὐὺ-πολήπτων πολιτῶν τῆς πόλεως τῶν Τρικάλων.

2. Τὰ μέλη διορίζονται διὰ Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ἐπὶ τριετεί θητεία δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν, συγκροτουμένη εἰς σῶμα, ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν. Ἡ Δ.Ε. συνεδριάζει συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικὸν καὶ ἀμισθον.

3. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων ἀπαραιτήτως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ δύο (2) τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ὑπερισχυοῦσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ σοβαρῶν θεμάτων, ὡς ἐκποίησεως ἀκινήτων, τιμαλφῶν, τροποποιήσεως σκοπῶν, ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως δωρεῶν, κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ:

α. Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν ἐν γένει περιουσίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

β. Μεριμνᾷ διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

γ. Συντάσσει τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

δ. Ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ λαϊκοῦ προσωπικοῦ.

ε. Φροντίζει διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ.

στ. Εἰσηγεῖται εἰς τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τὴν ἀποδοχὴν ἢ ἀποποίησιν δωρεῶν, κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν, ἐνεργουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε. μετ' ἀπόφασιν αὐτῆς.

ζ. Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς ἐτέρου θέματος μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

η. Τηρεῖ τὰ κατὰ νόμον ἀπαραίτητα βιβλία, ἧτοι:

1. Βιβλίον ἀλληλογραφίας (Πρωτοκόλλου).

2. Βιβλίον Πράξεων τῆς Δ.Ε.

3. Βιβλίον Ταμείου.

4. Βιβλίον Ἀφιερωμάτων.

5. Βιβλίον κτηματολογίου.

6. Βιβλία τῶν τελουμένων ἐν τῷ Ναῷ Ἱερῶν Μυστηρίων.

θ. Μεριμᾷ διὰ τὴν ἐπακριβῆ τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 5

Τὸ Νομικὸν πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ἢ ὑπὸ μέλους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένου πρὸς τοῦτο διὰ Πράξεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6

1. Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ εἶναι:

α. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ κηρίου, δίσκων, κυτίων, ἱεροτελεστιῶν καὶ ἐξ ἐκποιήσεως ἐλαίου, εἰσφορῶν καὶ ἀφιερωμάτων.

β. Δωρεαί, προσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καὶ εἰσφοραὶ πιστῶν.

γ. Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας του.

δ. Αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἐξ οἴουδήποτε φορέως.

2. Αἱ εἰσπράξεις τῶν πόρων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν καὶ αἱ πληρωμαὶ δι' εἰδικῶν ἐνταλμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ὅλα τὰ δικαιολογητικά.

3. Ἡ διαχείρισις γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἰσχύουσιν διὰ τοὺς ἐνοριακοὺς Ναοὺς.

Ἄρθρον 7

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων διοικήσεως, λειτουργίας καὶ συντηρήσεώς του, ἧτοι τῆς ἀντιμισθίας τοῦ νεωκόρου, τοῦ ἱεροψάλτου, διατίθενται ὡς ἑξῆς:

α. Διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν καὶ ἀποπερά-

τωσιν τοῦ ὅλου ἔργου, ὡς καὶ διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν καὶ τὴν συντήρησιν - τροποποίησιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.

β. Διὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφῶν κατὰ τὴν βούλησιν τῆς διαθέτιδος εἰς σπουδαστὰς τῆς τριτοβάθμίου ἐκπαιδεύσεως ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν προτεινομένων ἐκάστοτε ἐκ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας Πρόεδρος ἐξ ὀφθικίου ὀρίζεται ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης καὶ μέλη κληρικὸς καὶ λαϊκὸς ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου ἐπὶ τριετὴ θητεία (βλ. ὑπ' ἀριθ. 29.309/15.7.92 συμβολαιογραφικῆ πράξιν «δωρεᾶς ἀκινήτου ἐν ζωῇ» συμβολαιογράφου Χρήστου Εὐαγγέλου Ἀβδελίδου).

γ. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν εὐαγῶν σκοπῶν καὶ ἔργων φιλαδελφίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

δ. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεραποστολικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ λειτουργίαν Πνευματικοῦ Κέντρου, Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, Ἐκκλησιαστικοῦ Οἰκοτροφείου, Στέγης Γερόντων, Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀγιογραφίας.

ε. Διὰ τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8

Θέσεις προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ εἶναι:

Μία (1) θέσις Ἱεροκήρυκος - Ἐφημερίου, μία (1) θέσις Ἐφημερίου καὶ μία (1) θέσις Διακόνου, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλει κατ' ἀπόστασιν, δύο (2) θέσεις Ἱεροψαλτῶν, μία (1) θέσις νεωκόρου καὶ μία (1) θέσις βοηθοῦ νεωκόρου. Αἱ θέσεις λαϊκοῦ προσωπικοῦ καλύπτονται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε. προσωρινῶς καὶ ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν οικονομικὴν δυνατότητα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ.

Ἄρθρον 9

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Προσκυνηματοῦ, ἅπαντα ἢ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία του, μετ' ἐξόφλησιν τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τούτου, περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

Ἄρθρον 10

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 11

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεται ἀπὸ

της δημοσιεύσεώς του εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 12

Άπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τρίκκης καὶ Σταγῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Έν Ἀθήναις τῇ 8.10.1998

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 108/1998

«Περὶ λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Παναγίας Καναλιώτισσας, Καναλίου Πρεβέζης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης»

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1) Τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 59 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4/30.4.1998 Πράξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 154/1.6.1998 Πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.

4) Τὴν ἀπὸ 3.6.1998 Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5) Τὴν ἀπὸ 10.7.1998 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

6) Τὴν ἀπὸ 8.10.1998 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

τὸν ὑπ' ἀριθμ. 108/1998 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 108/1998

«ΠΕΡΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΝΑΛΙΩΤΙΣΣΑΣ, ΚΑΝΑΛΙΟΥ ΠΡΕΒΕΖΗΣ, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ»

Άρθρο 1

Ὁ Ἱερός Προσκυνηματικὸς Ναὸς Παναγίας Καναλιώτισσας Καναλίου Πρεβέζης, ποὺ ἀνεκηρύχθη Προσκυνηματικὸς μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4/30.4.98 Πράξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου (ἀπόφ. Δ'), ἀποτελεῖ Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ἔχει ἰδική του κυκλική σφραγίδα, ποὺ στὸ μέσον φέρει τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ κυκλικά τὰ λόγια Προσκυνηματικὸς Ἱ. Ναὸς Παναγίας Καναλιώτισσας, Κανάλι Πρεβέζης 1998.

Άρθρο 2

1. Ἡ διοίκηση καὶ διαχείριση τοῦ ὡς ἄνω Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ γίνεται ἀπὸ πενταμελῆ Διοικητικὴ καὶ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ (Δ.Δ.Ε.), τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν, ὁ Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ὡς Πρόεδρος, ἀναπληρούμενος ἀπὸ τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν του, καὶ τέσσερα μέλη, ποὺ διορίζονται μετὰ πρᾶξιν τοῦ Μητροπολίτου γιὰ μιὰ τριετία καὶ μποροῦν νὰ εἶναι κληρικοὶ ἢ λαϊκοί, ἄνδρες ἢ γυναῖκες καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας τους νὰ ξαναδιορίζονται.

2. Ἡ λειτουργία τῆς Δ.Δ.Ε. διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις, ποὺ ἰσχύουν γιὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν.

3. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Δ.Δ.Ε. ὑπόκεινται στὴν ἔγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἐνώπιον Δικαστηρίων τὸ Ν.Π. τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ἐκπροσωπεῖ μέλος τῆς Δ.Δ.Ε., ποὺ ἐξουσιοδοτεῖται εἰδικὰ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ καὶ δίδει ἐξ ὀνόματός του τὸν τυχὸν ἀπαιτούμενο ὄρκο.

Άρθρο 3

Ἡ Δ.Δ.Ε. ἔχει τὶς ἐξῆς ἀρμοδιότητες:

1. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν Διοίκηση καὶ Διαχείριση τῶν ἐσόδων καὶ περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ.

2. Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό τοῦ Ναοῦ, ποὺ ὑπόκεινται σὲ ἔλεγχο καὶ ἔγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

3. Γνωμοδοτεῖ γιὰ τὴν ἀποδοχὴ ἢ ἀποποίηση δωρεῶν, ποὺ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου μετὰ ἀπὸ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

4. Τηρεῖ τὰ κατὰ νόμο ἀπαραίτητα βιβλία, δηλαδὴ, α) Βιβλίον Ἀλληλογραφίας (πρωτοκόλλου), β) Βιβλίον Πράξεων τῆς Δ.Δ.Ε., γ) Βιβλίον Ταμείου, δ) Βιβλίον Ἀφιερωμάτων, ε) Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ στ) Βιβλία τῶν τελουμένων ἱερῶν Μυστηρίων.

Άρθρο 4

1. Η είσπραξη τών πόρων του Ίερού Ναού ενεργείται με διπλότυπα θεωρημένα από την Μητρόπολη και οι πληρωμές με ειδικά έντάλματα, στα όποια επισυνάπτονται όλα τα κατά νόμον δικαιολογητικά.

2. Η διαχείριση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τούς ένοριακούς Ναούς.

Άρθρο 5

Πόροι του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού είναι:

1. Οι εισπράξεις από την πώληση κεριών, δισκοφορίες, ιεροτελεστίες και τυχόν έκποιήσεις.

2. Οι δωρεές, κληρονομίες και κάθε είδους προσφορές και αφιερώσεις τών πιστών.

3. Οι πρόσοδοι τής κινητής και άκίνητης περιουσίας του Ί. Ναού.

4. Κάθε άλλη πρόσοδος από νόμιμη και χρηστή πηγή.

Άρθρο 6

Τα έσοδα του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού διατίθενται:

1. Για την συντήρηση και τόν έξωραϊσμό του Ναού και τών γύρω από αυτόν χώρων.

2. Για τις δαπάνες λειτουργίας του Ναού (άμοιβες ιεροψαλτών, νεωκόρων κ.λπ.).

3. Για την καταβολή τών νομίμων ύποχρεώσεών του.

4. Για την ένίσχυση του Πνευματικού έργου τής Ίεράς Μητροπόλεως.

5. Για τόν Συνοδικό Μέγαρο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ποσοστό 5% επί τών άκαθαρίστων εισπράξεων αυτού.

Άρθρο 7

Για τις τυχόν έκποιήσεις κινητών ή άκινήτων, τις ένοικιάσεις και γενικά για την άσκηση ένδίκων μέσων εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κανονισμού 8/1979 «Περί Ίερών Ναών και Ένοριών».

Άρθρο 8

1. Ζητήματα που δέν προβλέπονται στον παρόντα Κανονισμό, αντιμετωπίζονται με βάση τις ισχύουσες γενικές Έκκλησιαστικές διατάξεις.

2. Ο Κανονισμός αυτός τροποποιείται με απόφαση τής Διοικητικής και Διαχειριστικής Έπιτροπής, που έγκρίνεται από τόν Μητροπολιτικό Συμβούλιο και την Ίερά Σύνοδο.

Άρθρο 9

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και στο Περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρο 10

Κάλυψις δαπάνης

Άπό τις διατάξεις του Κανονισμού αυτού προκαλείται δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Ίεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως και Πρεβέζης, τόν ύψος τής όποίας δέν μπορεί να προσδιορισθεί.

Άθήνα 8 Οκτωβρίου 1998

† Ο Άθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεύς

Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 109/1998

«Περί λειτουργίας, διοικήσεως και διαχειρίσεως του είς την Ένοριαν Νέας Άπολλωνίας “Ίερού Προσκυνηματος Μεταμορφώσεως του Σωτήρος”, τής Ίεράς Μητροπόλεως Ίερισσοῦ, Άγίου Όρους και Άρδαμερίου».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψιν:

1. Τας διατάξεις του άρθρου 59 του Νόμου 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».

2. Την υπ' αριθμ. 653/3.8.1998 Πράξιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ίεράς Μητροπόλεως Ίερισσοῦ, Άγίου Όρους και Άρδαμερίου.

3. Την υπ' αριθμ. 655/4.8.1998 πρότασιν του Μητροπολίτου Ίερισσοῦ, Άγίου Όρους και Άρδαμερίου πρὸς την Ίεράν Σύνοδον.

4. Την από 21.8.1998 Γνωμοδότησιν του Γραφείου Δικηγόρων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

5. Την από 26.8.1998 Άπόφασιν τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου.

6. Την από 8.10.1998 Άπόφασιν Αύτής

ΨΗΦΙΖΕΙ

τόν υπ' αριθμ. 109/1998 Κανονισμόν, έχοντα ούτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 109/1998

«ΠΕΡΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑΝ ΝΕΑΣ ΑΠΟΛΛΩ-

ΝΙΑΣ “ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ”, ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ»

Ἄρθρον 1

Τὸ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἐνορίας Νέας Ἀπολλωνίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου, «Ἱερὸν Προσκύνημα Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος», ἀποτελεῖ Ἱερὸν Προσκύνημα καὶ ἴδιον Νομικὸν Πρόσωπον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὑπαγόμενον εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου, ὡς Προέδρου (ἄρθρον 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977), ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐκ δύο κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἧτοι τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ὡς Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας Νέας Ἀπολλωνίας καὶ ἐκ τεσσάρων λαϊκῶν εὐπόληπτων προσώπων τῆς Ἐνορίας Νέας Ἀπολλωνίας, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν. Τὰ μέλη διορίζονται καὶ παύονται διὰ Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

Ἄρθρον 3

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν, συγκροτεῖται εἰς σῶμα καὶ ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν τῆς τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν αὐτῆς, συνέρχεται δὲ εἰς συνεδρίαν συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Προέδρου, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων ἀπαραιτήτως τοῦ Σεβ. Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ τριῶν τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, νικώσης, ἐν ἰσοψηφίᾳ, τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπόκεινται ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ σοβαρῶν θεμάτων.

Ἄρθρον 4

Τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημα-

τος ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἢ ὑπὸ μέλους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένου πρὸς τοῦτο διὰ Πράξεως τοῦ Σεβ. Προέδρου.

Ἄρθρον 5

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

α) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ κηροῦ, δίσκων, κυτίων, ἱεροτελεστιῶν καὶ ἐξ ἐκποιήσεως ἐλαίου, εἰσφορῶν καὶ ἀφιερωμάτων.

β) Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος δωρεαί, προσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καὶ εἰσφοραὶ πιστῶν.

γ) Τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

δ) Αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἐξ οἴουδῆποτε φορέως.

Ἄρθρον 6

Τὰ Ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος διατίθενται:

α) Διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων κτηρίων, κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐξωραϊσμόν καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ πέριξ αὐτοῦ χώρου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστή τούτο Πνευματικὸν Κέντρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν Μαρτυρίαν τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

β) Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ λαϊκοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, ἧτοι ψάλτου, νεωκόρου, φύλακος, κηπουροῦ καὶ καθαριστῆρας.

γ) Διὰ τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν τῆς Ἐνορίας Νέας Ἀπολλωνίας, ὡς καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεραποστολικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Διὰ τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7

Θέσεις Προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

Μία θέσις Ἐφημερίου, διοριζομένου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου. Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος δύναται, διὰ Πράξεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, νὰ ἀποσπασθῇ ὡς Ἐφημέριος αὐτοῦ Κληρικὸς ἐκ τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐκ μᾶς θέσεως ἱεροψάλτου, νεωκόρου, φύλακος, κηπουροῦ καὶ καθαριστῆρας. Αἱ ἀνωτέρω θέσεις λαϊκοῦ προσωπικοῦ καλύπτονται προσωρινῶς

διά Πράξεως τοῦ Σεβ. Προέδρου, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ.

Ἄρθρον 8

Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα ἔχει ἰδίαν κυκλικὴν σφραγίδα, φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ καὶ εἰκόνα τῆς Θείας Μεταμορφώσεως καὶ πέριξ αὐτοῦ εἰς δύο κύκλους τὰς ἐνδείξεις: Εἰς τὸ ἐξωτερικόν: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ», καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν: «ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. ΝΕΑ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ».

Ἄρθρον 9

Ζητήματα τὰ ὁποῖα δὲν προβλέπονται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφά-

σεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 11

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «Ἐκκλησία» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 12

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 110/1998

«Περὶ ἀνακηρύξεως εἰς Προσκύνημα, τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Ἐξωκκλησίου "Ζωοδόχου Πηγῆς" Κάρτσοβας Τριπόλεως, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΡΤΣΟΒΑΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟ-
ΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ».

Ἄρθρο 1

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, καὶ 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 491/18.9.1998 Πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.

3) Τὴν ἀπὸ 26.9.1998 Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4) Τὴν ἀπὸ 2.10.1998 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

5) Τὴν ἀπὸ 8.10.1998 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

τὸν ὑπ' ἀριθμ. 110/1998 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 110/1998

«ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΕΙΣ ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ, ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ, ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΟΥ "ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ"»

Τὸ παλαιὸν ἐξωκκλήσιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Κάρτσοβας Τριπόλεως, διὰ προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλεξάνδρου, ἀνακηρύχθηκε Ἱερὸν Προσκύνημα μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/1998 Πράξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας καὶ στὸ ἐξῆς ἀποτελεῖ Ἐκκλησιαστικὸ Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καὶ 59 τοῦ Ν. 590/1977, μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἱερὸν Προσκύνημα Ζωοδόχου Πηγῆς Κάρτσοβας Τριπόλεως». Ἐχει κυκλικὴ σφραγίδα, ποὺ φέρει στὸ μέσον γραμμικὴ παράσταση τῆς Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Κάρτσοβας Τριπόλεως, καὶ γύρω τὶς λέξεις «ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΚΑΡΤΣΟΒΑΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ 1998». Τὸ Ἱερὸ Προσκύνημα ὑπάγεται πνευματικὰ καὶ διοικητικὰ στὴν Ἱερά Μητρόπολη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

Άρθρο 2

Σκοπός του Άιερου Προσκυνήματος τής Ζωοδόχου Πηγής Κάρτσοβας είναι ή συντήρηση του Άιερου Ναού και ή προαγωγή του λειτουργικού, φιλανθρωπικού και έν γένει Ιεραποστολικού και ποιμαντικού έργου τής τοπικής Έκκλησίας Μαντινείας και Κυνουρίας.

Άρθρο 3

Μέσα για τήν επίτευξη του σκοπού είναι, ένδεικτικά:

α. Ά άνελλιπής τέλεση τών Άιερών Μυστηρίων και τών Άιερών Άκολουθιών, κατά τήν τάξη και τήν παράδοση τής Όρθοδόξου Έκκλησίας.

β. Ά διοργάνωση, στις αίθουσες του Πνευματικού Κέντρου, του Άιερου Προσκυνήματος ή άλλου, διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων ή άλλων παρεμφερών έκδηλώσεων θεολογικού, εκπαιδευτικού, λατρευτικού, επικοινωνιακού κ.λπ. περιεχομένου.

γ. Ά δημιουργία Φιλανθρωπικών Άιδρυμάτων για τήν περίθαλψη άσθενούντων και άναπήρων τής Άιερής Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας.

Άρθρο 4

α. Το Άιερό Προσκύνημα τής Ζωοδόχου Πηγής Κάρτσοβας τελεί υπό τήν άμεση έποπτεία και τόν έλεγχο τής Άιερής Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας και διοικείται από πενταμελή Διοικούσα Έπιτροπή.

β. Τήν Διοικούσα Έπιτροπή άπαρτίζουν: ό έκάστοτε Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας, ως πρόεδρος, και τέσσερες (4) κληρικοί ή λαϊκοί άνδρες ή γυναίκες με τούς άναπληρωτές τους. Ό ένας από τούς κληρικούς όρίζεται με Πράξη του Σεβ. Προέδρου Άντιπρόεδρος τής Δ.Ε. και προεδρεύει, όταν ό Σεβ. Πρόεδρος άπουσιάζει ή κωλύεται νά παραστεί στις συνεδριάσεις της.

γ. Τα τέσσερα τακτικά και άναπληρωματικά Μέλη τής Δ.Ε. διορίζονται υπό του Σεβ. Μητροπολίτου για μιά τριετία. Το αξίωμά τους είναι τιμητικό και άμισθο και μπορεί νά επαναδιορισθούν σ' αυτό.

δ. Ά Δ.Ε. εύρίσκεται σε άπαρτία με τήν παρουσία τριών τουλάχιστον μελών, οί δε άποφάσεις της λαμβάνονται κατά πλειοψηφία τών παρόντων. Σε περίπτωση ίσοψηφίας νικά ή ψηφος του Σεβ. Προέδρου.

Άρθρο 5

α. Μέσα σε ένα 20ήμερο από τήν κοινοποίηση του έγγράφου διορισμού, ή Δ.Ε. συνέρχεται σε συνεδρίαση και εκλέγει τόν Ταμία και τόν Γραμματέα αυτής.

β. Ά Δ.Ε. συνεδριάζει τακτικά μεν μία φορά τόν μήνα σε ήμέρα και ώρα που όρίζει ό Πρόεδρος,

έκτακτα δε όταν παραστεί άνάγκη, στα γραφεία του Άιερου Προσκυνήματος ή τής Άιερής Μητροπόλεως.

γ. Ά λειτουργία τής Δ.Ε. διέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν αναλογικά για τα Έκκλησιαστικά Συμβούλια τών έννοριακών Ναών.

Άρθρο 6

Το Νομικό Πρόσωπο του Άιερου Προσκυνήματος εκπροσωπείται ένώπιον τών Δικαστηρίων και κάθε άλλης άρχής από τόν Σεβ. Πρόεδρο τής Δ.Ε. ή από άλλο μέλος της που όρίζεται με άπόφαση του Σεβ. Προέδρου.

Άρθρο 7

Ά Δ.Ε. έχει τις άρμοδιότητες:

α. Μεριμνά για τήν διοίκηση και τήν χρηστή διαχείριση τών έσόδων και τών περιουσιακών στοιχείων του Άιερου Προσκυνήματος.

β. Καταρτίζει τόν έπίσημο Προϋπολογισμό, Άπολογισμό και Άσολογισμό του Άιερου Προσκυνήματος.

γ. Άποφασίζει για τήν διάθεση τών έσόδων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 11 του παρόντος.

δ. Τηρεί τα άπαιτούμενα διοικητικά και διαχειριστικά βιβλία (Πρωτοκόλλου, Πράξεων Διοικούσης Έπιτροπής, Ταμείου, Άφιερωμάτων και Τιμαλφών, Κτηματολογίου, στελεχών άποδείξεων και πληρωμών, κ.λπ.), τα όποία προηγουμένως θεωρούνται από τόν Σεβ. Μητροπολίτη.

ε. Προσλαμβάνει και άπολύει το μη κληρικό προσωπικό που κρίνεται άπαραίτητο για τήν άπρόσκοπτη και άρτια λειτουργία του Άιερου Ναού, του Πνευματικού Κέντρου και τών λοιπών δραστηριοτήτων του Άιερου Προσκυνήματος.

Άρθρο 8

Πόροι του Άιερου Προσκυνήματος είναι:

α. Οί εισπράξεις από τήν διάθεση κεριών, έλαιού και άφιερωμάτων, περιφορά δίσκων, τέλεση Άκολουθιών και Μυστηρίων, τó προϊόν κυτίων και μισθωμάτων.

β. Οί προσφορές και κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές και άφιερώσεις πιστών.

γ. Οί τυχόν έπιχορηγήσεις από τó Δημόσιο, Νομικά Πρόσωπα, Τράπεζες, Όργανισμούς κ.λπ.

δ. Τα κατά τήν έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού ύπάρχοντα χρηματικά άποθέματα, τιμαλφή, άκίνητα και κινητά, καθώς και κάθε άλλη έκκρεμής είσπραξη από προηγούμενη χρήση.

ε. Κάθε άλλη πρόσοδος από νόμιμη και χρηστή πηγή.

Άρθρο 9

Ή οικοπεδική έκταση που περιβάλλει τόν Ίερό Ναό και τά κτίσματα που υπάρχουν έντός αυτής, από τήν ισχύ του Κανονισμού αυτού περιέρχονται στην ιδιοκτησία του Ίερού Προσκυήματος.

Άρθρο 10

Οί δαπάνες του Ίερού Προσκυήματος προβλέπονται με άναγραφή κονδυλίων στον έτήσιο Προϋπολογισμό. Ή άναθεώρησή τους στην διάρκεια του διαχειριστικού έτους επιτρέπεται μετά από αίτιολογημένη άπόφαση τής Δ.Ε. και έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Άρθρο 11

Γιά τις τυχόν έκποιήσεις κινητών, άκινήτων και τιμαλφών, και τήν άποδοχή, άποποίηση δωρεάς, κληρονομίας ή κληροδοσίας, τήν σύσταση ή παραίτηση από δικαιώματος ή ύποχρεώσεως σε άκίνητο του Ίερού Προσκυήματος και τήν άσκηση ένδίκων μέσων, εφαρμόζονται οί διατάξεις περι Ίερών Προσκυημάτων.

Άρθρο 12

Τά έσοδα του Ίερού Προσκυήματος διατίθενται μετά από σχετική άπόφαση τής Διοικούσης Έπιτροπής για τους κάτωθι σκοπούς:

α. Γιά τήν συντήρηση, τόν έξοπλισμό και τόν έξωραϊσμό του Ίερού Ναού του προσκυήματος τής Ζωοδόχου Πηγής Κάρτσσβας, του Πνευματικού Κέντρου και του περιβάλλοντος χώρου.

β. Γιά τήν άξιοποίηση τής κινητής και άκίνητης περιουσίας αυτού.

γ. Γιά τήν μισθοδοσία του προσωπικού που άπασχολείται στο Ίερό Προσκυήμα.

δ. Γιά τήν καταβολή τών νομίμων εισφορών.

ε. Γιά τήν πραγματοποίηση τών σκοπών του Ίερού Προσκυήματος, που ένδεικτικά άναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 του παρόντος.

στ. Γιά τό Συνοδικό Μέγαρο τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, ποσοστό 5% επί τών άκαθαρίστων εισπράξεων αυτού.

Άρθρο 13

α. Τά ζητήματα που δέν προβλέπονται στον παρόντα Κανονισμό ρυθμίζονται σύμφωνα με τις άνάλογες διατάξεις τών Έκκλησιαστικών Κανονισμών.

β. Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται μετά από σχετική άπόφαση τής Δ.Ε., που έγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο και τήν Ίερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Έλλάδος.

Άρθρο 14

Ή ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει από τήν δημοσίευσή του στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και στο Περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρο 15

Άπό τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Ίεράς Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας, τό ύψος τής οποίας δέν δύναται να προσδιορισθεί.

Άθήνα, 8 Όκτωβρίου 1998

† Ό Άθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 111/1998

«Περί λειτουργίας, διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ίερού Προσκυηματικού Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου (Γκρεμιώτισσα) Ίου τής Ίεράς Μητροπόλεως Θήρας, Άμοργού και Νήσων»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα ύπ' όψιν:

1) Τάς διατάξεις του άρθρου 59 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος».

2) Τήν ύπ' άριθμ. 239/15.9.1998 Πράξιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ίεράς Μητροπόλεως Θήρας, Άμοργού και Νήσων.

3) Τήν ύπ' άριθμ. 160/25.9.1998 Πρότασιν του

Σεβ. Μητροπολίτου Θήρας, Άμοργού και Νήσων πρὸς τήν Ίεράν Σύνοδο.

4) Τήν άπό 29.9.1998 Γνωμοδότησιν του Γραφείου Δικηγόρων τής Έκκλησίας τής Έλλάδος.

5) Τήν άπό 2.10.1998 Άπόφασιν τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου.

6) Τήν άπό 8.10.1998 Άπόφασιν Αύτης,

ΨΗΦΙΖΕΙ

τόν ύπ' άριθμ. 111/1998 Κανονισμόν, έχοντα ούτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 111/1998**«ΠΕΡΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ "ΓΚΡΕΜΙΩΤΙΣΣΑ" ΙΟΥ, ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΗΡΑΣ, ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ»****Άρθρον 1**

Ο Ίερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου «ΓΚΡΕΜΙΩΤΙΣΣΑ» Ίου θεωρείται ανέκαθεν ως Προσκύνημα υπό τών εύλαβών κατοίκων τής Νήσου. Ή παράδοσις αναφέρει ότι ή εικών τής Παναγίας ήλθε στην Ίο κατά τήν περίοδον τής Εικονομαχίας. Είς έν μάρμαρον άνωθεν τής θύρας του Ίερού Ναού εύρισκόμενον, ύπάρχει ή χρονολογία 1797, δέν καθορίζεται όμως άν ή χρονολογία αύτη αναφέρεται είς τήν άνέγερσιν ή είς τήν ανακαίνισιν του Ί. Ναού. Ούτος άποτελεί ίδιον Νομικόν Πρόσωπον Ίδιωτικού Δικαίου υπό τήν έπωνυμίαν «ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ - ΓΚΡΕΜΙΩΤΙΣΣΑ ΙΟΥ», έχει ίδίαν σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσαν είς τό κέντρον τήν εικόνα τής Παναγίας και γύρωθεν, είς δύο κύκλους, τās λέξεις: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΡΑΣ, ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ - ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - "ΓΚΡΕΜΙΩΤΙΣΣΑ" ΙΟΥ, ύπάγεται δέ πνευματικώς και διοικητικώς είς τήν Ίεράν Μητρόπολιν Θήρας.

Άρθρον 2

Ή διοίκησις και διαχειρίσις του Ίερού Προσκυνήματος ένεργείται υπό πενταμελούς Διοικητικής και Διαχειριστικής Έπιτροπής (Δ.Δ.Ε.), άποτελουμένης έκ του Σεβ. Μητροπολίτου Θήρας, ως Προέδρου, ή του ύπ' αυτού διοριζομένου κληρικού, ως άναπληρωτού αυτού και έκ τών τεσσάρων μελών κληρικών ή λαϊκών, άρρένων ή θηλέων, τὰ όποία ως και οί άναπληρωταί των διορίζονται - παύονται διά πράξεως του Σεβ. Μητροπολίτου, διά μίαν τριετίαν, μετά τήν λήξιν τής όποίας είναι έπιτρεπτός ό άναδιορισμός των.

Άρθρον 3

Ή Διοικητική και Διαχειριστική Έπιτροπή κατά τήν πρώτην συνεδρίαν αύτης συγκροτείται είς σώμα και εκλέγει μεταξύ τών μελών της τόν Γραμματέα και τόν Ταμίαν αύτης. Διά νά ύπάρξη άπαρτίγ άπαιτείται ή παρουσία του Προέδρου και τριών έκ τών μελών τής Δ.Δ.Ε., αι άποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν τών παρόντων μελών, είς περίπτωσιν δέ ίσοψηφίας νικά ή ψήφος του Προέδρου. Αί άποφάσεις τής Δ.Δ.Ε. ύπόκεινται είς έγκρισιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ί. Μητροπόλεως, συμφώνως πρός τούς ισχύοντα κανονισμούς.

Άρθρον 4

Ή Δ.Δ.Ε. συνεδριάζει τακτικώς μίαν φοράν τουλάχιστον κατά μήνα. Διά τής προσκλήσεως όρίζονται ή ήμέρα και ώρα ως και τὰ πρός συζήτησιν θέματα. Όσάκις παρίσταται άνάγκη ή Δ.Δ.Ε. καλείται είς έκτακτον συνεδρίασιν. Έκτακτον συνεδρίασιν δύνανται νά ζητήσουν δι' αίτήσεως πρός τόν Πρόεδρον δύο τουλάχιστον έκ τών μελών, αίτιολογούμενης τής άνάγκης συγκλήσεως έκτάκτου συνεδρίας.

Άρθρον 5

Έφημεριακά καθήκοντα είς τόν Ί. Προσκυνηματικόν Ναόν θα άσκούν, προσωρινώς, οί αίδεσιμώτατοι έφημέριοι τής νήσου Ίου, όριζόμενοι υπό του Σεβ. Μητροπολίτου, οίτινες θα τελούν τήν Θ. Λειτουργίαν εκάστην δευτέρα και τετάρτην Κυριακήν κατά μήνα.

Άρθρον 6

Τό Νομικόν Πρόσωπον του Ίερού Προσκυνήματος εκπροσωπείται ένώπιον τών δικαστηρίων και πάσης άλλης Αρχής υπό του Σεβ. Προέδρου ή υπό μέλους τής Δ.Δ.Ε., όριζομένου δι' άποφάσεως αύτης και τό όποίον δίδει τόν επαγόμενον όρκον.

Άρθρον 7

Ή Διοικητική και Διαχειριστική Έπιτροπή έχει τὰ κάτωθι καθήκοντα:

α) Εισπράττει πάντα τὰ εισοδήματα του Ί. Ναού και μεριμνά διά τήν διαχείρισιν τής περιουσίας αυτού και τήν είσπραξιν τών έκ ταύτης εισοδημάτων, ως και τήν άξιοποίησιν αύτών.

β) Καταρτίζει τόν Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν του Ί. Προσκυνήματος, τούς όποίους ύποβάλλει πρός έγκρισιν είς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τής Ί. Μητροπόλεως, τηρουμένων τών διά του ύπ' αριθμ. 8/79 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Ίερών Ναών και Ένοριών», είδικώς όριζομένων.

γ) Μεριμνά διά τήν έπακριβή τήρησιν και έφαρμογήν τών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού.

δ) Προσλαμβάνει και άπολύει τό άναγκαιούν ύπηρετικόν προσωπικόν, τό όποίον κρίνεται άπαραίτητον διά τήν άπρόσκοπτον και άρτίαν λειτουργίαν του Ί. Ναού και τών λοιπών δραστηριοτήτων αυτού, ως και διά πάν ό,τι έχει σχέσιν μέ τήν καλήν συντήρησιν του Ί. Ναού.

ε) Άποφασίζει επί θεμάτων μη προβλεπομένων είς τόν παρόντα Κανονισμόν, μη δυναμένη όμως νά έπιφέρη άλλοίωσιν διατάξεων αυτού.

στ) Τηρεί τὰ άπαιτούμενα διοικητικά και διαχειριστικά βιβλία: Πρωτοκόλλου, Πράξεων Δ.Δ.Ε., Ταμείου, Άφιερωμάτων και Τιμαλφών. Επίσης: Πρακτικά Καταμετρήσεων, Διπλότυπα Είσπραξεων και

Διπλότυπα Πληρωμών, Κτηματολόγιον, ως όρίζεται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/79 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας.

ζ) Αἱ εἰσπράξεις τῶν πόρων τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων, τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ αἱ πληρωμαὶ δι' εἰδικῶν ἐνταλμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ὅλα τὰ δικαιολογητικά.

Ἡ διαχείρισις γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αἰτινες ἰσχύουν διὰ τοὺς Ἑνοριακοὺς Ἱ. Ναοὺς.

Ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ εἶναι:

1. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ κηροῦ, δίσκου, κυτίων, ἀφιερωμάτων καὶ τιμαλφῶν καὶ ἐκ τῆς τελέσεως Ἱεροτελεστιῶν.

2. Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος δωρεαί, προσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καὶ εἰσφοραὶ πιστῶν.

3. Αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἐκ τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων, Τραπεζῶν, Ὄργανισμῶν κ.λπ.

4. Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐκποιήσεως ἀφιερωμάτων.

5. Τὰ κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπάρχοντα χρηματικά ὑπόλοιπα, τιμαλφῆ, ἀκίνητα καὶ κινητά, ὡς καὶ πᾶσα ἐκκρεμῆς εἰσπραξις ἀπὸ προηγουμένης χρήσεως.

6. Πᾶσα ἄλλη πρόσδοδος ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

Ἄρθρον 9

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ διατίθενται:

α) Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸν ἐξωραϊσμόν τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ τοῦ περιβάλλοντος χώρου.

β) Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν λειτουργίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ, τὴν μισθοδοσίαν - «εὐλογίαν» τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ (ἱεροψάλτου, νεωκόρου, καθαριστῆρος κ.λπ.).

γ) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων εἰσφορῶν αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου καὶ Μητροπολιτικοῦ Οἴκου (10%) διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν, ὑπὲρ τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. (6%) καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (5%).

δ) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως (3%), ὡς καὶ τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς αὐτῆς.

ε) Διὰ τὴν παροχὴν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους οἰκογενείας, εἰς ἀσθενεῖς πρὸς μετὰβασιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἰς μαθητὰς καὶ σπουδαστὰς πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

στ) Διὰ τὴν ἴδρυσιν Νεανικοῦ Κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν ὅπου λειτουργεῖ ὁ Ἱ. Προσκυνηματικὸς Ναός.

ζ) Διὰ τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θήρας ἀσκεῖ κανονικὴν καὶ διαχειριστικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος. Ὅτι δὲν προβλέπεται διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, συμπληροῦται διὰ τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 7/1970 Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Προσκυνημάτων» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν».

Ἄρθρον 11

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῆ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Ε., ἢ ἀπόφασις τῆς ὁποίας τελεῖ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θήρας, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὑποδείξῃ τροποποιήσεις ἢ καταργήσεις, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 12

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιορισθῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1998

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἔκδοσις Η' με νέα στοιχειοθεσία, σχῆμα 12X17 ἐκατ., χρυσόδετο, σσ. 56.

Εὐχρηστο στοὺς ἱερεῖς καὶ ἱεροψάλτες τευχίδιο, με δίχρωμη ἐκτύπωση καὶ εὐανάγνωστα γράμματα, περιέχει τὶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀρραβάνου καὶ τοῦ Γάμου, τὴν Εὐχὴ «ἐπὶ λύσιν στεφάνων τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ», τὰ Κεφάλαια περὶ διγάμων, καὶ τὶς Ἀκολουθίες «εἰς Δίγαμον» καὶ «ἐπὶ ἐπανασυστάσει Γάμου διαζευχθέντων».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

«Τὰ θετικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ΠΣΕ»

Ἡ Α. Θ. Παναγιώτης ὁ Σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος στὸ βαρυσήμαντο Μήνυμά Του πρὸς τοὺς συνέδρους τῆς Ἡ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (στὸ Χαράρε τῆς Ζιμπάμπουε), – ἡ ὁποία Συνέλευσις εἶχε καὶ ἐορταστικὸν χαρακτήρα, διότι συνέπεσε μὲ τὴ συμπλήρωσι 50ετίας ἀπὸ τὴν ἰδρυσι τοῦ ΠΣΕ–, τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Καὶ καθὼς ἡ ἐπέτειος ἐνὸς ἰωβηλαίου ἀποτελεῖ εὐκαιρίαν ἀμοιβαίας χαρᾶς καὶ ἐορτασμοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἰωβηλαίου συντρέχουσι πλεῖστοι ὅσοι λόγοι ἵνα χαίρωμεν διὰ τὰ θετικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ΠΣΕ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ συνεργαζομένων Ἐκκλησιῶν. Πράγματι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πεντηκονταετοῦς αὐτοῦ ζωῆς, τὸ ΠΣΕ ὑπῆρξεν ἐν βῆμα ἐν ᾧ Ἐκκλησίαι, προερχόμεναι ἐκ διαφορῶν σημείων τῆς ὑψηλίου, ἀνήκουσαι δὲ εἰς ποικίλιαν θεολογικῶν καὶ ἐκκλησιολογικῶν παραδόσεων, ἠδυνήθησαν ἵνα συνδιαλεγῶσι καὶ προωθήσωσι τὴν χριστιανικὴν ἐνότητα, παρὰ τὰς ἐμφανεῖς δυσκολίας ἐνὸς τοιοῦτου ἐγχειρήματος. Εἰδικώτερον, αἱ κατὰ τόπους Ἀγιώταται Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν ἐν τῷ ΠΣΕ, εἰσήγαγον εἰς τὸ ἐπίκεντρον τοῦ διαχριστιανικοῦ διαλόγου τὴν ἐναντῶν παράδοσιν, θεολογίαν, ἐκκλησιολογίαν, πνευματικότητα καὶ λειτουργικὴν ἐμπειρίαν, ὡς “συνεπῆ ἔκφρασιν τῆς ἀποστολικῆς πίστεως ἐντὸς νέων ἱστορικῶν συνθηκῶν καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν νέων ὑπαρξιακῶν αἰτημάτων”, καθὼς παρετήρησεν ἡ Γ' Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξος Διάσκεψις. Τὴν πραγματικότητα ἀκριβῶς ταύτην ἠθέλησε νὰ ὑπογραμμίσῃ καὶ ἡ κατὰ Μάϊον τοῦ ἔτους 1998 ἐν Θεσσαλονίκῃ συνελθοῦσα Διορθόδοξος Συνάντησις, τονίζουσα ὅτι “ὄντως τὸ ΠΣΕ ὑπῆρξεν ἐν βῆμα ἐνθεν ἡ πίστις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ἀποστολὴ καὶ αἱ ἀπόψεις αὐτῆς εἰς θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν εἰρήνην, τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος, κατέστησαν εὐρύτερον γνωστὰ εἰς τὸν μὴ ὀρθόδοξον κόσμον”.

»Ἐξ ἄλλου ἡ συμμετοχὴ ἐν τῷ ΠΣΕ πλείστον Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐκ τοῦ χώρου τῆς τέως Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, συνετέλεσεν ὅπως αὐταὶ ἐξέλθουν ἐκ τῆς ἀπομονώσεως, ἣν εἶχον ἐπιβάλλει αὐταῖς τὰ ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ὀλοκληρωτικὰ καθεστῶτα, κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν ἢ ἑβδομηκονταετίαν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ΠΣΕ, ὡς θεσμὸς τεταγμένος εἰς τὴν διακονίαν τῶν Ἐκκλησιῶν, ποικιλοτρόπως συμπαρεστάθη ταῖς Ὁρθοδόξοις ταύταις Ἐκκλησίαις, κυρίως εἰς τοὺς τομείς τῆς ποιμαντικῆς, τῆς θεολογικῆς ἐκπαίδευσεως καὶ τῆς διακονίας, ἐκδηλοῦν σύτῳσι, διὰ συγκεκριμένων πράξεων, τὴν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὑφισταμένην χριστιανικὴν ἀλληλεγγύην».

«Ἡ μείζων ἐκκλησιολογικὴ πρόκλησις, ἣν ἀντιμετωπίζει σήμερον τὸ ΠΣΕ»

Στὸ αὐτὸ Μήνυμα πρὸς τοὺς συνέδρους τῆς Ἡ' Γεν. Συνελεύσεως τοῦ ΠΣΕ ὁ Παναγιώτατος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως προσέθεσε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἐν τούτοις τὸ ἰωβηλαῖον τοῦτο δέον ὅπως ἀποτελέσῃ καὶ ἀφορμὴν κριτικῆς θεωρήσεως τῶν ἀτελειῶν καὶ ἐλλείψεων τοῦ ΠΣΕ... Μείζονα εὐθύνην τῆς παρούσης συνελεύσεως θὰ ἀποτελέσῃ ἡ ἀποτίμησις τοῦ κειμένου “Πρὸς μίαν κοινὴν περὶ τοῦ ΠΣΕ ἀντίληψιν καὶ ὁραματισμὸν τῶν Ἐκκλησιῶν” καὶ ὁ συναφῆς πρὸς αὐτὸν προσδιορισμὸς ἐκ νέου τῆς φύσεως καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ΠΣΕ. Ἐν τούτοις, πεποιθήσις ἡμῶν εἶναι ὅτι πρὶν ἢ χωρήσωμεν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς φύσεως τοῦ Συμβουλίου, ὀφείλομεν νὰ προβῶμεν εἰς μίαν θεολογικὴν καὶ ἐκκλησιολογικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ὄρου “κοινωνία”, συμφωνήσωμεν δὲ κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέποντα παρεξηγήσεις εἰς ὅτιδήποτε ἀφορᾷ τὸ ποῖον καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐν τῷ ΠΣΕ, ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν μελῶν αὐτοῦ, βιουμένης κοινωνίας». Ἡ «ἐκκλησιολογικὴ ἐννοια τῆς κοινωνίας... εἶναι τὸ ζητούμενον καὶ ἐπιδιωκόμενον καὶ ὄχι τὸ δεδομένον. Αὕτη ὄντως εἶναι ἡ μείζων ἐκκλησιολογικὴ πρόκλησις, ἣν ἀντιμετωπίζει σήμερον τὸ ΠΣΕ, κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην καμπὴν τῆς ἱστορίας αὐτοῦ.

»Ἐὰν ἡ ποικιλοτρόπως σχολιασθεῖσα, συ-

χνάκις δὲ καὶ παρερμηνευθεῖσα Ἐναντιώσεως τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Διορθοδόξου Συναντήσεως, ἐξήτησε θεμελιώδεις ἀλλαγὰς εἰς τὴν ὅλην δομὴν τοῦ ΠΣΕ, —κρίνουσα ἐν τούτοις ὡς “ἀπαραίτητον τὴν συνέχισιν τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὰς διαφόρους μορφὰς τῆς διαχριστιανικῆς συνεργασίας”—, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησιαί μέλη αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθησαν ὅπως ἔχουσιν ἐμπειρίαν τῆς κοινωνίας ταύτης, παγιδευθεῖσαι ἐντὸς μιᾶς θεσμικῆς λογικῆς, ἥτις διὰ ποικίλους λόγους δὲν ἐπέτρεψε τὴν πλήρη καὶ οὐσιαστικὴν αὐτῶν συμμετοχὴν ἐν τῷ Συμβουλίῳ».

Ἡ ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν

Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1999 μὲ ξεχωριστὴ λαμπρότητα ἐορτάσθη ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ καὶ Καποδιστριακὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἡ ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν φωστῆρες τῆς Τρισηλίου Θεότητος καὶ εἶναι Προστάτες τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παιδείας. Μετὰ τὴν καθιερωμένη Θ. Λειτουργία στὸν Ἱ. Ναὸ τῆς Καπνικαρέας, ἡ ὁποία τελέσθη ἀπὸ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ μὲ τὴν ὁποία συνδέθη μετὰ τὸ καθιερωμένο μνημόσυνο τῶν ἀειμνήστων Ἰδρυτῶν, Εὐεργετῶν καὶ Καθηγητῶν τοῦ πρώτου αὐτοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς Χώρας, ἔγινε ἡ ἐπίσης καθιερωμένη πανηγυρικὴ τελετὴ στὴν Αἴθουσα τῶν Τελετῶν αὐτοῦ, ἡ ὁποία πλαισιώθη με ἐξαιρετες βυζαντινὲς μελωδίαις, τῆς ὁποίας παρουσίασαν «Οἱ Μαῖστορες τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης» μὲ Χοράρχη τὸν Πρόεδρο τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Τμήματος Μουσικῶν Σπουδῶν Καθηγητὴ κ. Γρηγόριο Στάθη, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πλέον, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου, ἐξεφώνησε μὲ εὐγλωττίαν καὶ ἐνάργειαν τὸν πανηγυρικὸν λόγον τῆς ἡμέρας μὲ θέμα: «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ὑμνολογούμενοι καὶ μελωδοῦμενοι».

Ἡ τελετὴ λαμπρύνθη ἰδιαίτερος ἀφ' ἐνὸς στὸν Ἱ. Ναὸ Καπνικαρέας μὲ ὁμιλίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, ἀφ' ἑτέρου στὴν Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου μὲ πλήρη ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν γλαφυρὴ Προσφώνησι τοῦ Πρωτάνεως κ. Κωνσταντίνου Δημοπούλου, ἐξάρανος ἰδιαίτερος τὴν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὸν σύνδεσμον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς

Παιδείας, τρίτον μὲ τὴν Εἰσήγησιν τοῦ Ἀντιπρωτάνεως Ἀκαδημαϊκῶν Ὑποθέσεων καὶ Προσωπικοῦ κ. Ἀντωνίου Δανασσοῦ - Ἀφεντάκη, ὁ ὁποῖος ἐπεσήμανεν ἰδιαίτερος τὴν ἀποστολὴν τῆς Παιδείας αὐτῆς στὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τοῦ συγχρόνου κόσμου καὶ τέταρτον μὲ τὴν λαμπρὴ καινοτομία τῆς Εὐλογητικῆς Προσφωνήσεως τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος μὲ τὸν χειμαρρῶδη ἀπὸ στήθους γλαφυρὸν λόγον Του, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, χαιρέτησε τὴν καινοτομίαν αὐτήν, εὐχρήθη τὴν καθιέρωσίν της καὶ ὑπέμνησεν ἰδιαίτερος ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι ἰσοῦψῆ μεγέθη καὶ ὅτι ἡ στάσις τοῦ δευτέρου ἐναντι τοῦ πρώτου δὲν εἶναι ἐχθρική, οὔτε δουλική, ἀλλὰ στάσις κριτικὴ, ἐκλεκτικὴ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον φιλική.

Ὁ ρόλος τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων στὴν Εὐρώπῃ τῶν πνευματικῶν ἀξιών

Τὸ Δελτίον Τύπου τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀναφερόμενον στὴν ὁμιλίαν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐπεσήμανε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη ἂν θέλει νὰ ἐπιζῆσει, θὰ πρέπει νὰ ἀναζητήσῃ ἕνα πνευματικὸ ὑπόβαθρον γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν λαῶν της. Καὶ τέτοιο θεμέλιον μόνον ἡ χριστιανικὴ πίστις μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ, γιὰ αὐτὴν βρῖσκεται στὴ ρίζαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Τὴν πίστιν αὐτὴν μὲ ὅλην τὴν ἀποστολικὴν ἀθεντικότητα καὶ γνησιότητα διαθέτει σήμερον ἡ ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία καὶ ἐναπόκειται στὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Παιδείαν νὰ ἀναλάβουμε μείζονα σταυροφορίαν γιὰ νὰ θωρακίσουμὲ τοὺς Ἕλληνας, νὰ τοὺς ὀπλίσουμὲ μὲ τὴν δύναμιν τῆς παραδόσεως, νὰ τοὺς ἐμφυτεύσουμὲ πίστιν καὶ δύναμιν στὰ ἑλληνορθόδοξα ἰδεώδη». Μὲ τῆς διαπιστώσεις αὐτῆς ὁλοκλήρωσε τὴν ὁμιλίαν τοῦ πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, τὴν Κυριακὴν 31 Ἰανουαρίου στὴν κατάμεστη αἴθουσα τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ πραγματοποιήθη πρὸς τιμὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, πού διακονοῦν στὰ σχολεῖα πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης τῆς περιοχῆς τῶν Ἀθηνῶν, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μὲ κεντρικὸν ὁμιλητὴ τὸν

Μακαριώτατο καὶ θέμα «Ἡ Εὐρώπη τῶν πνευματικῶν ἀξιών καὶ ὁ ρόλος τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων καὶ τῆς παιδείας μας».

»Στὴν ὁμιλία του ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὴν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἀπὸ τοὺς Τούρκους προσπάθεια ἐξευρωπαϊσμοῦ τῶν Νεοελλήνων, πρὸς τὴν ὁποία κατευθύνεται καὶ ἡ παιδεία μας, στὸ ὄνομα τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι πολλοὶ εἶναι διατεθειμένοι νὰ θυσιάσουν τὴν παράδοση, τὴν ἱστορία καὶ τὴν πίστη μας. Ὁ ὁμιλητὴς διερωτήθη ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ Εὐρώπη, πὺ ἐπιθυμοῦν οἱ Ἕλληνες, γιὰ νὰ ἀπαντήσει, μὲ ἰσχυρὰ ἱστορικὰ ἐπιχειρήματα, ὅτι «ὅσο περιέργο κι ἂν φαίνεται ἡ Εὐρώπη βρίσκεται στὴν Ἀνατολή, ἡ ὁποία ἔθρεψε πνευματικὰ τὴ Δύση ἐνῶ τὸ Βυζάντιο τὴν ἄρδευε». Ἀναφέρθηκε ἀκόμη στὶς προσπάθειες καταστροφάντησης τοῦ Βυζαντίου, πὺ εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν «διχασμὸ τῆς αὐτοσυνειδησιακῆς μας προσωπικότητος», μὲ τὸν Ἕλληνα νὰ καυχᾶται γιὰ τοὺς ἀρχαίους προγόνους του, ἀλλὰ νὰ μὴν μπορεῖ νὰ τοὺς συνδέσει μὲ τὸ ἄμεσο παρελθόν του, πὺ ἔχει πρωταρχικὴ σχέση μὲ τὸν βυζαντινὸ πολιτισμὸ. Τέλος, κατέληξε ὅτι οἱ Ἕλληνες, παίζοντας πρωταγωνιστικὸ ρόλο στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη, ὀφείλομε «νὰ φορτωθοῦμε καὶ πάλι τὶς ἱστορικῆς μας ἀποσκευές, πὺ εἶναι ἡ ἑλληνορθοδοξία μας, καὶ νὰ συμβάλουμε στὴν πνευματικὴ ἐνότητα τῆς Εὐρώπης».

»Μετὰ τὴν ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου, ἡ ὁποία ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τοὺς ἀκροατὲς μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα, δόθηκε ἡ δυνατότητα γνωριμίας καὶ ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν ἐκπαιδευτικῶν, στοὺς βοηθητικὸς χώρους τῆς Ε.Λ.Σ., ἐνῶ στὸ φουαγιὲ λειτούργησε ἐκθεση βιβλίου, μὲ ὅλους τοὺς νεώτερος τίτλους τῆς συγγραφικῆς πνευματικῆς παραγωγῆς. Προσφέρθηκαν γλυκὰ σὲ ὅλους, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀναμνηστικὰ φυλλάδια, ἡμερολόγια τσέπης καὶ χρῆσιμα ἔντυπα. Τὴν ἐκδήλωση τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς παρακολούθησαν περισσότεροι ἀπὸ 2.000 ἐκπαιδευτικοί, ὁ Γεν. Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Σεβ. Μητροπολίτες, Διευθυντὲς Α/βάθμιας καὶ Β/βάθμιας ἐκπαίδευσης, Καθηγητὲς Πανεπιστημίου κ.ἄ.».

«Ἐντυπωσιακὸ καὶ καρποφόρο πνευματικὸ ἔργο»

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, πὺ συνέστησεν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν

Προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Καλλινίκου, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἱεραποστολικῶν ἀδελφοτήτων πρὸς ἐνοποίησι καὶ ὄφελος τοῦ ἀνακαινιστικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἐπίσκεψί Του στὴν Ἀδελφότητα «Ζωὴ» στὰ πλαίσια ἐποικοδομητικοῦ διαλόγου τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐμεῖς ὀφείλομε νὰ ἀποκαταστήσουμε μιὰ ἐνότητα ὅλων τῶν ὑγιῶν πνευματικῶν δυνάμεων, προκειμένου νὰ ἀντιτάξουμε τὴν ἀντίστασή μας ἀπέναντι στὴν ἐφόρηση τοῦ κακοῦ. Ἐχὼ ἐπίγνωση τοῦ γεγονότος ὅτι ὑπάρχουν δυνάμεις πνευματικῆς δρώσεως μέσα στὴν Ἐκκλησία μας. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀποδέχομαι τὸν γνωστὸ χαρακτηρισμὸ, τὸν ἀνοίκειο κατὰ τὴν ἀποψή μου, περὶ “παραεκκλησιαστικῶν” καὶ πολὺ χειρότερο περὶ “ἐξωεκκλησιαστικῶν” δυνάμεων δρωσῶν ἐναντίον αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐκκλησίας... Ἀντιθέτως πιστεύω ὅτι ὑπάρχουν πνευματικῆς δυνάμεις μέσα στὴν Ἐκκλησία... Ἡ Ἀδελφότης σας ἀνήκει σ’ αὐτὲς τὶς ὑγιεῖς πνευματικῆς δυνάμεις... καὶ ἐπιτελεῖτε ὄντως ἐντυπωσιακὸ καὶ καρποφόρο πνευματικὸ ἔργο. Καὶ τὸ ἐπιτελεῖτε ἐπὶ ὀλόκληρο σχεδὸν αἰῶνα μὲ αὐταπάρηση, μὲ πνεῦμα θυσίας καὶ μὲ πλήρη ἀφιέρωση εἰς τὸ ἀγιώτατο ὄνομα τοῦ ἐρασιμωτάτου Νυμφίου τῶν ψυχῶν μας, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δὲν πρέπει κανεὶς ἀξιολογώντας αὐτὴ τὴν προσφορὰ νὰ λησμονήσῃ πρῶτον μὲν τὰ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ τὶς ἱστορικῆς συνθήκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐγεννήθη, ἐδημιουργήθη αὐτὴ ἡ προσπάθεια, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ λαμπρὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο προσέφερε στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία τῶν νεωτέρων χρόνων, τόσον μὲ τὸν γραπτὸ ὅσον καὶ μὲ τὸν προφορικὸ λόγον, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ ἄλλες δραστηριότητες, οἱ ὁποῖες ἀγκάλιασαν διάφορες πτυχῆς τῆς κοινωνίας μας καὶ ἔδωσαν ὀμολογουμένως μιὰ καλὴ μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ... Νομίζω, λοιπόν, ὅτι αὐτὴ ἡ ὅλη προσφορὰ ἡ ὁποία διήκει διὰ μέσου περίπου ὅλου τοῦ φθίνοντος αἰῶνος μας, τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, εἶναι ἀξία σεβασμοῦ καὶ τιμῆς καὶ ἀναγνωρίσεως...».

«Ὁ ἥλιος δὲν κρίνεται ἀπὸ τὶς κηλίδες του»

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος προσέθεσε καὶ τὰ ἑξῆς: «Πράγματι ἡ σημερινὴ κατάσταση τῆς κοινωνίας μας καθιστᾶ ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγ-

κη συστρατεύσεως όλων τῶν ὑγιῶν πνευματικῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ποικίλων προβλημάτων. Ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία καὶ στὸ παρελθὸν ἀγκάλιασε καὶ ἐνεθάρρυνε στὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς κάθε συστηματικὴ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, πού ἔχει ὑγιῶς περὶ τὸ δόγμα καὶ τὸ ἦθος καὶ ἐργάζεται μὲ αὐταπάρηση καὶ ἀνιδιοτέλεια γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτὸ τὸ πολύπλευρο ἱεραποστολικὸ ἔργο πρόσφερε ἀφειδώλευτα τίς δυνάμεις τῆς ἐπι ἐνενήντα ὀλόκληρα χρόνια καὶ ἡ Ἀδελφότης Θεολόγων ἢ «ΖΩΗ», σὲ ἀγαστὴ συνεργασία μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία. Ἰδιαιτέρως οἱ Προκαθήμενοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν σοφὸ Ἀρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Παπαδόπουλο, τοὺς πρωταγωνιστὲς τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως Χρυσάνθο καὶ Δαμασκηνὸ ἕως τοὺς μακαριστοὺς Σπυρίδωνα, Θεόκλητο, Χρυσόστομο Β' καὶ Ἱερώνυμο, ἀναγνώρισαν τὴν συμβολὴ τῆς –καὶ ὄχι μόνον αὐτῆς– στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ἀξιοποίησαν ὅλο τὸ δυναμικὸ σὲ κρίσιμες γιὰ τὸ ἔθνος στιγμὲς καὶ ἐνεθάρρυναν τὴν ὅλη πνευματικὴ ἐργασία. Γι' αὐτὸ καὶ κάθε πολεμικὴ ἐναντίον τους, ἀπὸ ὅπουδήποτε προερχομένη, μόνον ἐμπάθεια καὶ φθόνον ἢ ἔστω ἄγνοια θὰ δικαιολογοῦσε. Ἄλλωστε “ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκειται”. Καὶ ἡ Πατρίδα μας ἔχει γευθῆ πολλοὺς ὄριμους καρποὺς τῆς πνευματικῆς αὐτῆς καλλιέργειας. Μερικοὶ τονίζουν τὰ λάθη. Οὐδεὶς τὰ ἀμφισβητεῖ. Μόνον οἱ νεκροὶ δὲν κάνουν. Τὸ πιὸ μεγάλο λάθος ὅμως εἶναι νὰ γίνεται λόγος μόνον γιὰ λάθη. Λησμονοῦν οἱ ἐμπαθεῖς ἐπικριταί, πὼς ὁ ἥλιος δὲν κρίνεται ἀπὸ τίς κηλίδες του. Ἀξιολογεῖται ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολία του. Καὶ ἡ ἀκτινοβολία τῶν ἱεραποστολικῶν προσπαθειῶν, τῶν Ἀδελφοτήτων, ἐπὶ ἓνα σχεδὸν αἰῶνα, δὲν σταμάτησε, ἀκριβῶς γιὰτὶ ἀντιλοῦσαν ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς, ἀπὸ τὸν Ἡλιο τῆς δικαιοσύνης, τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Εἶναι περιττό, νὰ προσθέσουμε, ὅτι οἱ Ἀδελφότητες μὲ αὐτοκριτικὴ καὶ ταπεινοφροσύνη πρέπει νὰ ἐπιδιώκουν τὴν ἀπομάκρυνσι τῶν κηλίδων αὐτῶν, γιὰ νὰ μὴ δίδουν ἀφορμὲς στὸ νὰ ἔχουν μερικοὶ ἐπιφυλάξεις καὶ καχυποψίες γι' αὐτὲς ἢ καὶ νὰ κατακρίνουν ὀρθῶς μερικὲς πτυχὲς τοῦ ἔργου των, τὸ ὁποῖον ὡς ὅλον εἶναι ἀκτινοβόλον καὶ δικαίως ἀπέσπασε τοὺς ἐπαίνοους τοῦ Μακαριωτάτου.

«Ἀπέναντι στὸ ἠθικὸ χάος τῆς ἐποχῆς μας»

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐ-

τέλεσε τὸν Ἀγιασμὸ καὶ κήρυξε τὴν ἐναρξὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ 39ου κατὰ σειρὰν Παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου τοῦ Τομέως Ἐπιστημόνων τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως «Ὁ Μέγας Βασίλειος», πού ὀργανώθηκε στὴν Ἀθήνα στίς 27 καὶ 28 Δεκεμβρίου 1998 μὲ γενικὸ θέμα «Ἀπέναντι στὸ ἠθικὸ χάος τῆς ἐποχῆς μας».

Ὁ Μακαριώτατος στὴν Προσφώνησί Του, τὴν ὁποία δημοσιεύει ὀλόκληρη τὸ γνωστὸ λαμπρὸ περιοδικὸ «Ἡ Δράσις μας», τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Μέσα σ' αὐτὸ τὸ χάος ἢ πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων στριφογυρίζει..., ἐνῶ ἐμεῖς εἴμαστε, ἐπιτρέψτε μου νὰ πῶ, μία μειονότητα... Ἀλλὰ μήπως ὁ Κύριός μας δὲν εἶναι Αὐτός, ὁ Ὅποιός μᾶς εἶπε ὅτι θὰ εἴμαστε στὴ μειονότητα, ὅσοι θέλουμε νὰ Τὸν ἀκολουθοῦμε; Ἐκεῖνος δὲν εἶπεν ὅτι ὁ λόγος Του κατὰ τὸ 1/4 μόνον καρποφορεῖ καὶ ὅτι κατὰ τὰ 3/4 οὐσιαστικὰ χάνεται; Ἐκεῖνος δὲν μᾶς εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ φοβάσαι τὸ μικρὸ ποίμνιο; Ἐκεῖνος δὲν εἶπε ὅτι “μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοί”; Μίλησε γιὰ λίγους, γιὰ μικροὺς καὶ ὅμως παρὰ ταῦτα ὁ Κύριός μας μᾶς ἐβεβαίωσε ὅτι τελικὰ αὐτοὶ οἱ λίγοι καὶ αὐτοὶ οἱ μικροὶ μποροῦν νὰ φέρουν τὴν ἐπανάσταση μέσα στὴν κοινωνία. Γι' αὐτὸ, τὸ πρῶτο πού θέλω νὰ σᾶς πῶ εἶναι μὴν ἐπιτρέψετε ποτὲ στὸν ἑαυτὸ σας νὰ κυριευθεῖ ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευση. Ναι, εἴμαστε λίγοι' ἀλλὰ εἴμαστε μαζί μὲ τὸν Χριστὸ καὶ Αὐτὸς εἶναι ὁ ἰσχυρὸς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ μετακόσμου... Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ μᾶς γεμίζει ἀπὸ ἐλπίδα. Ἐχομε ἐλπίδα. Δὲν εἶναι χαμένη ὑπόθεσις. Καὶ ἂν μιλάμε γιὰ χάος, ἐγὼ θὰ ἔλεγα πὼς πρέπει καταχρηστικὰ νὰ μιλάμε γιὰ χάος. Γιατί ὅσο ὑπάρχει πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν αὐτὴ ἢ πίστη τελικὰ νὰ μὴν νικήσει.

»Γι' αὐτὸ πρέπει καὶ αὐτὸ τὸ θέμα νὰ τὸ δοῦμε κάτω ἀπὸ μιὰ ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ. Ἡ ἐσχατολογικὴ αὐτὴ προοπτικὴ μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ τελικὸς νικητὴς σ' αὐτὴ τὴν ἀντιπαράθεσι τοῦ φωτὸς μὲ τὸ σκότος, τοῦ σκότους μὲ τὸ φῶς, θὰ εἶναι ὁ Χριστὸς πού εἶναι “ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ”. Αὐτὸς εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ὅποιός τελικὰ θὰ δώσει τὸ σύνθημα τῆς δόξης καὶ τῆς νίκης. Καὶ εἶναι αὐτὸ κάτι τὸ πολὺ σηρικτικὸ, ἐλπιδοφόρο γιὰ ὅλους ἐμᾶς, πού ἀγωνιζόμαστε σ' αὐτὴ τὴ ζωή...».

Ε. Δ. Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ τής 16 Ἰανουαρίου 1999

Τήν 16ην μηνός Ἰανουαρίου ἐ.ε., ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μέ τήν εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καί τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Νέου Ἔτους 1999 παρέθεσε γεῦμα εἰς τοὺς Ἑλληνας Εὐρωβουλευτάς, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ἡ πλειονότης αὐτῶν καί ἐξ ὄλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἐπίσης ὁ κ. Στυλιανὸς Βαλασμάς - Ράλλης, Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς Ἀ' καί Διευθυντὴς τῆς Δ2 Διευθύνσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τὰ Μέλη τῆς Συνολικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβ. Θωμᾶς Συνοδινός, ὁ ὑπεύθυνος Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Θεόκλητος Κουμαριανὸς καί ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Βρυξέλλαις λειτουργοῦντος Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει Αἰδεσιμολογιώτατος Οἰκονόμος Νικόλαος Σαββόπουλος.

Μέσα σὲ κλίμα ἀμοιβαίας κατανοήσεως, συνεργασίας, ἐπικοινωνίας καί συναντιλήψεως ὅλοι οἱ παρερεθέντες Εὐρωβουλευτὲς ἐχαίρησαν τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῆ τοῦ Μακαριωτάτου, συνεζητήθησαν δὲ θέματα σχετικὰ μὲ τὸν ρόλο ποὺ καλεῖται ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νὰ διαδραματίσῃ στὸ σημερινὸ εὐρωπαϊκὸ γίνεσθαι, ἐξεφράσθησαν διάφοροι προβληματισμοί, ἀξιολογήθηκε θετικὰ ὁ νέος εὐρωπαϊκὸς προσανατολισμὸς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη ἀναπτύξεως μιᾶς συνεργασίας εἰς ἐπίπεδο θεσμῶν, μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων Εὐρωβουλευτῶν, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τής 19 Ἰανουαρίου 1999

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Τιμόθεον κατὰ τὴν σημερινὴν Συνεδρίαν, προκειμένου νὰ ἐνημερώσῃ τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον καί τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνδικοὺς Συνέδρους διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐκ-

πομπῆς (ΣΚΑΪ) τῆς 14.1.1999 τοῦ δημοσιογράφου κ. Εὐθυμίου Τριανταφυλλοπούλου.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐνημέρωσε τὴν Διαρκὴ Ἱεράν Σύνοδον ὑποβαλὼν σχετικὸν Ὑπόμνημα καταθέσας καί σχετικὰ ἔγγραφα.

Ἐκ τῆς ἐνημερώσεως προέκυψαν τὰ κάτωθι:

1. Οὗτος ἀνεζήτηε οἰκονομικοὺς πόρους διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ καί κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ (Ἀναστηλώσεις Ἱερῶν Μονῶν καί Ναῶν, ἀνεγέρσεις φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων κ.λπ.).

2. Τοῦ ἐζητήθη νὰ δηλώσῃ προκαταρκτικῶς τὴν ἔκτασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς χρηματοδοτήσεως.

3. Πρὸς τοῦτο ὑπέβαλε κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριέλαβε καί Ἱεροὺς Ναοὺς καί Ἱερὰς Μονὰς. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ κρίνεται ὡς ἀτυχῆς.

4. Δὲν ἐγένετο ὑποθήκευσις τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων, ὡς τοῦτο συνάγεται καί ἐκ τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν προσαχθείσης βεβαιώσεως τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Κερκύρας.

5. Οὔτε ἐπίσης Συμφωνητικὸν οἰκονομικῆς συνεργασίας ὑπεγράφη μετὰ τοῦ παρουσιασθέντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ.

6. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐγκαίρως (Μάρτιος 1998) ἀνεκάλεσε τὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ καί διέκοψε τὴν συνεργασίαν τοῦ μετὰ τοῦ παρουσιασθέντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ.

Κατόπιν τούτων ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος:

1. Ἐδέχθη ὡς ἐπαρκῆ τὴν ἐνημέρωσιν Αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας καί Παξῶν κ. Τιμοθέου ὡς πρὸς τὰς ἀγαθὰς καί καλοπίστους προθέσεις αὐτοῦ, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀναγκαίαν χρηματοδότησιν διὰ τὰ ἱεραποστολικά ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ.

2. Ἀποδοκιμάζει τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου νὰ συντάξῃ — ἔστω καί ὑπὸ μορφὴν εἰσηγητικοῦ Σημειώματος — τὴν Κατάστασιν περὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριέλαβε καί Ἱεροὺς Ναοὺς καί Ἱερὰς Μονὰς, πράγματα δηλαδὴ ἐκτὸς συναλλαγῆς καί ἐκτὸς πάσης ἀποτιμῆσεως, δοὺς ἀφορμὴν εἰς κακόπιστον κριτικὴν.

3. Ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐφεξῆς προηγείται ἔγκρισις

Αυτῆς οἰαοδῆποτε αἰτήσεως Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Ἱερῶν Μονῶν πρὸς ἐξασφάλισιν χρηματοδοτήσεων δι' ἔργα αὐτῶν.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1999

Συνήλθε ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ἀπὸ 12 ἕως 21 Ἰανουαρίου ἐ.ε., στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρίασή τους ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος.

Κατὰ τὰς Συνεδρίας Αὐτῆς:

Α. 1) Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. γὰρ τὸ περιεχόμενον τῆς διεξαχθείσης μεταξὺ Αὐτοῦ καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Σημίτη συζητήσεως κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ στὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τὴν 7ῃ Ἰανουαρίου.

2) Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ τοῦ προτεινομένου νὰ ἀνεγερθεῖ νέου Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. συνέστησε τὶς κάτωθι ἐπιτροπές:

1) Γὰρ τὴν ἀναθεώρηση τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς: Σεβ. Μητροπολίτη Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος κ. Βαρθολομαῖο, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Σεραφεῖμ Μεντζελοπούλου, Γραμματέα τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. κ. Δημήτριον Νίκου, ἐκπρόσωπον τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, κ. Ἀναστάσιον Μαρίνο, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Ἐλλογιμ. Καθηγητὴ κ. Ἰωάννη Κονιδάρη, Καθηγητὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Κωνσταντίνον Κοντογιάννη, Γραμματέα Θεολογικῶν τῶν ὙΠ.Ε.Π.Θ., κ. Ἰωάννη Κατσαντώνη, ἐ.τ. Ἀρεοπαγίτη καὶ γραμματέα τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλον Μισιακούλη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων.

2) Γὰρ τὴν μελέτη ἀξιολογήσεως καὶ προωθήσεως διαφόρων προτάσεων ποὺ ὑποβλήθηκαν γὰρ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν νοσηλείας τῶν κληρικῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους, ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς: Ἐλλογ. Καθηγητὴ κ. Βλάσιον Φειδᾶ, Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἐλλογ. κ. Ἀντώνιον Κουτσελίνη, Καθηγητὴ τῆς Ἱατροδικαστικῆς, κ. Ἠλία Παπανικολάου, δικηγόρον καὶ κ. Ἰωάννη Ζούζουλα, ἐπιχειρηματία.

3) Γὰρ τὴν μελέτη καὶ ἀξιολόγησιν προτάσεων γὰρ τὴν ἴδρυσιν Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ.

Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Πανος. Ἀρχιμ. Κωνσταντίνον Παπανικολάου, Ἐλλογιμ. Καθηγητὴ κ. Βασίλειον Γιούλτση, Ἐλλογιμ. Καθηγητὴ κ. Χρῆστον Βάντσο, κ. Γεώργιον Κρίππα, κ. Ἀναστάσιον Παπαδόπουλο, κ. Ἀναστάσιον Μπιρσίμ, σκηνοθέτη, κ. Μεγακλῆ Βιντιάδη, σκηνοθέτη καὶ κ. Παναγιώτη Παναγιωτόπουλο, δημοσιογράφον.

4) Γὰρ τὴν μελέτη τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος τῆς κακοποιήσεως τῶν παιδιῶν, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς: Σεβ. Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιον καὶ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεον καὶ γραμματέα τὸν Αἰδεσιμ. Πρεσβ. κ. Ἀντώνιον Καλλιγέρον.

5) Γὰρ τὴν μελέτη τοῦ θέματος τῶν νέων ταυτοτήτων, τοῦ ΕΚΑΜ καὶ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ στοιχείου τοῦ θρησκευομένου σ' αὐτές, ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίον, Σεργίων καὶ Κοζάνης κ. Ἀμβρόσιον, τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἀθανάσιον Ἀναστασίον, καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Μετεώρων, τὸν Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. κ. Γεώργιον Μεταλληνόν, Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸν κ. Ἀναστάσιον Μαρίνο, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ μετὰ γραμματέα τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλον Μισιακούλη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων.

6) Τέλος, μετέτρεψε τὴν Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ γὰρ τὴν Ἀξιοποίησιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων, ἡ ὁποία συστάθηκε μετὰ ἀπόφασιν τῆς 3ῆς Δεκεμβρίου 1998, σὲ «Ἐπιτροπὴ Ἀναπτύξεως Ἀνθρωπίνου Δυναμικοῦ» καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συγχρόνως καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ «Κέντρου Ἐπαγγελματικῆς Καταρτίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», μετὰ ἔδρα τὴ Θεσσαλονίκην.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε νὰ ἀπευθύνει πρὸς τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐγκύκλια Σημειώματα ὡς ἀκολούθως:

1) Ζητοῦσα νὰ ἐνημερώσουν τὴν Ἱερὰ Σύνοδον γὰρ περιπτώσεις κληρικῶν, οἱ ὁποιοὶ εἴτε τέλεσαν πράξεις ἡρωισμοῦ, αὐτοθυσίας καὶ φιλαλληλίας, εἴτε διακρίθηκαν γὰρ τὴν ἐπίδοσίν τους σὲ συγγραφικὸν καὶ πνευματικὸν ἔργον προκειμένου νὰ προβληθοῦν καὶ νὰ τιμηθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

2) Ζητοῦσα ἀπὸ τοὺς Σεβ. Ἱεράρχους, ἐν ὄψει τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν γὰρ

τή νέα τετραετία 1999-2003, να δηλώσουν ως τρεις επιλογές τομέων ποιμαντικής διακονίας, στους οποίους θα ήθελαν να διορισθούν και να διακονήσουν ως μέλη αναλόγου Συνοδικής Έπιτροπής.

3) Συνιστώσα στους Σεβ. Μητροπολίτες να ζητούν την έγκριση τής Ίεράς Συνόδου, όταν πρόκειται – είτε για Ίερες Μητροπόλεις είτε για Ίερες Μονές – να αναλάβουν την ανέγερση μεγάλων έργων.

4) Ένημερώνουσα ότι, προκειμένου να έκδοθει άδεια για την ανέγερση ιδιωτικού ναών - ναυδριών, πρέπει να μεταβιβάζεται προηγουμένως ή έκταση επί τής οποίας θα ανεγερθεί ο ναός ή τὸ ναύδριο στην Ίερά Μητρόπολη ή την πλησιέστερη Ένορία.

5) Ζητούσα από τους Σεβ. Μητροπολίτες να ενημερώσουν την Ίερά Σύνοδο για τυχόν προβλήματα με τὸ ὄρια τῶν Μητροπόλεων τους.

Α. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε:

1) Να διοργανώσει ημερίδα τὴν Τετάρτη 3.3.1999 καὶ ὡρα 5-10 μ.μ. στὸ Ξενοδοχείο «DIVANI - CARAVEL» με θέμα τὴν καύση τῶν νεκρῶν, προκειμένου να προωθήσει τὶς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω πνευματικῆς καὶ ποιμαντικῆς θέματος, τὸ ὁποῖο ἀπασχολεῖ ζωηρῶς καὶ ἐντόνως τὴν ἑλληνικὴ κοινω- νία.

2) Να ἀναθέσει τὴ μελέτη τῆς ἀνεγέρσεως Ἱδρύ- ματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Εὐεργετῶν τοῦ Γένους Με- γάλων Εὐεργετῶν τοῦ Γένους ποῦ προσέφεραν τὴν ζωὴ καὶ τὴν περιουσία τους δὲ εὐαγῆ ἔθνικα καθι- δρύματα, τὴν συγκέντρωση τῶν προσωπικῶν τους ἀν- τικειμένων καὶ τὴν προβολὴ τῆς προσφορᾶς τους.

3) Να προτείνει στὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης κ. Εὐάγγελο Γιαννόπουλο ἐν ὄψει τῆς συντάξεως τοῦ Νέου Σωφρονιστικοῦ Κώδικος τὴ θεσμοθέτηση ὀργα- νικῶν θέσεων Ἱερέων σὲ κάθε Σωφρονιστικὸ Κατά- στημα, προκειμένου να ἀσκεῖται τὸ ποιμαντικὸ ἔργο σὺς φυλακές.

4) Να ἐξασφαλίσει ἐξάμηνες ὑποτροφίες σὲ δέκα Ρουμάνους Κληρικούς ἀπὸ ἰσάριθμες Ίερες Μητρο- πόλεις με σκοπὸ τὴν ἐκμάθηση τῆς ἑλληνικῆς γλώσ- σης.

5) Να ἀποσταλεῖ εὐχαριστήριον στοὺς Σεβ. Μητρο- πολίτες οἱ ὁποῖοι α) διέθεσαν κληρικούς τους ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων, προκειμένου να μεταβούν σὲ πα- ραμεθόριες Μητροπόλεις τῆς Θράκης καὶ τοῦ Βο- ρειοανατολικοῦ Αἰγαίου Πελάγους γιὰ να καλύψουν τὶς πνευματικῆς καὶ ποιμαντικῆς ἀνάγκες τῶν αὐτόθι ποιμνίων, καὶ β) συνέβαλαν στὴν ἀποστολὴ ἀνθρωπι- στικῆς βοήθειας πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Ὀνδούρας.

6) Να ἀπευθύνει ἔγγραφο στὰ ΕΛ.ΤΑ. γιὰ τὴν μείωση τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ποῦ ἰσχύουν γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιοδικῶν.

7) Να συστήσει στὶς Συνοδικῆς Ἐπιτροπὲς να συνεδριάζουν τακτικά, ὥστε οἱ ὑποβαλλόμενες στὴ Δ.Ι.Σ. εἰσηγήσεις να εἶναι προῖον συλλογικῆς εὐθύ- νης.

8) Να ἀναθέσει στὸν Σεβ. Γουμένισσης, Ἀξιουπό- λεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριο, να καταρτίσει καὶ να εισηγηθεῖ τὸν Κανονισμὸ Λειτουργίας τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ὥστε με τὴν λειτουργία τους να ἀνταποκρίνονται στὶς σύγχρονες ποιμαντικῆς ἀ- παιτήσεις.

9) Να ἀπευθύνει εὐχὲς στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος, Συνοδικὸ Μέλος, καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Παντελεήμονα, ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγιείας τους.

Ε. Ἡ Δ.Ι.Σ. ὡσαύτως:

1) Μελέτησε τὸ προσχέδιο Νόμου περὶ Μεταμο- σχεύσεων καὶ τὸ ἀνέπεμψε στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς γιὰ περαιτέρω μελέτη καὶ ἐπεξεργασία.

2) Ἐνέκρινε τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸ Ἰωβηλαῖο, δηλαδὴ τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὰ 2.000 χρόνια ἀπὸ τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Τὸ πρόγραμμα θὰ ἀποσταλεῖ στὶς Ίερες Μητροπόλεις γιὰ να ἐνημερωθοῦν καὶ να προτείνουν να ἐνταχθοῦν σ' αὐτό, ἐὰν θέλουν, δικῆς τους ἐκδη- λώσεις.

3) Παρέπεμψε τὸ θέμα τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ὀ- ρίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων στὴν προσεχὴ Ἱεραρ- χία.

4) Ἀπεύθυνε ἔγγραφο συνηγορίας ὑπὲρ ἐπιστρο- φῆς τῶν «Ἑλγινεῖων Μαρμάρων» στὴν Ἑλλάδα πρὸς τὴν Βρετανικὴ Κυβέρνηση καὶ τὴν Ἀγγλικανικὴ Ἐκ- κλησία.

5) Ἐδέχθη τὴν παραίτηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου ὡς ἀνα- πληρωματικῆς μέλους τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ ὄρισε σὲ ἀντικατάστασή του τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειο.

6) Ὅρισε ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-δος στὴν Διορθόδοξο Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ποῦ πρόκειται να συνέλθει ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ἕως 6 Μαρτίου ἐ.ἔ., στὸ Πανορθόδοξο Κέντρο στὸ Σαμπεζὺ τῆς Γενεύης, τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο καὶ ὡς σύμβουλό του τὸν Αἰδεσ. Πρωτοπρ. Γεώργιο Μεταλληνό. Ἡ ἐν λόγω Διορθόδοξος Προ- παρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ μελετήσῃ τὰ ὑπολει- πόμενα θέματα τῆς ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Συνό- δου ταύτης, δηλαδὴ: α) «Τὸ αὐτοκέφαλον ἐν τῇ Ὁρ- θοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ», β) «Τὸ αὐτόνομον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ», καὶ γ) «Δίπτυχα».

7) Όρισε εκκλησιαστικό άνακριτή τόν Σεβ. Μητροπολίτη Σεργών και Νιγρίτης κ. Μάξιμο για να διευρενήσει τις ευθύνες που καταλογίσθηκαν και οι οποίες προέκυψαν κατά την έρευνα της οικονομικής διαχειρίσεως της Οικονομικής Υπηρεσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Κερνίτης κ. Λεοντίου Μαρκοπούλου, ο οποίος διέτελεσε διευθυντής της, σε έκτέλεση της αποφάσεως της Ίεράς Συνόδου της Ίεραρχίας του παρελθόντος Όκτωβρίου.

ΣΤ. 1) Κατά την διάρκεια των εργασιών της ή Δ.Ι.Σ. έδέχθη την Τρίτη 19 Ίανουαρίου έ.έ. σε άκρόαση τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, προκειμένου να ενημερωθεί επί του ποιμαντικού θέματος που προέκυψε στη Μητρόπολή του εξαιτίας της μεταδόσεως τηλεοπτικής ειδήσεως, ότι ο Σεβ. Κερκύρας, προκειμένου να εξασφαλίσει οικονομικούς πόρους, κατέγραψε και άποτίμησε τούς Ίερούς Ναούς και τις Ίερες Μονές της Μητροπόλεώς του, πράγματα έκτος συναλλαγής. Έπί του θέματος αυτού εξέδόθη σχετικόν Άνακοινωθέν.

Τόν ίδιο Σεβ. Μητροπολίτη είχε δεχθεί ή Δ.Ι.Σ και την Δευτέρα 12 Ίανουαρίου έ.έ. προκειμένου να ενημερωθεί επί των αποφάσεων της Διορθοδόξου Έπιτροπής Έορτασμού του Ίωβηλαίου.

2) Η Δ.Ι.Σ., τέλος, εξέτασε διάφορα άλλα υπηρεσιακά θέματα, όπως άποσπάσεις σε Ίερες Μητροπόλεις του έξωτερικού, έγκρίσεις έκποιήσεων μοναστηριακών άκινήτων, διορισμούς μελών Έπισκοπικών δικαστηρίων σε διάφορες Ίερες Μητροπόλεις κ.ά.

(Έκ της Άρχιγραμματείας της Ίεράς Συνόδου)

Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών

Συνάντηση του Μακ. Άρχιεπισκόπου
με τόν Πρωθυπουργό

Μέσα σε κλίμα έγκαρδιότητας έπραματοποιήθη σήμερα στο Μέγαρο Μαξίμου ή προγραμματισμένη συνάντηση του Μακ. Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου και του Πρωθυπουργού κ. Κ. Σημίτη, ή οποία διήρκεσε επί 1 ώραν (12-1 μ.μ.). Μετά τόν πέρας της συνάντησης στην οποία παρίσταντο μόνο οι δύο άνδρες, ο Πρωθυπουργός είπε μεταξύ άλλων και τὰ εξής:

«Με τόν Μακ. Άρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο είχαμε μία έκτεταμένη συζήτηση γύρω από τὰ θέματα τὰ οποία ένδιαφέρουν τόν Κράτος και την Έκκλησία. Είχαμε συναντηθεί πριν καιρό και είχαμε συζητήσει για τόν πώς μπορούμε να συντονίσουμε δράσεις και ένέργειες. Η σημερινή συζήτηση ήταν συνέχεια αυτής της πρώτης συζήτησης, γιατί πιστεύω ότι έχουμε θέματα τὰ οποία μπορούμε να άντιμετωπίσουμε από κοινού πολύ άποτελεσματικά. Ένα τέτοιο θέμα για

παράδειγμα είναι ή παρουσία της Όρθοδοξίας στα Βαλκάνια και στο γύρω μας κόσμο. Η Όρθοδοξία έπαιξε πάντα ένα πολύ σημαντικό ρόλο για τόν Έθνος. Και σήμερα στο γύρω μας κόσμο έχει κύρος. Σήμερα υπάρχουν πολλές άλλες Έκκλησίες οι οποίες έχουν στενή σύνδεση με τή δικιά μας Έκκλησία, και αυτή τή στενή σύνδεση πρέπει να την αξιοποιήσουμε. Πρέπει να την αξιοποιήσουμε και για την Έκκλησία αλλά και για την Ελλάδα. Συζητήσαμε επίσης τὰ θέματα που έχουν σχέση με την Ευρώπη. Πιστεύουμε και πιστεύω ότι ή Ελλάδα πρέπει να προσαρμοσθή σ' αυτή τή νέα πραγματικότητα. Πρέπει να δη τις δυνατότητες αλλά πρέπει να δη και τούς κινδύνους. Και για να άντιμετωπίσουμε τούς κινδύνους, αλλά και για να έκμεταλλευθούμε και τις δυνατότητες χρειάζεται να υπάρχει πάντα ή στενή έπαφή και με την Έκκλησία. Βέβαια υπάρχει ένα πολύ μεγάλο πεδίο κοινής δράσης στα θέματα τὰ οποία άφορούν στη λειτουργία της κοινωνίας μας. Η Έκκλησία πραγματοποιεί ένα κοινωνικό έργο. Κοινωνικό έργο επιδιώκει να πραγματοποιήσει και τόν Κράτος. Πρέπει να υπάρχει έπαφή, συντονισμός για να αύξήσουμε κατά τόν δυνατόν την άποτελεσματικότητά μας. Υπάρχουν νέα προβλήματα, όπως ή μετανάστευση, οι πρόσφυγες, ή έγκληματικότητα. Αυτά άφορούν την ασφάλεια, την τάξη των πολιτών, άφορούν και τόν άτομο, άφορούν και την έκμετάλλευση του άτόμου και πρέπει να τὰ δούμε από κοινού γιατί τὰ προβλήματα αυτά έχουν και μία πλευρά ψυχολογική, πνευματική, την οποία εξέταζει και με την οποίαν άσχολείται ή Έκκλησία.

»Μιλήσαμε και για άλλα προβλήματα που έχει σήμερα ή Έκκλησία και συμφωνήσαμε με τόν Μακαριώτατο ότι θα συνεχίσουμε αυτή τή στενή έπαφή σε πολλά επίπεδα για να δώσουμε άπαντήσεις. Πιστεύω ότι ή στενή συνεργασία θα είναι σε όφελος όλόκληρης της έλληνικής Πολιτείας. Και θέλω να ευχαριστήσω τόν Άρχιεπίσκοπο για τή κατανόηση και την προθυμία να δούμε μαζί τὰ θέματα.»

Άκολούθως ο Μακαριώτατος έκανε τις εξής δηλώσεις:

«Με τόν κ. Πρωθυπουργό είχαμε όντως μία συνάντηση χρήσιμη και έποικοδομητική. Μας δόθηκε ή ευκαιρία να έπαναβεβαιώσουμε τόν πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ Έκκλησίας και Πολιτείας για τόν καλό του λαού, έρειδόμενο επί των άρχών της συναλλαγίας και του άμοιβαίου σεβασμού. Έτόνισα στόν κ. Πρωθυπουργό ότι ή Έκκλησία, ως πνευματικός και ιστορικός θεσμός, έχει και τή διάθεση και τή δυνατότητα να συμβάλει περαιτέρω στην κοινωνική συνοχή και ένότητα του λαού μας, ενώ παραλλήλως τόν έβεβαίωσα για την έκσυγχρονιστική πορεία της που άποβλέπει άφ' ένός μόν στην άναβάθμιση του Ίερού της

Κλήρου και άφ' έτέρου στην δι' αυτού ύποβοήθηση τής πνευματικής αύτοσυνειδησίας του λαού μας μέσα στην Εύρωπαϊκή Ένωση. Μιλήσαμε και για τόν εύρωπαϊκό προσανατολισμό τής Έκκλησίας μας καθώς επίσης και για την θέλησή της να συμβάλει στην έπιτυχία των κρίσιμων και σοβαρών στόχων και έπιλογών τής Πολιτείας στα μεγάλα ζητήματα ζωής του τόπου μας, που άποβλέπουν στην εύτυχία και εύημερία του λαού μας.

»Είχαμε επίσης την εύκαιρία να άναζητήσουμε άπό κοινού πρακτικούς τρόπους ύλοποίησης τής μεταξύ μας συνεργασίας για την όρθή και έγκαιρη άντιμετώπιση έκκρεμώντων προβλημάτων τής Έκκλησίας που άπαιτούν την σύμπραξη και τής Πολιτείας.

»Συνήντησα στο πρόσωπο του κ. Πρωθυπουργού την άναμενόμενη άλλωστε κατανόηση και τη διάθεση ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Πολιτείας και Έκκλησίας χωρίς τριβές και άλλες άναστολές, γεγονός για τό όποιο τόν εύχαριστώ.

»Στά παραπάνω πλαίσια άνήγγειλα στον κ. Πρωθυπουργό ότι ή Έκκλησία άναλαμβάνει κατά τό έτος αυτό πανεθνική σταυροφορία έναντίον τής κακοποίησης των παιδιών και τής παιδικής πορνείας, καθώς και έναντίον του ρατσισμού και τής βίας, φαινομένων που κάνουν ίσως για πρώτη φορά την εμφάνισή τους στην έλληνική μας κοινωνία, πιστεύουσα ότι πρόκειται για πολύ σοβαρά προβλήματα, που άξιώνουν ύπεύθυνη και άμεση άντιμετώπιση έπειδή άπειλούν τις άξίες του πολιτισμού μας και την ποιότητα τής ζωής μας.

»Και πάλιν εύχαριστώ τόν κ. Πρωθυπουργό και τόν διαβεβαιώ ότι και ή Έκκλησία συμπαρίσταται στη γενικότερη προσπάθεια για την εύημερία και για την εύτυχία του λαού».

Στό τέλος δευτερολογών ό κ. Πρωθυπουργός έτόνισε.

«Μακαριώτατε, έπειδή άναγγείλατε αυτή την πρωτοβουλία θέλω να σάς συγχαρώ, γιατί πιστεύω ότι είναι άπόλυτα άναγκαία και πολύ σωστή πρωτοβουλία τής Έκκλησίας».

Μακαριώτατος: «Εύχαριστώ πολύ. Νομίζω ότι είναι πολλοί φορείς ένδιαφερόμενοι και έμπλεκόμενοι στους τομείς αυτούς, τους όποιους ή Έκκλησία προτίθεται να έπιστρατεύσει και μαζί τους να προβληματισθί για την άναζήτηση των καλύτερων και έφικτότερων λύσεων για την άντιμετώπιση αυτών των τόσο σοβαρών προβλημάτων».

(Άθήναι 7 Ίανουαρίου 1999)

(Έκ του Γραφ. Τύπου - Ένημερώσεως τής Άρχ/πής Άθηνών)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τής 25 Ίανουαρίου 1999

Με την εύκαιρία τής έορτής των Τριών Ίεραρχών, ή Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών διοργανώνει τις

παρακάτω λατρευτικές και έορταστικές έκδηλώσεις:

α. Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, την όποία θα τελέσει ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος και θα κηρύξει τόν θείο λόγο, την Παρασκευή 29 Ίανουαρίου, στον Ί. Ναό Άγ. Λουκά Πατησίων, στην όποία έχουν προσκληθεί να συμμετάσχουν άντιπροσωπείες καθηγητών και μαθητών άπό όλα τα Γυμνάσια και τα Λύκεια των Άθηνών.

β. Ίερά Άγρυπνία για φοιτητές στον Ί. Ναό Άγ. Διονυσίου Κολωνακίου, την Παρασκευή προς Σάββατο 31/1, άπό 9.00 μ.μ. έως 1.00 π.μ.

γ. Έόρτια σύναξη προς τιμήν των εκπαιδευτικών, που διακονούν στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης τής περιοχής των Άθηνών, την Κυριακή 31 Ίανουαρίου, στις 6.00 μ.μ. στην Έθνική Λυρική Σκηνή (Άκαδημίας 59).

Στην έκδήλωση αυτή θα μιλήσει προς τους εκπαιδευτικούς ό Μακαριώτατος με θέμα «*Η Εύρώπη των πνευματικών άξιών και ό ρόλος των Έλλήνων Όρθόδοξων και τής παιδείας μας*».

(Άπό τό Γραφείο Νεότητας)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τής 28.1.1999

Σήμερα ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος, έδέχθη τόν Ύπουργό Χωροταξίας, Περιβάλλοντος και Δημοσίων Έργων κ. Κωνσταντίνο Λαλιώτη.

Η συνάντηση κράτησε περίπου δύο ώρες και πραγματοποιήθηκε σε άριστο κλίμα συνεργασίας.

Μετά τη συνάντηση ό Μακαριώτατος έδήλωσε τα έξής προς τους δημοσιογράφους:

«Είχαμε μία γόνιμη και άποδοτική συνεργασία με τόν κ. Ύπουργό για θέματα τής άρμοδιότητος του Ύπουργείου του στον τομέα τής Οίκολογίας και του Περιβάλλοντος.

Τα Μοναστήρια μας και οι Ναοί μας, συνέχισε ό Μακαριώτατος, εύρίσκονται σε χώρους με όμορφο φυσικό περιβάλλον. Άνταλλάξαμε άπόψεις και βάλαμε τις βάσεις για μιá στενή συνεργασία ώστε να άναδείξουμε τα μνημεία μας.

Άκόμη συζητήσαμε για τη δημιουργία του Κτηματολογίου και την καταγραφή των Έκκλησιαστικών εκτάσεων τής Πατρίδος μας.

Τό Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. θα βοηθήσει με την ύποδομή που διαθέτει, ώστε να γίνει πραγματικότητα ή καταγραφή των εκτάσεων αυτών.

Δράττομαι τής εύκαιρίας να εύχαριστήσω τόν κ. Ύπουργό για την άμέριστο βοήθειά του.

Συζητήσαμε και πολλά άλλα θέματα, όπως την πρόταση για την άνοικοδόμηση νέου Καθεδρικού Ναού Άθηνών. Μετά άπό μακράν συζήτηση καταλή-

ξαμε νὰ μελετήσουμε τὸ θέμα καὶ νὰ δοῦμε καὶ τὶς ἄλλες ἐναλλακτικὲς προτάσεις.

Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ εὐχαριστῶ τὸν κ. Ὑπουργὸ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του στὰ θέματα κοινῶν ἐνδιαφέροντος Ἐκκλησίας καὶ Ὑ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.».

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὸ λόγο ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ μεταξὺ ἄλλων ἐτόνισε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Μακαριώτατος τὰ εἶπε ὅλα. Εἶχαμε μιὰ γόνιμη συνάντηση. Πιστεύω ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχει στενὴ συνεργασία μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Ὑ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Οἱ πρωτοβουλίες τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐγγίξουν τὰ προβλήματα τοῦ τόπου καὶ προβάλλουν τὸ τρίπτυχο Ὁρθοδοξία - Οἰκολογία - Περιβάλλον.

Τὰ προβλήματα αὐτὰ ἀποτελοῦν μιὰ ἐνότητα πανανθρωπίνων προβλημάτων ποὺ ἀπαιτοῦν κοινὲς λύσεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Πολιτεία.

Σημεῖον ἀναφορᾶς καὶ κλιμάκωση αὐτῶν τῶν θεμάτων εἶναι τὸ 2000.

Θεωροῦμε ἀναγκαῖο νὰ προωθήσουμε διάφορα προγράμματα γιὰ Ἱερὰς Μονὰς καὶ Μητροπόλεις. Πιστεύω ὅτι οἱ Ναοί, οἱ Μητροπόλεις καὶ τὰ Μοναστήρια δὲν εἶναι μόνο τόποι θρησκευτικῆς ἀναζητήσεως ἀλλὰ Κιβωτοὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὑποχρέωση τῆς Πολιτείας εἶναι αὐτοὶ οἱ τόποι νὰ κατοχυρωθοῦν πράγματι σὰν Κιβωτοὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Στὸν τομέα τοῦ Κτηματολογίου θὰ παράσχουμε κάθε τεχνικὴ καὶ νομικὴ βοήθεια στὴν Ἐκκλησία, ὥστε νὰ δηλώσει τὴν παρουσίαν τῶν Μονῶν, Ναῶν καὶ Μητροπόλεων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο αὐτὴ ἡ παρουσία δὲν θὰ εἶναι βορὰ στὶς διαθέσεις ἀρπακτικῶν καταπατητῶν καὶ οἰκοπεδοφάγων ποὺ λυμαινόνται τὸν τόπο καὶ θέλουν νὰ ἀρπάξουν ἐκτάσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Δημοσίου.

Ἐπιθυμία μας, νὰ καταγραφοῦν οἱ Δημόσιες καὶ Ἐκκλησιαστικὲς ἐκτάσεις.

Τέλος, ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἡ πρότασις τοῦ νέου Καθηδρικοῦ Ναοῦ ποὺ εἶναι ἰδέα καὶ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριώτατου. Συζητήσαμε διάφορες ἐναλλακτικὲς προτάσεις.

Γιὰ τὸ θέμα τοῦ Κτηματολογίου, ἐλπίζομε νὰ μὴ χαθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ δηλωθοῦν οἱ ἐκτάσεις τῆς Ἐκκλησίας».

Σὲ ἐρώτηση δημοσιογράφου ἐὰν συνεζητήθη τὸ θέμα τοῦ «Ἀττικὸ Μετρό», ὁ Ὑπουργὸς ἀπάντησε ἐπιγραμματικά, ὅτι αὐτὸ εἶναι ζήτημα ποὺ ἀφορᾶ τὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν καὶ τὸ «Ἀττικὸ Μετρό».

Σὲ ἐρώτηση δημοσιογράφων γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς Παιδείας, ὁ Μακαριώτατος ἐδήλωσε ὅτι: «Ἀγαπῶ τὰ παιδιὰ καὶ ἐνδιαφέρομαι γι' αὐτά».

Κλείνοντας ἡ συνάντηση, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐτόνισε

ὅτι: «Συμφωνοῦμε γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Καθηδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν».

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 9.2.1999

Σήμερα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος εἶχε συνάντηση μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κ. Σπυρίδωνα. Ἡ συνάντηση πραγματοποιήθηκε μέσα σὲ φιλικὸ καὶ ἐποικοδομητικὸ κλίμα. Κατὰ τὴ συνάντηση συνεζητήθησαν θέματα τρεχούσης Ἐκκλησιαστικῆς φύσεως. Μετὰ τὴ συνάντηση ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ἔκανε τὶς ἑξῆς δηλώσεις:

«Ἐκφράζω τὴν μεγάλη χαρὰ μου, διότι ἐπανασυναντηθήκαμε μὲ τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνανεώσαμε τὶς παλαιὰς ἀδελφικὲς μας σχέσεις.

Μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ συγχαρῶ τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὴν ἐκλογή του καὶ νὰ τοῦ εὐχηθῶ μακρά, λαμπρὰ καὶ εὐκλεῆ ποιμαντορία γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὴ συνάντηση συνεζητήσαμε θέματα ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος. Θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς. Θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Συνεζητήσαμε νὰ γίνουν ἐπισκέψεις νέων Ὁρθόδοξων στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀντιστοίχως Ἑλληνοπαίδων στὴν Ἀμερικὴ. Ἡ συνάντησή μας εἶναι ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς συνεργασίας τῆς λαμπρᾶς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι ἀπαρχὴ μιᾶς συνεργασίας, ποὺ φέρει ἀγαθοὺς καρπούς».

Ὁ Μακαριώτατος Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας εἶπε:

«Καὶ ἐγὼ μὲ τὰ ἴδια συναισθήματα δέχθηκα τὸν νέο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς.

Ἀφίχθη πρὶν ἀπὸ λίγο στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔκανε τὴν πρώτη ἐπίσκεψή του ἐδῶ, ὅπως εἶναι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ τάξις καὶ συγχρόνως, διότι γνωρίζομεθα ἀπὸ παλαιά.

Τὸν εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά του λόγια καὶ θέλω νὰ τὸν συγχαρῶ διότι διαποιομαίνει τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς καὶ προσπαθεῖ νὰ ὑπερβεῖ τὶς δυσκολίες, γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὴν ἀποστολή του, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων.

Συνεζητήσαμε θέματα ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος καὶ θέματα συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς. Ἀποφασίσαμε νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐπισκέψεις νέων στὴν Ἑλλάδα. Ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἡ Ἑλλάδα εἶναι τὸ λίκνο τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως, ἰδίως γιὰ τοὺς ἀποδήμους,

που νιώθουν ότι εδώ είναι οι ρίζες τους.

Του εύχομαι καλή διαμονή. Θα συναντηθούμε πάλι και θα συνεννοηθούμε και για διάφορα άλλα θέματα».

Είς ερώτηση δημοσιογράφου προς τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής: «Τί συμβαίνει στην Έκκλησία της Αμερικής;», ο Σεβασμιώτατος απάντησε:

«Η Έκκλησία της Αμερικής εκπληρώνει στο άκραιο το έργο, που της ανέτεθη. Η Ίεραρχία, τα Ίδρύματα και οι ένορίες προσφέρουν σπουδαίες υπηρεσίες. Κάθε ζωντανός οργανισμός έχει πρόβλημα. Όπως είπε ο αείμνηστος Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίων, μόνο στα νεκροταφεία δεν υπάρχουν προβλήματα.

Έχουμε δυσκολίες, όπως είναι φυσικό, αλλά περιμένα περισσότερες. Υπάρχουν φωνές με άλλες απόψεις, καθώς και διαφωνίες».

(Έκ του Γραφείου Τύπου)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Για την αυτοχαρακτηρισθείσα «έκτακτη παμβουλγαρική έθνική έκκλησιαστική σύνοδο», που την 9η και 10η Νοεμβρίου 1998 συνήλθε στο κτίριο της Έθνικής Όπερας στη Σόφια και απέφασε την έκθρονισι του Μακ. Πατριάρχου Βουλγαρίας κ. Μαξίμου, ή Αγία και Ίερά Σύνοδος της Όρθοδόξου Έκκλησίας της Βουλγαρίας εξέδωκεν Άνακοίνωσιν, στην όποία λέγονται τα έξης:

«Η Αγία και Ίερά Σύνοδος έχουσα συνείδησιν του καθήκοντος και της ευθύνης της ένώπιον της Αγίας Έκκλησίας, της Αγίας Όρθοδοξίας και της πολυτίμου Πατρίδος μας προβαίνει στην έξης Άνακοίνωσι:

1. Οι ιεροί Κανόνες και το ισχύον καθεστώς της Βουλγαρικής Όρθοδόξου Έκκλησίας δεν προβλέπουν τέτοια σύνοδο... Γι' αυτό οι αποφάσεις της είναι άκυρες, ξένες στην Αγία Όρθοδοξία και χωρίς π'ασαν αναλογία στις Όρθόδοξες Έθνικές Έκκλησίες.

2. Η Πανορθόδοξος Έκκλησιαστική Σύνοδος της 30ης Σεπτεμβρίου και της 1ης Όκτωβρίου έ.έ., που ηρε το σχίσμα, απέτρεψε με έμφασι το να συγκληθή όποιαδήποτε σύνοδος χωρίς τον Πατριάρχη και την Αγία Σύνοδο.

3. Η Αγία Σύνοδος εκφράζει τη λύπη της διότι όργανα της Κυβερνήσεως ένεργώς παρεκίνησαν και υπεστήριξαν τους μετασχόντες στη λεγομένη σύνοδο με προτροπές, οικονομικά μέσα και ύποσχέσεις ύλικών αγαθών.

4. Άκόμη μίαν φοράν προσκαλούμε τους κληρικούς, οι όποιοι από την Πανορθόδοξη Έκκλησιαστική Σύνοδο έγιναν δεκτοί στην ένότητα της Έκκλησίας να αποκηρύξουν τις αποφάσεις αυτής της συνόδου

και να ένωθούν με το πλούσιο σε Χάρι έργο της Αγίας Έκκλησίας.

Πατρικώς καλούμε τον θεοσεβή Κληρο και τον άφωσιωμένο στην Όρθοδοξία ευσεβή βουλγαρικό λαό, να σταθή πάνω σε μίαν ύγιή κανονική έκκλησιαστική θέσι και να συνεργασθή για την ένότητα της Αγίας μας Έκκλησίας, για την ευημερία του καλού λαού μας και για το ευλογημένο μέλλον της ευλογημένης πατρίδος μας. (Μετάφρ. εκ Γερμανικού κειμένου).

Ε. Δ. Θ.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατά την διάρκεια του προσφ'ατου ταξιδίου του Πάπα Ιωάννου - Παύλου Β' στο Μεξικό ο Ποντίφηξ έδωσε στη δημοσιότητα το «Άποστολικό Γράμμα» υπό τον τίτλο «Η Έκκλησία στην Αμερική» στο όποιο τονίζονται τα έξης: «Η ζωή πρέπει να είναι σεβαστή. Πρέπει να υπάρξη τέλος στη βία. Τρομοκρατία, έμποριο ναρκωτικών, Folter πρέπει να σταματήσουν. Πρέπει να δοθή τέλος στις έπιθέσεις έναντίον της ζωής και στην Ausbeutung των ανθρώπων. Nunca más, ποτέ πάλιν».

—Οι Ρωμαιοκαθολικοί κατά το 1999 έορτάζουν στον προσκυνηματικό τόπο Santiago de Compostela της ισπανικής Γαλικίας το ιωβηλαίο έτος του Άγιου Άποστόλου Ιακώβου υίου του Ζεβεδαίου και αδελφού του Άγιου Άποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου. Άπό το 1120 έορτάζεται ένα τέτοιο έτος, όσάκις ή έορτη του Άποστόλου αυτού κατά την 25η Ιουλίου συμπύπτει με την ήμέρα της Κυριακής. Η έναρξις του έορτασμού του ιωβηλαίου έγινε πανηγυρικώς με το άνοιγμα της Αγίας Θύρας του καθεδρικού Ναού της πόλεως Santiago de Compostela, ο όποιος είναι άφιερωμένος στον Άγιο Ιάκωβο. Ο Άπόστολος αυτός θεωρείται προστάτης της ισπανικής Γαλικίας, όλης της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και πολλών περιοχών ή πόλεων της Β. και Ν. Αμερικής, οι όποιες έπίσης όνομάζονται Santiago (= άγιος Ιάκωβος). Κατά την ισπανική παράδοσι, τα λείψανα του άγιου Ιακώβου με έμπορικό πλοίο μεταφέρθηκαν από μαθητές του εκ Παλαιστίνης στα παράλια της Γαλικίας (Β.Δ. Ισπανίας). Η παράδοσις αυτή έμψυχώνει την ίδρυσιν, την ζωή και τους θρούλους της πόλεως Santiago de Compostela, στην όποία συρρέουν, συχνά πεζοπορώντας ή με ποδήλατα, εκατομμύρια προσκυνητών από όλον τον κόσμο και ιδίως από όλα τα σημεία της Ευρώπης. Στις τάξεις των προσκυνητών, οι όποιοι φέρουν καθιερωμένα σύμβολα όδοιορίας και ιεράς άποδημίας (μακράν βακτηρία - ράβδο με σταυρό, νερό μέσα σε λαγυνοφόρο κολοκύθα ή όμοίωμα αυτής, όστρακα σε άνάμνησι των όστράκων τα όποια κατά την παράδοσι επικάθη-

σαν πάνω στο μνημονευθέν πλοίο κ.τ.τ.), συμμετέχουν και χιλιάδες νέων, οι οποίοι σε ομάδες, που οδηγούνται από ιερείς ή γυναίκες μοναχές φθάνουν στην πόλη Santiago de Compostela. Το γεγονός αυτό συναρτάται και προς το ότι ο Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' έχει ἐπισημῶς ἀναδείξει τὴν πόλη Santiago de Compostela σὲ «Διεθνὲς Ποιμαντικὸ Κέντρο τῆς Νεολαίας». Πολλοὶ μεσαιωνικοὶ δρόμοι τῆς Εὐρώπης εἶναι γνωστοὶ ὡς δρόμοι προσκυνητῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1999 ἀναμένεται νὰ συρρεύσουν στὴν πόλη αὐτὴ δύο ἑκατομμύρια προσκυνητῶν.

Χαρακτηριστικῶς ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' ἔστειλε πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Julio Barrio Barrio τῆς πόλεως Santiago Μήνυμα, στὸ ὁποῖο, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τονίζει: «Κατὰ τὴν πορεία τῶν αἰῶνων... οἱ προσκυνητὲς φθάνουν στὸ λεγόμενο "τέλος τῆς γῆς" (finis terrae) (Σημ.: ὅπως ὀνομάσθηκε ἀπὸ τοὺς ρωμαίους στρατιῶτες, οἱ ὁποῖοι νόμιζαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι τὸ τέλος τῆς γῆς, ἀφοῦ δὲν μποροῦσαν νὰ προχωρήσουν πιὸ πέρα, ἐφ' ὅσον μπροστὰ τοὺς ἐκτεινόταν ὁ Ἀτλαντικὸς Ὠκεανός), γὰρ νὰ πετύχουν τὴ νοσταλγούμενη "perdonanza", τὴ συγχώρησι, τὴν ἐπιστροφή καὶ συγχρόνως νὰ δεχθοῦν ἐκ νέου στὶς καρδιές τους τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ διαδόθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους... Οἱ παλαιοὶ δρόμοι τῶν προσκυνητῶν εἶναι πλούσιοι ἀπὸ ὁδοδείκτες καὶ ἔργα τέχνης καὶ πολιτισμοῦ, σφραγισμένα ἀπὸ τὴ μαρτυρία τῆς στερεᾶς πίστεως, τὴν ὁποία ἄφησαν πίσω τους πολλὰς γενεές.

»Οἱ προσκυνητὲς, ποὺ θὰ ἔλθουν, θὰ συναντήσουν ἄλλους ἀνθρώπους καὶ θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσουν διαφορετικὰ ἔθιμα καὶ διαφορετικούς πολιτισμούς καὶ θὰ κατανοήσουν καλύτερα ἄλλους λαούς... Περισυλλογὴ καὶ στοχαστικὴ προσευχὴ θὰ βοηθήσουν τὸν κάθε προσκυνητὴ νὰ ρίψῃ τὸ βλέμμα μέσα του, γὰρ νὰ βρῇ τὴν βαθυτάτη ἀλήθεια γὰρ τὸ ἴδιο του τὸ εἶναι».

—Σὲ ἡλικία 85 ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ ἐπιφανὴς ρωμαιοκαθολικὸς καινοδιαθηκολόγος Rudolf Schnackenburg, ποὺ διακρίθηκε γὰρ τὴ χρῆσι τῆς ιστορικοκριτικῆς ἐρμηνευτικῆς μεθόδου καὶ γὰρ τὴ συγγραφὴ δεκάδων ἐρμηνευτικῶν ἔργων, πολλὰ τῶν ὁποίων μεταφράσθηκαν σὲ δέκα γλώσσες, ἀκόμη καὶ στὴν ἰαπωνικὴ καὶ κορεατικὴ. Τὸ κύριον ἔργον του εἶναι τὸ τρίτομον ἐρμηνευτικὸ Ὑπόμνημα στὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

Ε. Δ. Θ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μὲ μίαν «Ἡμέραν τῶν Χριστιανῶν» (Christentag) οἱ Χριστιανικὲς Ἐκκλησίαι τῆς Αὐστρίας θέλησαν τὴν 27ῃ καὶ 28ῃ Δεκεμβρίου 1998 νὰ προβάλλουν «κοινὴ μαρτυρίαν» (geneinsames Zeugnis) κατὰ τὸ λυκό-

φως τῆς δευτέρας καὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς τρίτης χιλιετίας. Κορύφωσις τῆς ἐκδηλώσεως ἦταν ἡ —ὑπὸ τὴ διατύπωσι «Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης»— ἐκδήλωσις στὸν Ἅγιον Στέφανον, Καθεδρικὸ Ναὸ (Dom) τῆς Βιέννης.

Φορεὺς τῶν πρωτοβουλιῶν αὐτῶν ὑπῆρξε τὸ «Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Αὐστρίας» (Ökumenischer Rat der Kirchen in Österreich), ποὺ προεδρεῖται ἀπὸ τὸν διακεκομμένον ἑλληνορθόδοξον Σεβ. Μητροπολίτην Αὐστρίας κ. Μιχαὴλ (Σταΐκον), ὁ ὁποῖος εἶναι γνωστὸς γὰρ τὸ ἐξαιρετικὸ ποιμαντικὸ ἔργον του καὶ τὶς προσπάθειές του πρὸς προβολὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας στὴν Εὐρώπη.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αὐστρίας κ. Μιχαὴλ, —ὅπως μᾶς πληροφορεῖ τὸ Οἰκουμενικὸν Δελτίον Πληροφοριῶν ΚΝΑ (= Katholische Nachrichten - Agentur)— σὲ συνέντευξί του τόνισε, ὅτι τὸ κλίμα διαλόγου μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Αὐστρίας μπορεῖ νὰ χρησιμεύῃ ὡς «Modell» γὰρ ὁλόκληρη τὴν Χριστιανικὴ Οἰκουμένη. Ἐπὶ πλέον ἡ Αὐστρία ἔχει τὴν «εὐλογία» (Segen) ἐκ τοῦ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ΡΚαθολικὴ Ἐκκλησία τῆς Αὐστρίας εἶναι πλήρως ὀργανικὸ μέλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου (παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ΡΚαθολικὴ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν). Στὴ δημιουργία τοῦ ἀρίστου οἰκουμενικοῦ κλίματος στὴν Αὐστρία συνετέλεσε καὶ εἰδικὴ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἰκουμενικὴ πρωϊνὴ ἑορτὴ» (Ökumenische Morgenfeier), ἡ ὁποία, ὅπως ὑπεγράμμισεν ὁ Σεβ. Ἅγιος Αὐστρίας, «ἐδημιούργησε φιλίες, γὰρ τὶς ὁποῖες μᾶς θαυμάζουν στὶς ἄλλες χώρες».

Πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν ἐπαΐξαν σημαντικὸ ρόλον τὸσον ἡ Σύνοδος τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων τῆς Αὐστρίας, ποὺ καλλιεργοῦν τὸ οἰκουμενικὸ πνεῦμα, ὅσον καὶ ἡ ἐκπρόσωπος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας στὸ μνημονευθέν Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον Ἡγουμένη (Oberin) Christine Gleixner, διακεκομμένη θεολόγος καὶ πολὺ γνωστὴ γὰρ τὶς πρωτοβουλίες τῆς πρὸς ὀργάνωσιν οἰκουμενικῶν συναντήσεων καὶ συμποσίων.

Ε. Δ. Θ.

Ἄνδρᾶ Θεοδώρου, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου, **Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ, θεολογικὸ σχόλιον**, Ἀθήνα 1996, σὴμ 12Χ17, σσ. 56.

Ἡ «Δοξολογία», ὕμνος στὸν Τριαδικὸ Θεόν, ποὺ ψάλλεται στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου καὶ σὲ ἄλλες Ἀκολουθίες καὶ περιστάσεις, εἶναι ἰδιαιτέρως γνωστὴ καὶ ἀγαπητὴ ἀπὸ τοὺς χριστιανούς. Ἐμβάθυνση στὸ πνευματικὸ νόημα τῆς Δοξολογίας ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενον τοῦ μικροῦ αὐτοῦ βιβλίου, μὲ τὴν κατὰ στίχον ἐρμηνείαν καὶ τὸ σχολιασμὸν του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1985, περὶ δημοσιεύσεως τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν Συνοδικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, ἀνακοινοῦμεν ἡμῖν τὰ κάτωθι:

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΘΕΝ

Τὸ Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸν Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 142ας Συνοδικῆς Περιόδου, ἐκδίκασαν ἀντιμωλία τὴν κανονικὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου, κατὰ τὰς δικάσιμους αὐτοῦ τῆς 20ῆς, 21ῆς καὶ 22ας Ἰανουαρίου 1999, κατὰ πλειοψηφίαν ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον, ἐπὶ ἐκφράσει δημοσίᾳ γνώμης ὑπὲρ τῶν προγαμιαίων σαρκικῶν σχέσεων, ὡς δῆθεν προϋποθέσεως ἐπιτυχοῦς γάμου, ἀντιβαίνουσης εἰς τὸν Εὐαγγελικὸν Νόμον καὶ τὸ Κανονικὸν Δίκαιον τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀθώωσαν αὐτὸν διὰ τὰ λοιπὰ σκέλη τοῦ κατ' αὐτοῦ κατηγορητηρίου καὶ κατὰ πλειοψηφίαν ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας» προβλεπομένην ποινὴν τῆς μοιφῆς, ἐκδὸν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 8/1999 ἀπόφασιν Αὐτοῦ, ἥτις συνψδὰ ταῖς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 147 ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 151, τυγχάνει τελεσίδικος, ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

Ἀθήνησι τῇ 26 Ἰανουαρίου 1999

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Ίερά Μητρόπολις Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Παρασκευῆς Παλαιοῦ Ἐλευθεροχωρίου καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 22α Ἰανουαρίου 1999

† Ὁ Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἀρθρῶν 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973,

γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἱ. ναοῖς

α) Ζωοδόχου Πηγῆς Παιανίας, β) Ἁγίου Δημητρίου Κερατέας καὶ γ) Ἁγίας Παρασκευῆς Λαυρίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Σπάτα, τῇ 22α Ἰανουαρίου 1999

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Κυθήρων

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐν Χώρα Κυθήρων τῇ 5 Φεβρουαρίου 1999

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ἄριθμ. Πρωτ. 157

Πρὸς τὸν Πρεσβύτερον

Ἰωάννην Γολεμάτην τοῦ Φιλίππου,
κληρικὸν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων
νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων τῇ 7 Ἰουνίου 1999 ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 10 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων, ἐν Χώρα Κυθήρων, ἵνα δικασθῆς ἐπὶ:

α) ἐγκαταλείπει τῆς θεσεῶς σου ὡς Κληρικοῦ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων

β) ἐξυβρίσει τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ

γ) προσχωρήσει σου εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον, ἀδικήματα ποὺ τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων, ἧτοι: α) ΙΕ', ΛΘ' Ἱερῶν Κανόνων Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Γ' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου. β) ΝΕ' Ἱεροῦ Κανόνος Ἁγίων Ἀποστόλων, ΣΤ' τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. γ) ΙΗ' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ΛΔ' τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Τὰ ὡς ἄνω ἀδικήματα τιμωροῦνται ἐπίσης καὶ ὑπὸ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Προσεπιδηλούμην σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Κυθήρων ΚΥΡΙΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Πρωτοπρεσβύτερος

Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος

Ίερά Μητρόπολις Κυθήρων

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Έν Χώρα Κυθήρων τῆ 5 Φεβρουαρίου 1999

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Άριθμ. Πρωτ. 156

Πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην

Ἀθηναγόραν, κατὰ κόσμον Σβέτοσλαβ, Ἰβάνοβ τοῦ Στογιάνοβ,

κληρικὸν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων
νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων τῆ 11 Ἰουνίου 1999 ἡμέρα Παρασκευῆ καὶ ὥρα 10 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων, ἐν Χώρα Κυθήρων, ἵνα δικασθῆς ἐπί:

α) ἐγκαταλείψει τῆς θέσεώς σου ὡς Κληρικοῦ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυθήρων

β) ἐξυβρίσει τῶν πιστῶν, καὶ

γ) ὑπεξαίρεισει ἐκκλησιαστικῶν χρημάτων καὶ κλοπῆ, ἀδικήματα ποῦ τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων, ἦτοι: α) ΙΕ', ΛΘ' Ἱερῶν Κανόνων Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Γ' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου. β) Εὐαγγελικοῦ Λόγου Ματθ. ε' 22-23. γ) ΚΕ', ΟΒ', ΟΓ' Ἱερῶν Κανόνων Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Ι' Ἱεροῦ Κανόνος τῆς Α' καὶ Β' Ἱεράς Συνόδου.

Τὰ ὡς ἄνω ἀδικήματα τιμωροῦνται ἐπίσης καὶ ὑπὸ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Προσεπιδηλούμέν σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ὁ Κυθήρων ΚΥΡΙΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Πρωτοπρεσβύτερος

Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος

Ίερά Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5/1999 Πράξεως ἡμῶν προκηρυσσομεν τὰς Διακονικὰς θέσεις: α) «Ἁγίου Νικολάου» Βρυσῶν Κυδωνίας καὶ β) «Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου» Κάμπων Κυδωνίας καὶ προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Χανιά, 26 Ἰανουαρίου 1999

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9/1999 Πράξεως ἡμῶν προκηρυσσομεν τὰς Ἐφημερικὰς θέσεις: α) «Ἁγίου Γεωργίου» Ἀλικάμπου Ἀποκορώνου καὶ β) «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» Πεμονίων Ἀποκορώνου καὶ προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Χανιά, 2 Φεβρουαρίου 1999

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. καὶ Fax 72.18.308

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

† Ὁ Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

† Ὁ Καισαριανῆς ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣὉμότ. Καθηγ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μ.Χ.Ε.
Τακτικὸν Μέλος τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν»

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Ἰασίου 1, 11521 Ἀθήναι, Τηλ. 7210.734
Προϊστάμενος: Σωκράτης Μαυρογόνatos

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ὁ χρόνος ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆ σκοπιά.

Ἱεράς Συνόδου, Ἐγγραφοὶ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐθν. Παιδείας καὶ Ἐργασιαμάτων (περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. 1700/1987).

Ἰ. Μ. Χατζηφώτη, Ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψη τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χριστοδοῦλου στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας (20-24 Νοεμβρίου 1998).

Ἱεράς Συνόδου, Κανονισμοί:

103/1998: Βυζ. Μουσείου «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες» Ἱ.Μ. Κερκύρας.

104/1998: Ἐκκλ. Μουσείου Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

105/1998: Ἐκκλ. Μουσείου Κοιμ. Θεοτόκου Καλλιμασιᾶς Χίου.

106/1998: Προσκ. Ναοῦ Ἁγίου Ρηγίνου Ἱ. Μητρο. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

107/1998: Προσκ. Ναοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος Ἱ. Μητρο. Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

108/1998: Προσκ. Ναοῦ Παναγίας Καναλιώτισσας Ἱ. Μητρο. Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.

109/1998: Προσκ. Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ἱ. Μητρο. Ἱερισσοῦ.

110/1998: Προσκ. «Ζωοδ. Πηγῆς» Κάροτσος Ἱ. Μητρο. Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

111/1998: Προσκ. Ναοῦ Κοιμ. Θεοτόκου (Γκρεμιώτισσας) Ἱ. Μητρο. Θήρας.

Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Παράρτημα.